ஆதி திராவிடர் வரலாறு.

இது

திரிசிரபுரம் ஆ. பெருமாள் பிள்ளை,
அவர்களால் இயற்றப்பட்டு

சென்னை வியாசர்பாடி,
ஸ்ரீ சிவஞான சுந்தர சித்விலாச பக்த பஜனையின்
ஆசிரியரும்,
புரசை தாக்கர் தெரு
ஆதி திராவிட சங்கத்தலைவருமாகிய,
புரசை
ஸ்ரீமான் மு. சிவசுப்பிரமணியம் பிள்ளை,
அவர்களது முயற்சியால்,

சென்னை, விக்டோரியா அச்சுக்கூடத்தில்
பதிப்பிக்கப் பெற்றது.

1922-௵

விலை ரூபாய்

பக்கம்.	வரி.	பிழை.	திருத்தம்
1	6	விளஙகஙகூறல	விளஙகககூறல்
4	7	ஸதலஙவளின	ஸதலஙகளின
4	14	பொனனலமபலம	பொனனமபலம
6	22	வகுககமபடடுளள	வகுககபபடடுள்ள
8	5	Gcological	Geological
9	26	எனபபடுபவரில	எனபபடுபவரில்
13	5	யசராணட	யரசாணடு
13	20	உறவினராக	உறவினராக
15	13	ஆராயசினபடி	ஆராயசியின்படி
15	19	கரலம	காலம
15	20	இரரவணன	இராவணன
16	3	இததியாதியரல	இததியாதியால்
19	6	விளஙகபபடுதவின	விளஙகபபடுதலின
19	10	இருநதாகவே	இருநதாகவே
19	11	சாராபாகவே	சாராபாகவே
19	19	தணடககதின	தணடகததின்
19	19	இராமயணததில	இராமாயணததில
19	21	விருஷஙகடகு	வருஷஙகட்கு
21	21	வகுடஙகளுககு	வருடஙகளுககு
23	12	பஷையை	பாஷையை
23	13	காட்டுசின்றனா	காடடுகினறனர்
23	22	பரஷா	பாஷா
24	6	எனறவாறு	எனறவாறு
25	17	தேய'ததின	தேயததின
25	27	நெடுநதூர	நெடுநதூர
26	3-6	இராமயண	இராமாயண
26	21	ஜமபதும	ஜமபதும
28	6	ஆழுமுக	ஆறுமுக
29	22	அலவது	அலலது
29	25	அகததியனுருநகு	அகததியனுருக்கு
30	18	வாயதத	வாயநத
31	1	யரல	யால
31	19	இவவழககோடு	இவவழககோடு
32	5	தூலில	நூலில
32?	10	இவவாறுக	இவவாறுக
7டி?	46	வணடோதரி	மணடோதரி
6?.	24	ஐஙகாா	ஐயஙகார்
88	10	முகததார	முகததாா

முகவுரை

“ஆதிதிராவிடர் வரலாறு” என்பது ஆதிதிராவிடர் என்ற சொற்பெயர் வந்த காரணத்தை எடுத்துக்காட்டுவதாம். எனவே இது இந்நூற்குப் பெயராயிற்று.

ஆதியெனும் அடைச்சொல் ஈண்டுக் காலத்தின் பொருட்டாயக் கொண்டுள்ளதின், அதனடைபே ஆதிதிராவிடர் யாவர் என்பதை விளங்கக்கூறல் இந்நூலின் வழக்காகும்.

இக்கருத்தினை வலியுறுத்துவான் நகரத்தும் வழங்கு தோற்றம் தேற்றமாய முதகிளர்ச்சி முறையும், ஆன்ற அறிவு சான்ற சரித்திராராய்ச்சி வல்லுநர்தம் உடன்பாட்டையே அண்பாயகக்கொண்டு இயற்றப்பட்டதாகும்.

ஆதலால் இது வாசிப்போருக்குப் பாழ்த்த பொய்க்காப் புன்மை இனப்பேதங்களை நன்கெடுத்துக்காட்டி உண்மையினை யறியச் செய்யும் பயனுடையதாகும்.

நமது இந்திய நாடு மிகப் பழமையானதாயிருப்பது ஆதலின், இது பல்லினத்தார்களையும், அவர்கள் ஒருவருக்கொருவர் கொண்ட பகைமையால் அவ்வவர் சார்பினரால் தோற்றப்பட்ட பல்லாயிரச் சரிதைகளையும் அகத்தே தமதாகக் கொண்டுள்ளதாம்.

இவையனைத்தையும் அண்டருகேயிருந்து கண்டேனென்றும் அல்லது கற்றேனென்றும் ஈண்டு கூறிப்பேனல்லேன். பெரிய இமாசலத்தின்முன் [illegible] ஒரு சிறு மணற்கல் [illegible] பிரம்மிய ஆராய்ச்சி மிக்க பண்டிதர்முன், சிறியேன் “[illegible]” என்ற திடத்திருவுள் கற்பித்துரைகளைப் பெருக்குக்காட்டி நூலின் இதை வெளியிட்டனன்; “பனிமா விமயப்” பொருப்பகத்து சோதி போலாகக் கருதுகங்களையும் பொன்னனிறமா

யிருக்கும்." என்ற அமுதசாகரர் கூற்றொப்ப இது சின்னூலேயாயினும் பெருநூல் உணர்ந்தோர் மாட்டுச் சிறக்குமென்பது துணிபு.

இந்நூலை இயற்றுமாறு வந்தெனக்குக் கட்டளையிட்டவரும், சென்னை ஆதிதிராவிட மகாஜன சபையின் கௌரவ காரியதரிசியும் சென்னை சட்டசபை மெம்பருமாகிய ஸ்ரீமான் M. C. இராஜா M. L. C. அவர்களுக்கும், அங்ஙனே இந்நூலிடை அபிமானமுடையராகி, இஃது வெளியாகத் தமது அங்கீகாரங்காட்டிய ஆதிதிராவிட பண்டித மணிகளுக்கும், இந்நூலை அச்சுவிமான மேற்றப் பெரிதும் முயன்று முடித்த ஸ்ரீமான் மு. சிவசுப்பிரமணியம் பிள்ளையவர்களுக்கும் நான்மிகவும் நன்றிபாராட்டக் கடப்பாடுடையனாகின்றேன்.

தி. அ. செ.

சிவமயம்.

ஆதிதிராவிடர் வரலாறு.

காப்பு.

குலம்போற்று மெளியவர்க்குங் குறைவகற்றுநிற
நகன்றுவெளி குவிந்ததேய
நிலம்போற்று முயிரனைத்து நந் நிறுத்தியருள்
பொழிகின்ற நிமலபெம்மான்
வலம்போற்று நற்றமிழின் மலிந்தவாதி
திராவிடரின் வரலாறியப்பாம்
நலம்போற்று மதம்பிளிற்று மழகளிற்றின்
றடந்தழலை நயந்துநாளே.

ஆதி திராவிடர் என்பது முதன்மையான திராவிடர் என்று பொருளுடையதாம். எனவே பண்டைய திராவிடர் என்பது கருத்து. முதன்மையான திராவிடர், பண்டைய திராவிடர் என்பதால், இடை திராவிடர் அல்லது கடை திராவிடர் அல்லது புது திராவிடர் என்று பிறிதோர் திராவிடரும் உளரோவென்பது உடனுண்டாகும் ஐயப்பாடாகும். இங்ஙனம் பேதம் உள்ளதோவெனின் உள்ளதென்பதே பலநூல்களின் துணிபாம்.

அவற்றைப்பின் வருமாற்றாலறிக. திராவிடர் என்பது திராவிடம் என்ற பகுதியடியாய்ப் பிறந்த பெயராகும்.

இந்தத் திராவிடம் என்ற சொல்லின் வரலாற்றைச் சீர்தூக்குமளவில் அது பல சரித்திரவடியாய்ப் பிறந்துள்ளதாகவே தெரியப்படுகிறது. விரிந்த அவ்வரலாறுகளை இடம் பாஷை ஜாதியென்னும் மூவதிகாரமாகத் தொகுத்து அவற்றைவேறோர் அதிகார முகத்தான் விளக்கிக்காட்டுதும்.

முதலாவது திராவிடர்.

இடத்ததிகாரம்.

1. "பூர்வகாலத்தில் திரௌ வென்னும் நாமமுள்ள அரசன் தென்னாடுகளுக்குள் பிரவேசித்ததால் அவனால் சிறப்புற்றோங்கிய இந்தத் தென்றிசைக்குத் திராவிட தேசமென்று பேர் நேரிட்டதாகச் சில சரித்திரங்களால் தெரிய வருகின்றது" என்றார் *டாக்டர் ஸ்ரீ. பழநி ஆண்டி M. D அவர்கள்

2. பின்னும் "தென்முனைக் கடல்வழியாய் எதியோப்பிய கண்டத்திலிருந்து எகிப்து முதலிய ஸ்தலங்களின் மார்க்கமாய்த் தென்றிசையில் திரமிலி என்ற நாமமுள்ள ஜனங்கள் பிரவேசித்ததாகவும் சொல்லுவர் ஆராய்ச்சியுடையோர்" என்றுங் கூறினார்.

3 திராவிடம் என்பதற்குப் பொருள், முடி வளைந்ததாம், எனவும், ஆதலால் மகாநதிமுதற் கன்னியா குமரிமுக ஒடிவளைந்த கோடி மண்டல நிலமே திராவிடம் எனவுங் கூறுவர் சிலர்

4. "திருவிடம் என்பதே திராவிடம்" என்றாயிற்று என்பார் ஸ்ரீமான் T பொன்னம்பலம் பிள்ளையவர்கள் M. R. A. S. (Retired Excise Commissioner of Travancore)

மேற்குறித்தவற்றுள் திராவிட மென்றசொல் திரௌவெனும் மன்னன் பேரால் பிறந்ததென்றும் அம்மன்னன் தென்திசைக்குக் குடிபுகுந்தான் என்றும் அங்ஙனே திரமிலி என்ற இனத்தாரும் தென் திசைக்குக் குடிபுகுந்தாரென்றும், கொள்ளப்படுமாறுள்ளதால் அத்தென்றிசையாம் நிலம் யாது' என விசாரிப்புழி மேற்றந்த படி மகாநதிமுதல் கன்னியாகுமரி பரியந்தமாம் நிலமே திராவிடம் என்றுங் கொள்ளற்பாலின்றது இதன் சார்பாகவே திராவிட கர்நாடக கூர்ச்சர மகாராஷ்டிர தைலங்கமாம் ஐந்நிலமும் திராவிட மென்றார் அபிதான கோசத்தாரியோர்.

---

*விஸ்வ வித்யா விநோதினி March 1908 7-ம் பக்கங்காணக.

ஆகவே* பழந்தின் கதையினல ஜம்புதநுவீபம் என்றும் †
தன் ஆட்சியினல பரதநாடெனறும, நதியின பெயரினல் சி-
ந்துவெனறும (இந்தியாவெனறும) ஆரியா இருககையால ஆரி-
வர்த்தமானமெனறும அழைககபபடும இநத இநதிய தேயமே திரா-
விடம என்ற மறறொரு பெயரும பெறறுளளதேயோலும்.

இதனை சாராபாகவே 1911 இநதிய குடிமதிபபு விளககத்து
Mr. E. A. Gait C. S. I. C. I. E. I. C. S. அவாகளும
சீததோ திராவிடா ஆரிய திராவிடா மஙகோலய திராவிடர்எ
இந்திய பெருமபாலாரையுமே திராவிடரெனக கூறியுளளார்
என்றபோதிலும ஷை திரௌ திராமலி தெறகே குடிபுகுந்தா
னறபடியே திராவிட — காநடக — கூாசசர — மகராஷடிர —
தைலஙகமெனபபடும பஞச திராவிடததுள திராவிடம் என்பது
சிறப்புப்பெயராக முன வைககதோதப படடிருததலோடு ஷை ஆ
தான கோசமும திராவிடம எனபதறகுத தமிழ நாடெனறும
பொருள தநதுளளமையால இநதியாவின தமிழத தேயமாகிய
தெனபாகமே திராவிடமெனப படும இநதத தமிழ இடததை
பின வருமாற்றலறிக

*மேருமலைககு அருகே 11000 யோசனை யளவாய உயர்ந்த
ஜம்பு மரமொனறு உணடாம. அது அநேக பெணணம்பெரியாய
கடபோனற பெருமபழஙகளைத தருமாம அபபழஙகள மேரு
மீது விழுநத மாததிரததில சாறுககுணடு ரசம நதியாக வோடு
மாம இநத ரசததாலவநத நதியே ஜமபுநதியெனறும அதன திர
திறகுச் சமபுததுவீபமெனறும, அநதப பழரசம கரைநது காய்நது
உலாச சாமபுநதம எனற பொனனுருமாம இஃதொரு வீணக
கதை

† துஷயநத மகாராசனுககுச சகுநதலையினிடம தோன்றிப்
பிரசித்திபெறற ஒரரசா பெயரும் பரதன இராமன தமபியின் பெய
ரும பரதன்.

"Saivas, in this sense form the bulk of the population in the districts of Tinnevelly, Madura, Trichinopoly, Tanjore South Arcot Salem and Coimbatore and are also found in large numbers in certain parts of Ceylon, Malabar, and Travancore, in short wherever Tamil is the prevailing tongue"

(Tamilian Antiquary By Prof P Sundaram Pillai M. A.)

அதாவது திருநெல்வேலி, மதுரை, திருச்சிராப்பள்ளி, தஞ்சாவூர், தென்னாற்காடு, சேலம், கோயம்புத்தூர் முதலியவை தமிழ்நாடு என்றவாறு

"Tamil is the language of a section of the Dravidian race, inhabiting the extreme south of the Indian Peninsula [Tamil Studies By Srinivasa Ayyangar M A]" என்பது இந்தியாவின் தென்கடை பாகம் திராவிடம் என்றவாறு. பின்னும் விளக்கமாக

வையை யாற்றின் வடக்கும், மருதயாற்றின் தெற்கும் கருவூரின் கிழக்கும் மருவூரின் மேற்கும் செந்தமிழ் நாடென்றும

தென்பாண்டி குட்டம் குடங்கற்கா வேண்பூழி
பன்றியருவா வதன் வடக்கு—நன்றாய
சீதம் மலாடு புனனாடு செந்தமிழ் சே
ரேதமில் பன்னிரு நாடென்ப என்றபடி

யவை கொடுந்தமிழ் நாடென்றும் வகுக்கப்பட்டுள்ள இவைகளே திராவிட மெனப்படும். இது நன்கு தோற்றமாகும் வண்ணமே திராவிடம் என்பதற்குத்திரு—இடம் என்று பிரித்துக் காட்டி அதற், கேற்கவேயமாயத் தாயமை - அழகு பொருந்தியது இதென்றே யென்றும், தேற்றமாக கோதாவரி, கிருஷ்ணை, பெண்ணை, பாலாறு, காவேரி, கொள்ளிடம், வைகை, தாமபரபரணி இவைகளால் பாயச் சப்பட்ட, செழிப்பினால் ஓங்கிய வளங்களைப் பெற்றிருப்பதுமன்றி,

உளங்களி கூறல் வண்ணம் செய்யும் இடங்களிலும் புண்ணிய தீர்த்தக்கரைகளிலுமுண்டா யிருக்கப்பட்ட வட இந்தியாவிலில்லா வியப்பை விளக்கும்படியான கோயில்களும், அறச்சாலைகளும், தென்னாட்டிற்குச் சிறப்பியல்பாக விருக்கின்றன இதனால் சீதேவி யானவள் எந்நாளுமிங்கு வாழ்கின்றாள் என்றுகிறது. அந்நிமித்தங் கொண்டே இந்நாட்டிற்குத் திருநாடென்றும் திருவிடமென்றும் கூறத்தகும்.'' திருவிடம் என்பதைத்தான் ஆரியர் தங்கள் மொழிக் கிணங்கத் திராவிடமென்றழைப்பாராயினர் என்று பெருஞ் சொற் கூறிய ஸ்ரீமான் T பொன்னம்பலப்பிள்ளையவர்களின் தீர்மானமே போற்றத் தகுந்ததாம்

இதன் சார்பாக * Dr கிரீர்சன் † Mr ரிஸ்லி யவர்களு தமது நூல்களிலே தென்னிந்திய மக்களே பண்டைய திராவ குடிகளென்றும், அவர்கள் புராதன குடிகளல்லர் என்று துணிவதற்குத் தாம் யாதொரு உரையும் பெற்றிலர் என்றும் எடுத்தோதி னர் Prof Wilson Sir Moniur Williams அவர்களும் திராவிடர் என்ற சொல்லின் வரலாற்றைப் பிரித்துரைக்குமிடத்து 1-வது தமிழரே திராவிடரென்றும் 2-வது தமிழ்த் தேசத்தின் பூர்வ குடிகள் என்றதும் கண்டுப் போற்றத் தக்கதாதலைக் காண்க.

சமஸ்கிருத பண்டிதர்களும் திராவிடம் என்பது தென்னிந்தியாவிலுள்ள ஒருசிலப்பகுதிக்கேயுரிய பெயர் என்று கூறுவர் என்பதாக ஸ்ரீமான் ஸ்ரீநிவாச ஐயங்கார் அவர்கள் அருளிய Tamil Studies' என்ற நூலில் முதற்பக்கத்தில் அமைந்துள்ளதும் ஈண்டுப் போற்றத் தக்கதாம்

இத்தியாதியால் திராவிடமென்பது இந்தியா முழுதுக்கு பெயராகாமல் இந்தியாவின் தென்பாகங்கள் நிலத்திற்கே பெயராய்க் கொள்ளற் பாலது இத்தென் பாகங்கள் நிலமாவது விந்திய மு

* The language of India.

† The Peoples of India.

கன்னியா குமரி பரியந்தம் பரந்துள்ள இடமாகும். இதுவே ஆதி திராவிடம் எனப்படும். அவ்விடத்து மக்களாய் விளங்குபவர் தாமே ஆதி திராவிடர் எனப்படுவர்.

* This race the most primitive of the Indian types occupies the oldest geological formation in India, the medley of forest clad ranges, terraced plateau, and underlying plains which stretches roughly speaking, from the Vindhyas to Cape Comorin [Report on the Census of India 1911. By Mr E A Gait C S I, C I. E, I C S, F. R. S]

இங்ஙனமிருக்கத் திராவிடரென்ற பெயர் பல வேறிடத்து மக்களுக்கும் பெயரானது நாம் பெரிதும் சிந்தாக்கி அறியவேண்டியதொன்றாயிருக்கின்றது. அவற்றைப் பின்வருமாற்றாலறிக. திராவிடம் எனப்படும் தென்னிந்தியா வென்றும் திராவிடர் எனப்படும் தென்னிந்திய மக்களென்றும் பொருள் நிரந்துள்ளமையாற்றானே இந்தியாவிற் குடியேறிய வேற்றாருக்குந் திராவிடர் என்ற பெயர் போலிப் பெயராகத் தோற்றுவான, சித்திய திராவிடர் ஆரிய திராவிடர், மங்கோலிய திராவிடர் என்றும், ஆந்திர—கர்நாடக—கூர்ச்சர—கேரள திராவிடர் என்றும் பின்னும் பல் அடை மொழிச் சார்த்தித் திராவிடர் என்றழைக்கப் படுகின்றனர் பலர். இதனை விரிவுபட நெடும ஜாதி யதிகாரத்திற் காண்க. சுத்த திராவிடன் என்ற நூலக்கணங்களுக்கு இலக்காய் இருந்த திராவிடர் தாமே உண்மையுடைய திராவிடர் என்ற பொருள் குறிப்புறும் ஆதி திராவிடர் எனப் படுவர்.

மற்றத் திராவிடர்களாயுள்ளவர்களிற் சிலர் மத்திய ஆசியாவினின்று அஸ்ஸாம்—பர்மா வழியாக இந்தியாவின் வடகிழக்கெல்லையுட் புகுந்தமர்ந்தனர் என்றும், சிலர் வடமேற்கு வடகிழக்கெல்லையாகவே நோக்கிக் குடிபுகுந்தார் என்றும், சிலர் ஆசியாவின் மேற்குத் திசையினின்று இந்தியாவில் குடியேறினோராவர் என்

றும் சிலர் இந்துமகா சமுத்திரத் தருகான லெமூரியாவெனும் இடத்தினின்று குடிபுகுந்தாராவார் என்றும், திபேதத்தினின்று குடிபுகுந்தாராவார் என்றும் இவ்வாறு ஆராய்ச்சியாளர்கள் பலவாறாகக் கூறுவர். இவர்களெல்லோரும் திராவிடர் என்றழைக்கப்பட்டது மிகவும் சீர்தூக்கத் தக்கதொன்றும். பின்னும் திராவிடர் எனப்படுபவர் ஆரியரினின்று பிரிந்தவர்கள் என்பது அன்டர் துரையவர்களின் கோட்பாடு. ஆயினும் திராவிடர்களில் இருவகுப்பினருளர் அவர்களோவெனின் ஒருவர் கொலேரியர் என்றும் மற்றொருவர் திராவிடர் என்றும் அழைக்கப்படுவர். இவர்களில் கொலேரியர் என்பார், வடகிழக்கு வாயிலாக இந்தியாவுக்குள் நுழைந்து விந்தியமலையின் வடபாகத்தில் தங்கினர் என்று கூறிய டெ. றன்டர் துரையவர்களே திராவிடரென்பார் ஆரியர் படையெடுப்புக்கு முன்னரேயே சிந்து கணவாய் வழியாக இந்தியாவுக்குள் பிரவேசித்தவர் என்றும் கூறுவர்.

ஆரியரினின்று பிரிந்தோர் ஆரிய திராவிடர்களே யாதலால் இவ்வாரியரின் புராதன நகரத்தையுஞ் சீர்தூக்குமளவில், ஆரியர்கள் ஐரோப்பாக் கண்டத்தின் ஓர் பகுதியாகிய ஸ்காந்திநேவியம் என்ற இடத்தினின்று மத்திய ஆசியாவிலுள்ள துருக்கிஸ்தானம் என்ற இடத்தில் தங்கிக் காபூல் வழியாக இந்தியாவில் பிரவேசித்தாராவார், என்னும் திபேத் தேயத்திற்கு வடக்கிருக்கும் உயர்ந்த குளிர்ச்சி பொருந்திய பமீர் எனும் நாட்டினின்று பின் ஆசியாவின் மேற்குப் பக்கங்களிற் சென்றதாகவும் அனேக நூற்றாண்டுகளுக்குப் பின் இந்தியாவுக்குட் பிரவேசித்தவராவாரென்றும் (Vedic India) T Wheeler Prof Sayce அவர்களின் அபிப்பிராயப்படி நோக்குமளவில் இவ்வாரியரென்பார் மோகல் வகுப்பின் சந்ததியாவரென்றும் அறிய விருத்தலால் ஆரியரும் திராவிடர் எனப்படுபவரில் பெரும்பாலாரும் இந்தியாவில் குடிபுகுந்தோராகவே தெரிவாகின்றது. திராவிடம் என்ற பெயர் இந்தியாவின் தென்பாகத்திற்கே

புரியதாயிருத்தலின் தென்னிந்தியரே ஆதி திராவிடர் என்ற பெயருக்குரியராதலோடு வந்தேறிகளாயுள்ள மற்றையோருக்கும் இந்தத்திராவிடப் பெயர் வழங்கற்கிருந்த காரணமென்னவெனின் இது ஆதி திராவிடர்களின் இனம் பற்றி வந்ததாகுமேயன்றி வேறன்று.

நாம் வசிக்கும் இவ்விந்தியாவானது மிகவும் பெரிய தேசமாம். இதன் விஸ்தீரணம் 15 லட்ச மைல் பரப்புள்ளதாம். வடிவத்தில் ஒரு ரூபாயும், அரையணாவும் எப்படி உள்ளவா யிருக்கின்றதோ அது போல நமது இந்தியாவும் ஐரோப்பாக் கண்டமும் ருஷியாவொன்று தவிர ஓரளவின் தென்றே சொல்லற்பாகின்றது. ஆகையாற்றுனே (Seeley) சீலி நிபுணர், இந்நாட்டின் பரப்பை விளக்கக் கூறுவான் ஆண்டபோது "இந்தியாவின் வடமேற்கு மாகாணம் வங்காளம் ஆகிய இவற்றின் பரப்பளவு, ஐரோப்பாவின் இங்கிலாந்து, ஸ்காத்துலாந்துக்குச் சற்றேறக் குறையச் சமமென்றும், அயோத்தி ஹாலண்டுக்குச் சமமாமென்றும், மத்திய மாகாணங்கள் பெல்ஜியத்திற்கும், மதராஸ் இத்தாலிக்கும், இந்திய சுதேசராஜ்யங்கள் யுனைடெட் ஸ்டேட்டுக்கும், சமமானதென்று வியாத்துள்ளார்கள். இது போலவே Mr. E. A. Gait, அவர்களும் பம்பாய் தேசமானது ஐரோப்பாவின் பகுதியாய ஸ்பெயின் தேயத்திற்கும், மதராஸ், பஞ்சாப், (பஞ்சநதி ஸ்தானம்) இந்தியாவின் மத்திய மாகாணங்கள், பீரார் இராஜபுதனம், ஆகிய இவைகள் பிரிட்டிஷ் தீவுகளுக்கும் United Provinces (ஐக்கிய மாகாணம்) பீஹார் ஒரிஸ்ஸா இத்தாலியா தேசத்திற்கும், ஐதராபாக்கம் காஷ்மீர் தேயம் (யாரக்ஷா தவிர) கிரேட் பிரிட்டனுக்கும் இந்தியாவுக் கணிதத்துள்ள பர்மா ஏறக்குறைய ஆஸ்திரியா ஹங்கேரியாவுக்கும்) சமமென்பதாகக் கூறுகின்றனர். இந்தியாவின் ஜனத்தொகையோ ருஷியா வொன்றுதவிர ஏனைய ஐரோப்பாக் கண்டத்திற்கு மேம்பட்டதென்றுங் கூறுவர்.

இத்தகையதாய்ப் பரந்துள்ளது இந்தியாவாதலினால் அதன்

எல்லைகள பலவாகப பெயரிடப் பட்டிருககின்றன இவற்றுளே ஆரியாகள் குடியேறித தங்கி யிருந்தமையால இந்தியாவின வடபாங கா ஆரிய வாதத்மானமெனறும, ஜமபுகனி மேருமலைக கணித்தே பழுத்து ரசம பிரவாகிதத தெனபதால, இந்தியாவின வட பாலே ஜமபுததுவீபமெனறும, சிநது நதியானது இந்தியாவின வடபாலே புளளமையால இநதியாவின வடபாகரே சபதசிநது வெனறும் அயோததியரசனுகிய தசரதபுததிரன பரதன அரசாணடமையால் இநதியாவின வடபாககரே பாதகணடமெனறும பெயா பெறற தெனலாம.

சிநது நதியின பெயராடியாகவே பிறநத இநதியா பெயா எநநாடெலலா வறறிற்கும பொதுப பெயராக விளஙகு கினறதே போலப பழம பெயாகளாகிய ஆரியவாததமானம், நவ கணடமாய வழஙகப்படும பரதகணடம, ஆகிய இப பெயாகளும் நாநாடு முழுமைககும பெயராய விளஙகினறு தெனனலாம

இஙஙன மிருகக இநதியாவின தெனறிசைப பெயராகிய திரா விடம எனபதுஉம நநநாடு முழுமைககும மறறொரு பெயராய வழஙகற் கிருநதது யாஙஙனு மெனின,

வடதிசைக கணணிருநத ஆரியாகளிற சிலா திராவிடமாய தெனறிசைககுட குடி புகுநததே போல திராவிடரிற் பெருமபாலார் வடககே செனறும வநதும இருநதோராவா. எஙஙன மெனறுல, பாரதபபோா நடநத இடம குருக்ஷேததிரம எனறியமபுவா. இநத இடமோ தறகாலம பஞசாப் என வழஙகும வடஇநதியாவின கண உள்ளது (அஸதினபுரி டிலலி எனறுங கூறுவா)

• இவ்விடததிலே யுணடான பாரத போாவீரருககுத திசை யரசன் உணவளிததான எனப் பினவரும பழஞ செநதமிழ்ப் பாககளால் தெரிவாகினறது.

புறநானூறு.

ஈரைம பதின்மரும பொருது களததொழியப்
பெருஞ் சோறறு மிகுபதம வரையாது கொடுததோய.

சிலபபதிகாரம்.

ஓரைவர் ரைமபதின மருடன் றெழுநத
போரிற பெருஞசோறு போறறுது தானளிதத
சேரன பொறையன மலையன றிறமபாடி
கார்செய குழலாட வாடோமோ ஊசல
கடமபெ றிநதவா பாடி யாடாமோ ஊசல்"

எனபவறறைககாணக

பினனும நாடடுச சரிதஙகளில் வெகு பழஙகாலதத தெனக கொணடாளபபடும இராமாயண வாயலாயக காணுஙகால இநதிய தெனகடை பாகமாகிய இலஙகையின வேநதனுகிய இராவணன எனபான அககாலததிலேயே இநதியாவின வடபாலாகிய இமா சலததிறகுச சென்றதாகவும குபேர நாடாகிய அளகாபுரிககுச சென்றதாகவும தெரிவாகினறது

இததியாதியால திராவிடா வடதிசைக கேகிப்பரவின காற றுனே திராவிடம எனற பெயரும வடதிசைமுதல ஈநநாடு முழு துககும ஒரு சார ஏறபடடது போலும இவறறல திராவிடம வேறு, ஆரியவாததமானம வேறு எனற பிரிவு நனகு தேறறமாகின றதனறே? இநத ஆரிய வாததததிலினறு திராவிட தேயததிறகுக குடியேறினவாகளுள் முதனமையானவா மாறா அலலது பழையன எனபபடுவாரென ஆராயசசி யுடையவா கூறுகின்றனா. இதற்கா தாரமாக

மதுரைக்காஞ்சி.

மழையொழுககறுப பிழையா விளையுட்
பழையன மோகூா வையகம விளஙக எனபதூஉம்.

பழமையென்னும் பொருளுடைய 'பண்டு' என்ற பதத்தடியாகப் மாறன் என்றது பாண்டியன் என்றாயிற்று. *இந்தப் பாண்டியருக்குப்பின்னால் தென்றிசை நாடினவர் திரையர். இவர்கள் அரசன் இருநிலங்கடந்த திருமால் வழித்தோன்றினவன், என்றும் இவ்வழி வந்தோரே காஞ்சி நகரத்தை யரசாண்ட சூரியவம்சத்தவர்களாகிய சோழர்கள் என்றும் புலப்படுகின்றது. இதற்கு,

"இருநிலங்கடந்த திருமறுமார்பன்
முந்நீர் வண்ணன் புறங்கடை யந்நீர்த்
திரைதரு மரபி னுரவோ னும்பல்
மலர்தலை யுலகத்து மன்னுயிர் காக்கு
முரசு முழங்குதானை மூவருள்ளும்
இலங்குநீர்ப் பரப்பின் வளைமீக் கூறும்
வலம்புரி யன்ன வசைநீங்கு சிறப்பின்
அல்லது கடிந்த அறம்புரி செங்கோல்
பல்வேல் திரையற் படர்குவி ராயின்"

என்னும் பெரும்பாணாற்றுப்படையும் சான்று பகரும். இவர்களுக்குப் பின் வந்தவர் வானவர் எனப்படுவோர். இவர்கள் முதலில் தென்னிந்தியாவிலுள்ள கொல்லிமலை முதலிய இடங்களில் குடியேறி யிருந்ததாகத் தெரிகிறது. இம்மலையிலே வாழும் வானவரெனும் கூட்டத்தாரை உறவினராகக் கொண்டவர்கள்.

"மாநீர் வேலிக் கடம்பெறிந் திமயத்து
வானவர் மருள மலைவிற் பூட்டிய
வானவர் தோன்றல்" எனுஞ் சிலப்பதிகாரம் கூறுவதும் இதனை வலியுறுத்துவதாக எழுந்ததுபோலும்.

(1) இந்தப்பாண்டியர் மாறியோர் தென்னிந்தியாவுக்குள் முதன்மையாகப் புகுந்த காலம் எப்பொழுது என்ன விசாரிக்குமளவில்

---

* ஸ்ரீமான் S சிவஞானம் பிள்ளை "தமிழ்மொழி"

இவர்கள் கி மு. 1100 வருடங்களுக்குமுன் குடிபுகுந்தோராவார் என்று (Tamil Studies Page 57) கூறுவர் ஆராய்ச்சி மிக்கார் எனவே இவர் குடிபுகுந்தகாலம் இற்றைக்கு 3020 ஆண்டாகின்றது.

(2) கிறிஸ்துவுக்குமுன் 1500 வருடங்கட்குமுன் எனக்கணிக்கக் கூடிய மகாபாரத காலத்தில் திராவிடர் எனப்படுவார் மேலிந்தியாவின் ஒரு சிறுபாகத்தில் வசித்திருந்ததாகவும், மகாபாரத முடிந்த மாத்திரத்தில் இந்தியாவின் மேற்குவாயிலாக புறப்பட்டுத் தென்றிசை நோக்கி மைசூரிலுள்ள சுவார் சமுத்திரத்தில் சிலகாலந்தங்கியிருந்து அதன் பின்னர் மூன்று சிறு கூட்டமாக, இந்திய தென்பாகங்களில் கிழக்கு தெற்கு மேற்கு என்ற எல்லையளவில் இராஜ்யங்களைத் தாபித்துக்கொண்டனர், இவர்களே சோழ பாண்டிய சேரர் எனப்படுபவர் (Tamil Studies Page 378) என்றுங் கூறுவர் இதனால் இம் மூவரசர்காலம் இற்றைக்குச் சுமார் 3420 வருடங்களாகின்றன

(3) அசோக சக்கிரவர்த்தியின் கி மு 250 ஞுலஉள்ள, Edicts கற்பிளவுச் சின்னத்தின் சான்றுகத் தமிழ் அரசர்களாகிய சேர சோழ பாண்டியர் வெகு புராதன காலத்தவர் என்றும் பெறப்படுகிறது Mr. M. J Paync அவர்கள் தருமாறு அசோகன் சிங்காதனமேறினது கி மு 272 என்பதும் கவனிக்குமளவில் திராவிடர் எனப்படுவார் தென்னிந்தியாவில் குடியேறின காலம் இற்றைக்குச் சுமார் 3420 வருடங்களாமெனத் தோன்றுகின்றது தற்போதிய இந்தியா ஐரோப்பிய அரசுக்குட் பட்டிருத்தலின் அவ்வரச இனத்தையே சேர்ந்தவர் ஆரியர் என்றியம்பும் படித்தங்கள் புராதனம் ஐரோப்பாகண்டம் என்றெழுதப் பட்டிருப்பதுபோல, சேர சோழபாண்டியர் ஆளுகையில் அவர்களது உறவையுங் கொள்ளுமாறு இம் மூவரசரும் ஆரியரினின்றே பிரிந்தவரென்றும் எழுதப்பட்டிருக்கின்றது. அங்ஙனே மகமதியர்

ஆட்சி யிருந்த காலையில் அந்த மகமதியர் உறவைப் பெறும்படித் தாங்கள் மோகல் வமிசத்தவர் என்று மகாண எழுதப்பட்டிருக்கின்றது. வெகு பழைய அரசாகிய இராவணன் உறவைக்கொள்ளும்படித் தமக்கில்லாத நிறமாகிய கரிய நிறத்தையுடையேம் என்பார்போல இராமனும் இராவணனைப் போல் கரிய நிறத்தை யுடையவன் என்றபோல் எழுதியபின்னும் இராம இராவண சம்பந்தம் பல வெடுத்துக்காட்டப்பட்டிருக்கின்றது. இதன் உண்மைத்திறம் யாதாயினு மாகட்டும் என்றிப்போதிலும்.

ஆரியரினின்று பிரிந்தவர்களே திராவிடர் என்று கொள்ளவிருத்தலால், இவ்வாரியர்கள் இந்தியாவில் குடியேறின காலம் யாதென விசாரிப்பாம்.

Historians' History of the world என்ற நூலாசிரியராகிய (1) Mr வில்லியம்ஸ் அவர்களின் ஆராய்ச்சிப்படி, ஆரியர்கள் இந்தியாவில் குடியேறியகாலம் குறைந்தது கி—மு 1000 வருடமென்றபடியாம். பின்னும் (Tamil Studies Page 54) இவர்கள் கி மு 1500 வருஷங்களுக்குமுன் குடியேறினோர் என்றபடியாம்.

(2) இராம லட்சுமணர் ஆரியரே யாதலாலும், இந்திய சரித்திரங்களின் மிகவும் பழமையானதாகவும் உள்ளது இராமாயணமேயாதலாலும் ஆரியர் குடியேறியகாலம் இராமாயண காலமேயாகலாம். ஆயின் இராமனின் விரோதியாகிய இராவணன் ஈசுவரனிடமிருந்து அடைதற்கரிய பிரமசிரமென்ற அஸ்திரத்தைப் பாண்டியன் பெற்றிருப்பது தெரிந்து, அம்மன்னனுடன் சந்திசெய்துகொண்டு இந்திரலோகத்தை வெல்லப்போனான் என இரகுவம்சம் சர்க்க—6' சுலோ—66 காணவிருத்தலால் இராமாயணகாலமும் ஏறக்குறைய இற்றைக்கு 4000 வருடமென்றே அளவிடற்காகின்றது. அல்லது மகாபோதிசங்கத்தாரின் பிரசுரம் (Oct. 1912.) தருமாறு பாரதம் புத்தருக்குமுன் 2800 வருஷமெனக் கொள்ளுங்கால் அது இற்றைக்கு 5200 வருடங்களாகின்றன.

ஆதலால் ஆரியர் குடியேற்றமும் சுமார் 5200 வருடமென்றே கொள்ளலாம்.

இத்தியாதியரால் முற்கூறியபடித் திராவிடர்களும், ஆரியர்களும் குடியேறிய சுமார் 4000 அல்லது 5000 வருடங்களுக்கு முன்னர் ஆதிதிராவிடம் என்ற பெயருக்குரிய தென்னிந்தியாவானது எந்நிலைமையிலிருந்தது என விசாரிப்போம்.

வான்மீகி பகவானது வாக்கியத்தால், விந்தியபர்வதத்துக்குத் தெற்கே நருமதை கிருஷ்ணவேணி, கோதாவரி தாம்பிரபரணி முதலிய நதிகளும் மேகலதேசம் (விந்தபாதேசம்) உத்கலதேசம் (கஞ்சம்) தசார்ணம் (சண்டாகிரின் கிழக்கு) அசுவவந்தி, விதர்ப்பம் (பீரார்) ருஷிகதேசம் (பங்காளப்பகுதி) மாகிஷகதேசம் கலிங்கம் (வடசர்க்கார்) மௌசிகம் ஆந்திரம் தெலுங்கானம் புண்டரம் (வங்கதேசப்பகுதி வங்காளப்பகுதி) சேரசோழ பாண்டியம் முதலிய நாடுகளும், தண்டகாரணியம் என்ற பெரிய காடும் குறிக்கப்பட்டுள்ளன. சுக்கிரீவனை வானர வீரர்களோடு தெற்றிசைக்குச் செல்லும்படி விடுக்குங்கால் இந்நாடு முதலியவை குறித்தால் இவை ஆரிய மக்களால் தக்ஷிணபதியங்களாக முன்பு கருதப்பட்டிருந்தனவாக விளங்கும்" (ஸ்ரீமான் மு. ராகவையங்கார் செந்தமிழ்ப் பத்திராசிரியர்)

மேற்றந்தவற்றால் ஆரிய மக்கள் காலத்திலேயிருந்த நகரங்கள் இன்னவையென்பது தோற்றமாயின. ஆனால் நாமிடங்கூறிய தண்டகாரணியத்தின் வரலாற்றை நோக்குமளவில் அதுதானும் ஆரியர் தெற்கே வருதற்கு முன்னமேயே சிறந்த நகராக விளங்கியிருந்ததென்பதே தெளிவாகின்றது எப்படியெனின்.

இட்சுவாகுவின் புத்திரருள் ஒருவன் தண்டகன், தன்னரசுக்கு மாறு பொழுகி வருநாளில் அவனைத் தந்தை விந்தியகிரிப் பக்கத்திற் போயிருக்குமாறு ஓட்டி விட்டான். அவன் அங்கே மதுமந்தமென்னுமொரு பட்டணத்தை உண்டாக்கி, அங்கே சுக்கிராசாரியருக்குச

தேஷஞயினன. ஒரு நாள் சுக்கிரனுடைய மகள் அரசையைக்கண்டு மோகித்து அவளைப் பலவந்தமாயக் கூடினன அது கேட்ட சுக்கிரன, அவனும அவன பட்டணமும மணமாரியாலழிக வென்று சபித்தான அங்ஙன மழிந்த விடமும அதன தெறகின கணுளள பிரதேசமும தணடகாரணியமெனப் பேரபெறறது" அதுவே தசஷிணதேசம எனறுா யாழப்பாணம ஸ்ரீமான. முத்துத்தமபி பிளளையவாகள

"தணடகாரணிய மெனபது, முறகாலத்தில, சேர சோழ நாடுகளை அடுத்திருந்த தெனபது, அந்நாடுகட்கும, விந்தத்துக்கு மிடையில வேறு தேசங்களைக் குறியாது விந்தத்தின தெறகே ஆயிரம யோசனை யளவும வெறுங் காடாயக் கிடந்தது" எனவான் மீகி கூறுதலால விளங்கும "எனறுா செந்தமிழப பத்திராசிரியர்

இவ்வளவு பரந்த நிலமுழுவதையுஞ சாபஞ சென்றழித்தது எனும விதம அக்காலத்தவாகளே நமபுவதறகாக வெழுநதிய உண மையோ அலலது அக்காலத்தவருக்குச் சமமாகவுளள இக்காலத் தவா கணடினபுறம உணமையோ! இது நல ஆராயச்சி மிகவே யுடைய சானறோர்பால அடங்கி கிடக்கும கதையேயாம பாரத காலத்தில இந்தியாவின தெனபாலில அநேக ராஜயஙகள் இருந்தன வாகப பநதாககரும தனது தக்ஷிணசரித்திரம எனும நூல 142ம் பக்கத்தில குறிக்கினறுா

இந்தத் தணடக வனத்தின்கதை இராமன இலங்கைக்கு வருங்காலத்தில் சொலலப்பட்டதா யிருக்கினறது. இராமனின் விரோதியாகிய இராவணன் அரசோச்சிய இலங்காபுரியின் விபரத்தை நோக்குமளவில, அது முதலாவது மாலியவந்தனுக்கு இராஜதானியாகவும, பினனா குபேரனுக்கு இராஜதானியாகவும் அதன பின்னா இராவணனுக்கு இராஜதானியாகவும் இருந்ததென் பாா சிலா. அகஸ்தியா முதலியவாகளுக்கு நாம வயது குறிக்கின்ற உண்ணம் பத்துத் தலைகளையுடைய இராவணனுக்கும் பல்லாயிர

வருடங்களே வயதா யிருந்திருக்கலாமென நமது நாட்டின் புராண விதிகாச ஆசிரியர்களின் கொள்கையின்படியே யீண்டு நம்பவேண்டியதாகிறது.

அப்படி முழுதுமே நம்புவது அறிவு முதிர்ந்த இக்காலத்தில் செல்லா. ஆயினும் ஓராயிரமாகவேனும் கொண்டு பார்ப்போமாயின் முற்கூறியபடி ஆரியர் குடியேற்ற காலத்தோடு இற்றைக்கு ஏறக்குறைய 6000-ஆண்டு ஆகும். அந்நெடுங்கால வளவில் "இந்தியாவின் தென்பாகமானது தற்போதுள்ளதுபோலக் கன்னியாகுமரியோடு முடிந்ததோ! அன்றே' வென்பதும் சந்தேகம். ஏனெனின் தற்போதுள்ள குமரிமலைக்கும் (ஆற்றுக்கும்) தெற்காகவும், பஃறுளி யாற்றுக்கு வடக்காகவும் 800 காதம் அதாவது 8000 மயில் தூரமுள்ள தரை இருந்ததாகவும்' தெரிகின்றது

இந்த" இராமாயண காலத்தில் விந்தியமலைக்கு வடக்கு நாடாக விருந்தது, அதற்குத் தெற்கு தண்டகம் ஜனஸ்தானம் எனமிருக்கங்கள் சஞ்சரிக்கும் இருவனமிருந்தன, அவைகள் நாடாகாமல் அவைகட்குத் தெற்கில் நாகரீகமோங்கியடைந்த நாடுநகரங்களும் அவைகட்கிணங்கிய கோட்டை கொத்தளங்களுமிருந்தன. அந்நாட்டுமக்கள் பலவித கலைகளிலும், அரசியல் முறைமை, இராணுவவகுப்பு முதலிய இராசசிய தந்திரங்களிலும், மிகவும் மேன்மையடைந்திருந்தார்கள் (ஸ்ரீமான் T. பொன்னம்பலம்பிள்ளை M. R. A S) எனக்கலவி கேள்வியாளர்கள் கூறுமாற்றை நோக்குமளவில் ஆரியர்கள் மழையையும் நதிகளையும் மக்களையும் கொண்டுவந்து இந்திய தென்பாலைத் திருத்தினார் என்பது ஒரு தலைக கூற்றுகின்றது. "துவராபதிப்போந்து நிலங்கடந்த நெடுமுடியண்ணல் வழிக்கண், பதினெண்குடி வேளிருள்ளிட்டாரையும் அருவாளரையும் கொடுபோந்து காடுகெடுத்து நாடாக்கி (செழிக்கவைத்தார்) என்று தொல்காப்பியப் பாயிர வுரையில் நச்சினார்க்கினியர் இயம்புதலும் மாறுபடலாகின்றது

தண்டகாரணியமானது சேரசோழ பாண்டியநாடுகளை யடுத்திருந்ததாகவே வானமீகி தருகின்றார் மேற்படி யாமாற தென பாற் கண்ணிருந்த நாடு நகரங்கள கோட்டை யாதிகளெனப படுபவை சேர சோழ பாண்டிய ராஜயங்களாக விருப்பினும் அம்மூவர சா தாமும அகத்தியரால தென்னாடடுக்கு கொண்டு வரப்பட்டவராய விளங்கப்படுதலின கோட்டை யாதிகளை உடைத்தா யிருந்த நகா தண்டகமேயாகும தண்டகமானது இராவணனது ராஜ்யத்திறகுளளடங்கியதாகவே யிருக்கலாம

அற்றேல பாண்டிய இராவண ராஜ்யங்களுக்கு இடையில் அந்தத்தண்டகவனம இருந்ததாகவே கொளளவுமபடும இந்நோக்குக்கு சாரபாகவே அண்டுக கன்னியா குமரியினினறு 8000 மயில அளவு தரையிருந்த தெனபதுஞ சாதகமாம பின்னும் அத்தண்டகவனமானது இராவண ராஜ்ய மெனக்கொளவதறகுச் சாரபாகவே, இராவணனின தந்தையாகிய விசரவாகு எனும பெயரினமாயுளள விசித்திரவாகு பராக்கிரமபாகு கஜவாகு என்ற இராவண தேசாதிபதிகளின பெயா சமபந்த வகைபால தோன்றும் இடசுவாகு எனபானறன மைந்தனது காடாக அஃதிருந்ததெனும வரலாறும வலியுறுத்துகின்றது

இந்தத தணடகத்தின பெயா இராமயணத்தில கேட்கப்படுவதால இராவணனுக்கு முறபட்டவன் இடசுவாகு என்றும் ...து காலம ஷை 6000 விருஷங்கட்கு முறபட்டதாகும் என்றலதாம் இவனது இடமாயிருந்த தெனபாயகரே ஆதிதிராவிடம எனலாம

கன்னியாகுமரி தொட்டு 8000 மயில பரப்பாபக்ற பெருநிலமானது கடலால மூழ்கப்பட்ட தெனபாா சரித்திராசிரியாகள. ஆண்டு மதுரை ராஜதானிக்குக கதவெனய தாயிருந்த கபாடபுரமும் ...ழியில் மூழ்வுற்ற தென்பாா. உதாரணமாக.

"பஃறுளி யாற்றுடன் பன்மலை யடுக்கத்துக்
குமரிக் கோடுங் கொடுங்கடல் கொள்ள" என்றதற்கு

அடியார்க்கு நல்லார் உரை தருவதாவது

"அக்காலத்து அவர் நாட்டுத் தென்பாலி முகத்திற்கு வடவெல்லையாயது பஃறுளி யென்னும், ஆற்றிற்கு மிடையே எழுநூற்றுக் காவதவாறும், இவற்றின் நீர் மலிவானென மலிந்த ஏழ்தெங்க நாடும், ஏழ்மதுரைநாடும் ஏழ்முன்பாலைநாடும் ஏழ்பின்பாலைநாடும், ஏழ்குன்றநாடும் ஏழ்குணகரைநாடும் ஏழ்குறும்பனைநாடும் ஆகிய இந்த நாற்பத்தொன்பது நாடும், குமரிகொல்லம் முதலிய பன்மலை நாடும், காடும் நதியும் பதியும் தடநீர்க்குமரி வடபெருங் கோட்டின் காறும் கடல் கொண்டொழிதலால்" என்பதில் ஏழ் மதுரைநாடு என்னுந்தொகுதியில் கபாடபுரமும் மொன்றேயாகும்.

"ததோ ஹேமமயமிதி பாண்ட்யானாம் பாண்டய
ராஜானாம் யுக்தம் யோக்யம் கவாடம் அநேக
ரத்நம் லக்ஷ்யதே முக்தாருபைர் மணியிரதனை
பூஷிதம் தத்தபத்தி தேஷக வாதிதி பாவ

இதன் பொருள் முத்துமயமான மணிகளால் அலங்காரமானதும் பாண்டியர்க்கு யோக்யமானதுமான பாண்டியரது கவாடபுரம்' என்றார் ஸ்ரீகோவிந்தராஜர். பின்னும்

"இவ்வகை யரசிற் கவியரங் கேறினர்
ஐவகை யரசர் ஆயிடைச் சங்கம்
விண்ணகம் பரவும் மேதகு கீர்த்திக்
கண்ணகன் பரப்பிற் கபாட புரமெனப்."

இத்தியாதியால் கபாடம் பாண்டிய நாடென்றும் இது தற்போதிய மதுரைநகர் அமைவதற்கு முன்னர் பாண்டிய இராஜதானியாக இருந்ததென்றும் இது மதுரையின் கிழக்கே 3 அல்லது 4 மயில்

தூரத்தில் அமைந்திருந்த ஒரு கிராமமென்றும் அறிய விருப்பத்தோடு இதுதானும் ஊழியில் மூழ்வுற்றது என்னுங்கால் பிரளயம் பாண்டிய நாட்டோடு 8000 மயில் அளவு பிரவாகித்தது எனக் கொள்ளப்படும்

இந்தப் பிரளயம் எப்போதுண்டாயிற்றோவெனின்,

"According to Professor Elliot there were many erosions and the last of which was about 9000 years ago." (Hon Mr S Rm M Ramaswami Chettiyar)

அதாவது, 9000 வருடங்கட்கு முன்னர் தென்பாலில் இப்பிரளயமுண்டானது என்று தெரிகிறது இதனால் 9000 வருடங்கட்கு முன்னர் தென்பால் 8000 மயில் அளவு தரையாக விருந்தது எனத் துணிவதோடு அக்காலம் தென்னிந்தியாவானது புறதேயத்தாரால் குடியேறப்படாததாய்த் தன்னகத்துதித்த மக்களையே குடியாய்க் கொண்டிருந்ததாய் விளங்குகின்றது இந்த நெடுங் காலத்திய சரிதமாய் விளங்குவது இராவணன் சரிதந்தானே யாகுமல்லது வேறொன்றும் ஆதலின் அந்த நெடுங்காலத்தியதாகக் கொள்ளற்பாலதாம் கபாடபுரம் என்பது பிற்றைஞான்றெழுந்த பாண்டியரானான் நாடென்று கூறவும் ஆதாரமில்லை அல்லது இலங்கை பௌத்த வம்சாவளியெனும் நூல்கருமாறும் கிறிஸ்தவ பைபிள் எனும் நூல் கருமாறும், மேற்படி பிரளய காலமானது இற்றைக்கு 4300 வருடங்களுக்கு முற்பட்டதென்பது தீர்வாம் இதனைச் சார்பாக லோகக்குமிட்டத்தில் இராமாயண காலத்திற்குச் சற்று முந்திய நூற்றாண்டிலேயே மேற்படி பிரளயம் உண்டானதா யிருக்கலாம் ஆதலால் தண்டக நாடும் பிறவுமாயவிந்தத்தின் தென்னாடு முழுவதுமே ஆதி திராவிடம் எனத் துணியலாம்

இதுகாறுங் கூறியவற்றால் திராவிடம் எனுஞ் சொல் தென்னிந்தியாவுக்குரிய பெயர் என்றும் திராவிடத் திருமக்களே வடதிசையாதி எல்லைகளுக்குப் போக்கு வரத்துடையாயிருந்த கார

ணத்தால் வடதிசையாதி நிலங்கட்கும் திராவிடமென்ற பெயர் தோன்றலாயிற்றென்றும் பின்னர் வடவிந்தியாவின் மூலமாய் அநேக புறதேயத்தவர்கள் வந்து குடியேறினார்களென்றும் அவர்களும் நாளடைவில் திராவிடர் என்ற பெயரைத் தம் பெயராகப் பாவித்துக் கொண்டார்களென்றும், காலநீட்சியளவாகக் கணிக்குங் கால் இராவணனே திராவிட அரசனுவானென்றும், ஏனைய அரசர்கள் திராவிடர் என்ற பெயரைத் தம் பெயராகப் பாவித்துக்கொண்டார்களென்றும் ஆகலால் திராவிடம் என்ற அருத்த சம்பந்தமாகவுள்ள தென்னிந்தியாவை ஆதி திராவிடமென்றும், இவ்விடத்தவரே ஆதி திராவிடரென்றும் வடதிசையாதி நிலத்தும் இவ்வாதி திராவிடர் போந்து அமர்ந்துள்ளமையால் இன்றும் ஆங்காங்கு ஆதி திராவிடர் உளரென்பதாகவும் ஏனைய மக்களைப் போல் புறதேயத்திருந்து இந்தியாவுக்குள் குடிபுகாது புராதனமாகவே இவர்கள் ஈண்டுறைகின்றமையாற்றானே துணிபுடன் இவர்களே ஆதி திராவிடரென்றும் இவர்களது அரசனாக இராவணன் இருந்தமையால் இராவணனே ஆதி திராவிட அரசனென்றும் குறிக்கொள்ளக் கூறினும்

திராவிடம் என்ற சொல் இடத்தடியாக வந்தபெயர் என்பதாக வியவகரித்தாற்றியபடியே இரண்டாவதாக, திராவிடமென்பது பாஷை யடியாகப் பிறந்ததெனவும் வழக்குள்ளதால் அதனைப் பின் வரும் திராவிடம் பாஷை யதிகாரம் எனும்முகத்தால் விளக்கிக் காட்டுதும்

இரண்டாவது திராவிடர் பாஷை யதிகாரம்.

ஆரியர்கள் ஆதியில் தமிழ் எனும் மொழியை உச்சரிக்கக் கூடாதவர்களாயிருந்தார்கள். தமிழ்எனும் மொழியிலுள்ள ழகாரம் தமிழ்ப் பாஷையொன்றற்கேயுரிய சிறப்பெழுத்தா யிருப்பதினாலும் ஆரியர்கள் பெரும்பாலும் மெய்யெழுத்துக்களை மொழிக்கு முதலாகக் கொண்டு உச்சரிப்பவர்களாதலாலும் இந்தத்தமிழ் எனும் மொழி

யை தமிள் த்மிளம் என்று வழங்கினதாகவும் அதுதானே திரிந்து திரமிளம் திராவிடம் என்றுயிற் றென்பார் சிலர்.

ஆயின் இந்தத் தமிழ்ப்பாஷை எந்நிலத்தில் தோன்றிற்றோ எந்நிலத்திலே நிறைந்து வழங்கப்படுகிறதோ அந்நிலந்தானே ஆதி திராவிடம் என்றாகும்.

இந்தத் தமிழ்ப்பாஷை யாண்டுத்தோற்றமாயிற்றென விசாரிப் புழி, சிலர் இப்பாஷை வட இந்திய பாஷையாகிய ஆரியபாஷை யாம் சமஸ்கிருதத்தின் கிளைப்பாஷை யென்றியம்புவர். ஆனால் தமிழ்ப் பாஷையினது நல இலக்கணத்தோடு அப்பாஷைக்குரிய மக்களது புராதனம் இடம் முதலியவற்றை நோக்குமளவில் அது ஒரு கிளைபாஷையென்று சொல்லற்கு நியாயமில்லை ஆகையாற் றானே ஆரியந் தமிழெனும் பஷையைத் தோந்த ஆசிரியாகள் இரு பாஷைக்குமுள்ள பேதங்களை நன்கெடுத்துக்காட்டுசின்றனர், அவற் றுள் சிவஞானசுவாமிகள் கூறுவதாவது —

" தமிழ் மொழிப்புணாச்சிக்கட் படுஞ் செய்கைகளும் குறியீடு களும் வினைக்குறிப்பு, வினைத்தொகை முதலிய சில சொல்லிலக்க ணங்களும் உயர்திணை, அஃறிணை முதலிய சொற்பாகு பாடுகளும் அகம்புறமெனும் பொருட்பாகு பாடுகளும் ,குறிஞ்சி வெட்சி முத லிய திணைப்பாகுபாடுகளும் அவற்றின் பகுதிகளும், வெண்பா முத லிய செய்யுளிலக்கணமும் இன்னோரன்ன பிறவும் வடமொழியிற் பெறப்படா. என்பதாம்

Dr. Caldwell. துரையவாகள் தானியற்றியுள்ள திராவிட பாஷா விலக்கண நூலிலே கூறுவதாவது

("தான் கினைக்கின்றவாறு) சமஸ்கிருத பாஷையானது தமிழ்ப்பாஷையினின்று 20 வார்த்தைகளைக் கடன்கப் பெற்றிருக் கின்ற" தென்பதாம் அவ்வார்த்தைகளாவன அக்கா, அத்தை அடவி , அம்மா ; ஆணி , கடுகு , கலா, குடி, கோட்டை, நீர, பட் டணம் முதலியவையாம்

ஸ்ரீமான் M. ஸ்ரீனிவாசயயங்கார M. A. அவாகள் கூறுவ தாவது. This in itself is sufficient to prove that Tamil has no philological affinity with either Sanskrit or any Indo—European tonque" அதாவது தமிழ பாஷையானது சமஸ்கிருதம அலலது ஐரோபபிய பாஷையினினறு பிறநததெனற காகா. எனறவாறு.

பணடையகாலத தமிழரும ஆரியரும எனும அரிய நூலிலே ஸ்ரீலஸ்ரீ சுவாமி வேதாசலம அவாகள கூறுவதாவது.

"ஆரியாகள இநதியாவிற புகுநத பினனரே ஆரிய பாஷை முறைசெயயபபட்டது" எனபதாம Hon Mr. S Rm இராம சுவாமி செட்டியாா அவாகள கூறுவதாவது

"Tamil language has an originality and a singularity of its own and it cannot be classified under the Turanian Group." etc, etc.,

இததியாதியால தமிழபபாஷையானது மறறெரு பாஷை யின கிளைபபாஷையலல வெனபது தெளிவாம

ஆரியபாஷையினது கலபபிலலாமலே தமிழபபாஷை எழுதற காகும ஆறறல அதனகணணுள வெனறும அஙஙனே, முதல ஔவையாராகக காணபபடும பணடிதையின நூலகள முதல, பழந தமிழ இலககியஙகளில பலவும ஆரியபாஷை கலபபிலலாமலே எழு தப்பட்டுளளனவாகவும ஸ்ரீமான் செலவகேசவராய முதலியாா. M. A. அவாகளும தனது "தமிழ" எனும நூலிலே நனகெடுத்துக் காட்டியுள்ளாா.

தமிழப் பாஷையானது கிளைபாஷையலல வெனறுணா விருத்தலின் இப்பாஷையானது யாணடுதிததது எனபதை விசா ரிப்பாம:—

Tamil Studies எனும் நூல 41-ம் பக்கம தருவதாவது "இந்தியாவின் தெனகடை பாகததே புராதனமாயுள்ள திராவிட

களின் பாஷை இத்தமிழென்பதாம். எனவே (6) பக்கத்திற் குறித்த செந்தமிழ் கொடுந்தமிழ் நாடுகளைக் கூர்ந்தறிக. கொடுந்தமிழ் நாடெனக்கூறிய குட்டம்—குடம்—கற்கா—வேணா—பூழி யென்பன தற்போதிய மலையாளம் திருவாங்கூர் இராஜ்ஜியத்தைச் சார்ந்தனவாம். அருவா வடதலையாதி செங்கற்பட்டு வடஆற்காடு ஜில்லாவைச் சார்ந்தனவாம். சீதம் நீலகிரி மலையைச்சார்ந்ததாம். மலாடு அல்லது மலைநாடு தென்னாற்காடு ஜில்லாவைச் சார்ந்தனவாம். பன்றி மதுரையின் வடமேற்கு எல்லையைச் சார்ந்ததாம். பொதுங்கர், ஒலி என்பன பூர்வ இராமநாத தேயத்தைச் சார்ந்தனவாம். (இஃதால் சேரநாடு, சோழநாடு, தொண்டைமண்டலமும் கொடுந்தமிழ் நாடென மயங்கப்படுகின்றன.)

பின்னும், "நெடியோன் குன்றமுந் தொடியோள் பௌவமுந் தமிழ்வரம் பறுத்த தண்புனல் நாட்டு" என்றது சிலப்பதிகாரம். அதாவது வடக்கே வேங்கடமும் தெற்கே குமரியாறும் தமிழ் கூறு மெல்லை யென்றவாறு.

வேங்கடமெனும் திருப்பதிக்கு மேற்கிலுள்ள மடிகேரியி லிருந்து, புராதன நம்ழத தேயத்தின் வடகிழக்கு பரியந்தமுள்ள தேயங்களும் முப்பாங்கரும் கடலாற் கவியப்பட்டுள்ள இந்திய த்வீபகற்ப (Peninsula) தென்பகுதிப் பாங்கரும் தமிழகம் என்றார் ஸ்ரீமான் M ஸ்ரீநிவாசய்யங்கார் M A இவற்றால் தமிழின் பண்டைய நாடுகள் இனையவென்றல் காணக. பிரளயத்திற்கு முன்னர் ஜாவா, நியூசிலண்ட் ஆஸ்திரேலியா பரியந்தமும் தமிழ் பரவி யிருந்ததாகவும் தெரியப்படுகின்றது. அங்ஙனே பண்டை நாளிலே வடக்கே இமயமலைச்சாரல் மேற்கே ஆப்கானிஸ்தானம் வரையி லும் பரவி யிருந்ததாகவுந் தெரிகின்றது. தமிழ்மக்கள் பரவியிருந் தமையால் அவர்களது பாஷை யவ்வளவு தூரம் பரவற்காயிற்றன்றி ஆஸ்திரேலியா ஆப்கானிஸ்தானம் முதலிய நெடுந்தூரத் தேயங் களும் தமிழகம் எனக் கொள்ளற்காகா.

தமிழ்ப் பாஷையானது மிகவும பழமையானது என்பதற்குச் சான்றாக, இப்பாஷையானது அந்நாளிலே அநாரியரான வேறு சாதியாராலும இராக்ஷசராலும வழஙகப்பட்டிருநததாக இராமயணத் தாலும (இலவலன வாதாபி கதையுரைககு மிடதது) ஸகாநததா லும் தெரியபபடுகின்றது இதிகாசஙகளிலே மிகப் பழமையானது இராமயணமேயாம் இராமயண காலததிலேயே தமிழப் பாஷை யிருநததெனறால இது 9000 வருஷஙகளுககும முறபடடதெனறே கொள்ளறகாகும. அபிதானகோசததாரின கணிதப பிரகாரம பன னீராயிரவருடம தமிழச சங்கததின காலம் எனபதைக கொளவ ாயின தமிழப பாஷையின காலம மிகை மிகையேயாம ஆனல் தமிழச்சஙகம அவவளவு காலததது என்பது உறுதியாகுமானல பாண்டிய ராஜாககள பிறகாலததில வநது அசசஙகததைத தாங கினவராதல வேணடும ஏனெனின இநதியாவில குடிபுகுநதோ ரெலலோரும் இறறைககுச சுமார 5000 வருடஙகளுககுப பினனா தானே இநதியாவுககுள புகுநததாகச சரிததிரஙகள தருகினறன வாதலால. அறறேல் பாணடியா ஆதிதிராவிட வகுபபைச சாாநத வரே யாதல வேணடும. இவவிசாரணையினைப பினவருஞ சாதி அதிகாரததில சீர தூககுவாம

இததியாதியால தமிழ்ப்பாஷை மிகபபுராதனமான தொனறே ாம். ஆகையாலனறே "தமிழபபாஷையில, காறறு எனனுஞ சொல லுககு 34 பிரதிச்சொற்களும அங்ஙனே நீருககு ஐம்பதும், மேகத திற்கு 35-ம் மண்ணுககு அறுபததிரணடும மலைககு அறுபதும்." * ...த்தினை யுணாதத 21. சொறகளும, அசசத்தினை யுணர்தத ... சொற்களும் உயாவினை யுணாதத 17 சொறகளும மலையினை யுணர்தத 28 சொற்களும. † வருகினறன வெனபார் பணடிதாகள் ஒரேகாலதது இச்சொற்களெல்லாம் ஒருஙகு பிறநதனவாகா. ஒவ்

* Tamil Studies

† பண்டைக்காலத் தமிழரும ஆரியரும.

வோா சொலலும் ஒவவோா காலததுத தோன்றிச் சிலகால

லாம நடைபெறறு அசசொல வழஙகிய மககளோடு அதுவுமொழ்

அவாககுபபின னெழும மககளோடு பிறபுதிய சொற்கள் தோன்

அவையு மவவாறே நடைபெறறொழிய இஙஙனம பாஷை நாடோ

றும திரிபெயதிவரும இயறகைததாமெனக. இதனலே

தமிழபபாஷை மிகபபுராதனமான தெனறறிக.

பினனுமொருசாா நோககுமிடதது தமிழப்பாஷை அகத்தி

மாணககரெனறு இயமபபபடும தொலகாபபியனாால செய்யப்

தெனபதாலும அபபெரிய நூலினகண வழஙகப்படும் அத்து

பலதிறபபடட சொறகளானவை இலககியமாய்ப பொதி

கிடநதிருபபினனறி இலககண வரமபடையா தாதலினும் தமி

பாஷையானது தொலகாபபியனாா அகததியா முதலிய பிற்கா

வாககும முறபட்டதெனபதே துணிபாம அஙஙனே பூாவீகதமி

வரலாறுகளும மறைபபுணடு போயின வெனறும் துணியற் கா

றது நிறக

தமிழ, எனனுஞசொலலின அமைபபும அதன பொருளை

சோதுாககுவமேல தமிழப பாஷையானது மிகபபணடைய கா

தொடடே இலககண வரமபுடையது எனறு துணியாமற் வி

கினறது ஒரு பொருள அலலது ஒரு காரியம உணடான போ

அதற்கொரு பெயா உடன தோனறுமற போகாது. பாஷைக்

தமிழ எனற பெயா எழுநததூஉம தமிழ தோனறிய காலததா

யிருததல வேணடும. “இலககியததினினறு எடுபடு மிலககண

எனறபடித தமிழ் இலககியமாக வீருநதபோது தமிழ் என்பதற்

பொருள, தம-அமபன தகபபன், தாய அலலது தம-ஆய, தமய

தமபி, தமபிரான, எனறபடித தம-இழு என்பது தஙகளி

இனிமை எனறு பொருள படுமாறே தமிழ எனறு பெயா தந்த

போலும தேனுறை தமிழ' எனறது கலலாடம “இனிமை

நீர்மையுந தமிழெனலாகும” எனறது பிங்கலததை. பின்

தனிமை யென்றும பொருள படும் இவவாருக இதறகுப
"ருள் தரவிருந்த தெனனேயோ"

தமிழ எனும சொலலமைதியை நோககுமளவில, த-மி-ழ
மூவெழுததுககளில த + அ - த, ம + இ - மி, ழ் + உ -
என ஆறெழுத்துககள அமைநதன இந்த ஆறே
முகஙகளாகவும கொணடு தமிழககாசான ஆறுமுககடவுள
யதூஉம லகாரததில இந்த ஆறுமுகனே அகததியனுககுத
ஓதினுரெனறதூஉம, ஆறுமுகனது பெயராகிய குமரன
ர் தமிழ இலககணம இருநததாகவும கொளளப
றது ஷை தமிழில உளள அ. இ உ. வெனற் மூவெழுததாளு
யே தமிழ் எழுததுககள எலலாம கொணடுளளதாம எஙஙன
ஒலியுணடாக அஙகாபபு தரும அகாரமானது முத
அகர முதல ஔகாரம பரியநதம உயிரெழுததுப பேதந
தோறறி அவறறுள அய அவ அஃ எனற அயல மூனறெழுததுக
ளில் ஆதி அகாரததை எடுததுத தோறறிக ககாரததிறகு க கும
காரததிறகு ச சும முடிவுபோல மெயயெழுததுககளை வகைபடுத
தொபப, அகாரததிறகு முடிவுபோல, ஃ எனற எழுததை
மைத்தனா. ஆகவே அகரமுதல ஃ பரியநதம அகரததின ஆடசி
ஃ என்பதை எடுததுசசரிபபதால் உதிததது க எனற எழுதது
ானபோலும ஃ எனபதற்கு அணிதகே வைததுளள க என
உச்சரிககுமளவில இககு இசசு எனறறைய விருததலால
எழுததுககளுககு முனனே இகரததின ஆடசியாம இக் இச.
ஒறறுககளில ஒலி நிரபப உகரந தோனறி இககு இச்சு
வழஙகறகாகினறமையால ஒறறெழுததுககளுப பினனே
த்தின் ஆட்சியாம ஆகவே இமமூவெழுததுககளின ஆட்சியே
எழுததுககளியாவும கொணடனவாகும. இநத ஆளுகை
த்துககளின் பெருமை காடடுவானபோலுமே ஃ என்ற
புள்ளிகள் தோறறினா என்றுங கூறலாம. இநத மூன்று

எழுத்துக்களும் "தனிநடங்கு குயிற்றுஞ் சம்புசம் பெருமான்
ருகப் பறைக்கண் அ இ உ ணுவென, றமாதரு சூத்திரம்
திருப்பிசை நுணுக்கச் செந்தமிழியல் பினேச்
பின்ன" என்றபடி பரசிவத்தின் துடியினின்று பிறந்ததாகக் க
னா தத்துவராய சுவாமிகள். பின்னும் ஆதி பரசிவமே முதற்ற
சங்கத்திறற்லமை பெற்றிருந்தார் என்றும் கூறப்படுகிறது. ஆ
சிவமே தமிழாசிரியர் என்றவாறும் ஆயின இதன்பெருமை
சிறிதோ? ஓத்து முறைவைப்பாயக் கவனிக்குமிடத்து அ. முதலு
டாகும் ஒலியேயாம் இ இரண்டாவதுண்டாகுமஒலியேயாம். இ
குவிய உதட்டகத்திருந்து வெளிபடும் பெற்றியது உ, வா
இது மூன்றாவதுண்டாகும் ஒலியேயாம் ஆகவே இம்மூன்றெ
ழுத்துக்களேயே பாஷாபபெயாக்கணே முறைப்படி, அமைத்
னாரகள்.

தமிழ் எனபதிலுள்ள அ. இ உ வெனபதின் பெற்றியி
படியே ரண்டுள்ள த- ம- ழ எனபவற்றைச் சீராக்குவமேல்
எழுத்துக்களெல்லாம், வல்லினம-மெல்லினம-இடையினம
மூவகுப்பினதாக வகுக்கப்பட்டுள்ளதால அவவவற்றுள்ளே ஆ
வெழுத்துக்களில ஒன்றுய தகரமும, மெலலெழுத்தாறனுள்
ருய மகாரமும இடை, யெழுத்தாறனுள ஒன்றுய ழகா
ஆகமூவினத் தொவ்வோரெழுத்து எடுத்துப பாஷைக்குப்
ராக முறைப்படி அமைத்துளளாரகள பின்னும இது (செ
தெனமொழி என்று காட்டுவானபோலும செ-ன-மொ-ழி என
ராகவும அலலது தீம-மொ-ழி என்றனராகவும காண்ட
த-மி-ழ என்ற மூவெழுத்தொருமொழிப பாஷாப்பெயர்
ளிய நுண்ணிய அறிவோ டமைத்த பெயராக விளங்குகின்றது

இததியாதியால தமிழப்பாஷை அகத்தியனுருக்குமுன்
லத்திலேயே இலக்கணமுடையதாயிருந்ததெனலாம்.

தமிழ் ஒலியெழுத்துக்களின் முதலும் முடிவுமாகத் தோவது
ராப் பியறறும அகாாமேயாம இவவகாரததை வரியெழுததாக
தொடஙகிய ஆசிரியர் வரைவான ஏற்றபோது அதாவது எழுத
ரியை ஒலையினமீது ஊனறிய வககணததில முதல தோறற
ாது, புள்ளியேயாம. இநதப் புளளிதானே வரியெழுசதுகக
த முதலும முடிவுமாம.

“உட்பெறு புள்ளி உருவாகுமமே” எனறூா தொலகாபபிய
என்றபடி ● புளளிதானே ○. உருவமாகி உருவடதானே
ரியேழுற்க ൭. கொமபாகிக கொம்புதானே ா காலாகி அமைநத
ா இம்மூனறுமே அகாரமெனற வரியெழுததாய விளஙக
மத்துளளாாகள ஆகையாறறுனே அகரமுடிவாறற முபபுளளி
ந்தினை ஆணடு முடிபெனத தாதுளளாரெனலாம

சுருககமாகக கூறமிடடது மெலலின இடையின வெழுத
னெலலாம வலலினத தொடஙகவும அநத வலலினததுள ககா
யுதவெழுததாம முபபுளளியுள இருபுள்ளி யுளளொடஙகவும
வொரு புளளியானது, ா ൭. எனவிருாதபடியே புளளியுள
கமாமெனலாம

இததகையதாயப பெருமை வாயதத தமிழ் எனற பெயரின
டைய புராதனததை நனகு காணபிபபதாக விளஙக இருதத
ப் பாவையானது கி மு. 3-4. நூற றாணடிலே யிருநதவராகக
ப்படும அகஸ்தியரால வெளியிடப் படடதெனபது எவவாறு
ருநதும

அகஸதியா எனபாா வடவிநதியாவில காசி(Benares)யிலுள்ள
இருத சஙகததில வேதமேறபடுததிய வியாசரின அகதிராச
இன் கீழ் ஓரஙகமாக விருநதனரெனறும அஙகே தனது சகபாடி

களோடு சச்சர விழைத்துக் கொண்டமையால், தான் தென் இந்தியாவில் குடியேறி மதுரையில முதல தமிழ்ச சங்கத்தை யேற்படுத்தினரெனத (Tamil Studies P. 237) தெரிய வருகின்றது.

ஆரியா குடியேறறததின காலம் பறபல சரித்திரக கணிதத்தைக கூட்டியுங கழித்தும பாரததபோதும சுமார 5000ஆ என ஏற்படுகினறது.

ஆனல "Origin of Brahmins" Page 46 எனும் நூல் தருவதையுங கவனிகக வேணடியாரானேம இந்நூல் தருவதாவது:

The migration of the Aryans towards India could not have taken place before about 690 or 700 B C.

ஆரியா இந்தியாவில குடியேறின காலம கி. மு. 690 இல்லது 700 வருஷம இக்காலததிற கதிகமாகாது எனறவாறு.

வேதமேறபடுததினா வியாசா எனறபடியினல வேதவாலாரு ஷை. நூலே விசாரிககு மளவில

Vedas are supposed to have been composed some 2000 years before Christ, some people even holding that they are as old as 4000 B C

வேதமேறபட்டது கி மு. 2000 வருஷம எனறா

இவவழககோடு பணடைக காலத தமிழரும ஆரியரும் என்ற நூலைக காணுங்கால "ஆரியா இந்தியாவிற் புகுந்த பின்னரே ஆரிய பாஷை முறை செயயபபட்டது" எனறறியறகானேம.

இத்தியாதி முரணபடும காலஙகளை யொருபடுத்திக காணுமிடத்து முற்கூறியபடியே 5000 வருஷம ஆரியா குடிபுகுந்த காலமாய்த் தீரும். அககாலததிலே அகஸதியா இந்தியாவுககு வந்ததாய இருக்குமானல பிரளய காலமாகித தமிழசசஙக பீடமாகிய கபாடபுரத்தைக குறிககும 8000. 9000 எனபபடுந் தமிழ்காலத்தை என்னென்று கூறுவது?

பின்னும் அகஸ்தியா என்பார அவலோகிதா எனபாரிடம் தமிழ் கற்றுக்கொணடதாக ஜைனா கூறுவா ஜைனமதாசாரியரா கிய மகாவீரன் எனபாரது காலம கி மு 5து நூற்றாணடென றுட்சின்சன M A F R. G S F R A I துரையவாகள் தனது History of the Nation எனும நூலில குறிக்கின்றுா. இத னுலும அகஸ்தியா காலம மூவாயிரவருடமென்றே தெரிவாகின் றது

"About the precise date of Agastyas' migration to the south nothing defnite can be said but as has been pointed out it cannot be earlier than the 5th or 6th Century B. C."

இவவாறுக்கத தோபபடும அகஸ்தியரைப பாரத இராமாயண சரிதங்களிலே நுழைதது அவா அககாலததிறகுப் முற்பட்டவா என்றும இனனும அவா திருநெலவேலியிலுள்ள பொதிய மலே யில் வசிக்கின்றுா என்றும பொய்ககதை கட்டிவிட்டாாகள்

இதனுலே அகஸ்தியர் தமிழுககாசிரியா எனபது பொருதத மற்றதாகின்றது. பின்னும இவரது மாணுககரெனபபடும தொல காப்பியா தானும உணமையிலே அகததியரின மாணுககாதானே வென்று நோககுமளவில, தொலகாப்பியததில எஙகினும தமிழ இலககண விதிபபடி அவா அகததிய குரு வணககங கூறினதாகவுந தோற்கிலலே. தொலகாபபியனாது காலமும இறறைககு 4300 வருடஙகளே யாகிறதாக பணடிதாகள் கூறுவா. இததியாதியால் 9000 வருடஙகளுக்கு முனனே இசதெனனிநதியாவில தமிழ இருந்ததாகவும இதன முதல அதிகாரத்தில கணடபடித் தென னிநதியமககள் வடதிசையாதி பல்லிடங்களில் சென்று இருந்து வந்தமையினுலே யவவவவிடஙகளில தமிழ்ப்பாஷை பரவியதா மென்றும் துணிதறறககதாகும. ஆகவே முதலஅதிகாரததிற் குறிததபடி ஆரியா, ஆரியரினின்று பிரிநத ஒரு கூட்டத்தாரைப் போலத தமிழா இந்தியாவில் குடிபுகுநதோராகார்.

"முக்கியமான இலங்கைகளில் தமிழராயுள்ளோருக்கு வேதங்களிலிருந்தும் மற்றைய ஸமஸ்கிருத நூல்களிலிருந்தும் அநுமதிகளும் ஆதாரங்களும் தேடப்புகுவது தப்பு. இந்தியாவின் வடபாகத்தில் வேதகாலத்தில் குடிபுகுந்தோரினின்றும் தமிழர் உற்பத்தியாகவில்லை. தமிழர் நிரப்பாதிக்கப் பட்டாவது சுயேச்சையாகவாவது வடக்கினின்று குடியெழும்பித் தெற்கே குடிபுகவில்லை" என்றார் ஸ்ரீமான். P சுந்தரம்பிள்ளை M A யவர்களும்.

ஆதலால் பண்டைப்காலத் தமிழ் மக்களே ஆதித்திராவிடர். குடிபுகுந்து தமிழ் கற்றவரல்லாமே வேறு திராவிடர் குடிபுகுந்து தமிழ் கற்றவர்களுள் முதன்மையாக நிற்பவர் ஆரியரேயாவர். சமஸ்கிருத பாஷையாளர்கள் தமிழ் கற்றுக் கொள்ளினும் அவர்கள் திராவிடராகார். இந்திய பாஷையானது பஞ்ச கௌடம் என்றும் பஞ்ச திராவிடம் என்றும் இருவகையாகவே வகுக்கப் பட்டிருக்கின்றது. அவற்றுள் பஞ்ச கௌடமானது சாரஸ்வதம், கன்னியா குப்சம், மிதிலம், கௌடம் உத்கலம் எனனும் இவ்வைந்து தேயத்தாரின் பாஷையெனப்பர். இவற்றுள் கௌடம் என்பது வங்க தேசமாம். வங்கமாவது தற்காலம் வங்காளமென்று வழங்கப்படும் வடவிந்திய தேசமாகும். இத்தேயத்துற்பத்தியான பாஷையாகி அதினின்று கிளைப்பாஷைகள் தோன்றின போலும். திரிந்த அப் பாஷைகளுக்கும் கௌடமென்றே பெயராகிப் பஞ்ச கௌடமென்றழைத்தற்காயிற்று. இதனால் வடவிந்திய பாஷைகளெல்லாம் பஞ்சகௌடமென முடிய அவற்றை யுடையார் பஞ்சகௌடர் என்றே முடியுமாறும்.

இந்தச் சம்பவத்தைப் போலவே விந்தகிரியின் தென் பகுதியாம் தென்னிந்தியாவின் கடைகோடி பாகத்தே தமிழ்ப் பாஷை விளங்கி யிருக்க, அந்தத் தமிழ் திரிந்த அடைவே திராவிட மென்றாகித் தென்னிந்திய பாஷையாய் விளங்க அதன் கிளையெனப் பிறந்த தெலுங்கு-மலையாளம்-கன்னடம்-துளு வென்பவற்றையும் உரிமைப் படுத்திப் பஞ்ச திராவிட மென றழைத்தற்காயிற்று.

“ பலலுயிரும பலவுலகும படைத்தளிததுத் துடைககினுமோர்
எலலையறு பரமபொருள முனனிருநத படியிருநதது போல்
கன்னடமுங களிதெலுஙகும கவினமலையா ளமுநதுளுவும
உனனுதரத துதிதெழுநதே யொனறு பலவாயிடினும
ஆரியமபோ லுலகவழக கழிநதொழிநது சிதையாவுன
சீரிளமைத திறமவியநது செயன மறநது வாழததுதுமே.”

எனறா P சுநதரமபிளளை யவாகள்.

தமிழ்ச்சஙகஙகளும தமிழபபுலவாகளும தமிழ நூலகளும நிரமபிய [illegible]ணமைச சாாபால அறியககூடிய தெனனிநதிய வரமபினைத [illegible] திராவிட தேயமெனறும அநத இடததைச சாாநததாயும தமிழின திரிபாயும விளஙகும ஷை பாஷைகளைப் பஞச திராவிட மென்றும வழஙகன முறையே தாயப பாஷையாகிய தமிழலலாது வேறு பாஷைகள வேறாத திராவிட மெனறும தமிழ ஒனறே ஆதி திராவிடமெனறும கோடன முறையேயாகும இதறகுச சான றாக இறறைககுச ஏறககுறைய 2000 வருடஙகடகு முனனிருநத ஆதி திராவிட வகுப்பைச சோநத திருவளளுவ நாயனா அருளிய திருக்குறள எனற செநதமிழ் நூலே ஆதி திராவிடாகளின பாஷை யையும அவாகளது குணஙகளமச சிலஙகளையும தெறறென எடுத தக கூறுவதா யிருககினறது இநத ஆதி திராவிடா திருககுறளைப் புகழாதாருமுணடோ ? இநதத திருககுறளை ஆஙகிலததில மொழி பெயாத்தவராகிய Rev G U Pope M. A D D. அவாகள, இக்குறளைப் பற்றிய தனது அபிபபிராயங காட்டுவதில,

“Sweet to the thought Sweet to the ear Sweet to them outh
Great cure for twof old deed’s disease is Valluvar
Sweet kurral Venba verse, with tongue right eloquent,
Set forth, that we the way of good may know.”

[illegible]படி இனிமையானது மருநது போல்வது சனமார்ககமானது [illegible] சாற்றியுள்ளார், இவ்வண்ணமாக திருககுறளை விசாரித்தா

ரோவ்வொருவரும் அதனைப் புகழ்ந் தரத்ததாகவே இயற்றினார். ஆதி தமிழரான வள்ளுவனார்.

இதுகாறும் கூறியவற்றால், பார்ப்பனியடியே வந்த திராவிடப் பெயரை விளக்கிக் காட்டி ஆதி திராவிடமென்பதை விளங்கக் கூறினும்

மூன்றாவதாகத் தற்கால இருளவழி வழக்காரும் சாதி பேதக் குதர்க்கத்தால் திராவிடம் என்பது ஒருவருடைய சாதியென அற்றுரய்க்கூறும் விபரீதம் நீங்க 'ஜாதி'யெனுமோர் அதிகார முகத்தால் உண்மை ஆதி திராவிடர் என்பதை விளக்குதும்.

மூன்றாவது. திராவிடர்.

ஜாதியதிகாரம்

மள்ளர் எனுஞ்சாதியார் ஒருவருளரென்றும் அந்த மன்னர் எனுஞ்சொல்லோடு திருவெனும் அடைச்சொல் சேர்த்த திருமள்ளர் என்றுகிச் சிதைந்து சிதைந்து திராவிடர் என்றாயிற்றென்பார் ஒருசாரார். ஆயின் இந்த மள்ளர் எனுஞ்சாதியார் எத்தேயத்தாரென நோக்குழி, "குசிநகரத்திருந்த மள்ளர்கள் புத்தரின் உடலைச் சுட்டெரித்தார்கள் என்று (Early History of India By Mr V A Smith) தருகின்றபடியால் இதன் ஆதாரவின்படி மள்ளர் தேயம் குசிநகரம் எனத்தெரிகிறது. இந்தக் குசிநகரமாவது காசிக்கு 120 மயில் தூரத்ததென்றும் ஷைபுத்தகமே தருகின்றது

ஆகவே மல்லர் அல்லது மள்ளர்களின் தேசம் நாம் முகத்தின் காரங்களில் காட்டியபடி வடதேறிகளின் இடமாகிய வடவிந்தி யாவே யாதலைக்காண்க. ஆதலால் முந்துகூறிய செழுமுறை ஆதாரவின்படி இந்த மல்லர் பெயர் கௌடரென்றுதற் பா றித் திராவிடரெனற்காகாது. ஆதலின் தென்னிந்திய பண் தமிழர் பெயர்தானே திராவிடர் என்பதை உய்த்துணர்க.

1912-ம் ௵ அக்டோபர்மீ பிரசுரமான மகாபோதி சங்கத்தாரின் பிரசுரப் பிரகாரம "புததா கி.மு. 578௵ல காசிநகரில் பிறந்தார்" என்றமையாலும, கர்னல H. S ஆல்காட்துரையவர்கள் புத்தரின காலம் கலியுகம 2478௵ என்கின்றமையாலும, பின்னும் ஒகடோமஸ்கி யென்பவர் புததரது காலம குறிதத ஷை கணிததத்தோடு 1000 வருடங்களுக்கு முன்புள்ளதாக கருகின்றமையாலும, தீர்ப்பாக சராசரி இறறைக்கு 4000 வருடங்களுக்கு முன்னிருநதவராவர் புததபிரான.

இக்காலத்தில மல்லரென்னுஞ்சாதிப்பெயர் கேட்கப்படுகிறது. அஃதோடு அக்காலததிலே "மகத தேசாதிபதியாகிய அஜாத சததுரு வேசாலியிலுள்ள லிக்காவிஸ் (Lechavis) கபில வஸது விலுள்ள சாக்கியர்கள், அளகப்பாவிலுள்ள புயூலிஸ் (Bulis) இராமகாமாவிலுள்ள கோலியர் (Koliyar) வேதாதிப்பாவிலுள்ள பிராமணன் இவர்களெல்லோரும ஷை புததரின அஸதியிலோர்பாகம வேண்டினர்."

என்பபடுவதால மல்லர்களன்றி யநேக சாதிகளும அந்நாளிலேயே வடவிந்தியாவினகண் இருந்தனர் என்று தெரிகிறது. அதுபோலவே தென்னிந்தியாவில கன்னியாகுமரி தொட்டு 8000 மயிலபரப்புள்ள நிலமிருந்ததாகவும முன்னே காட்டினோம். இது நனகுதோப் பின்வரும வியாஸததைக கவனிப்பீர்களாக.

The identity of certain fossil flora and faune in India and South Africa supports the theory of a former land connection, the fragment of which survive in Madagascar the Seychelles and other continental islands. At the same period an Indo-Austral continent linked together New Guinea, Australia, Tasmania and New Zealand, so that a continuous land surface permitted migration of the Hominidol in various directions. Apart from the impermanence

incidental to traditional forms the enormous changes in the distribution of land and water have obliterated traces of origins and movements. The starting point in the enquiry is unknown and may never be discovered as it may be buried in the bed of the Indian ocean or of some other marine or lacustrine basin."

என்றார் எட்வார்ட். கிலாட் (தனது Magic & Religion என்ற வியாசத்தில்) ஆதலால் தென்னிந்தியா குமரியோடு முடிந்ததாகாமல் ஆஸ்திரேலியா பரியந்தம் நீண்டிருந்ததாகும். அங்ஙனே ஜனப்போக்குவரவும் உடைத்தாயிருந்திருக்கலாம், தமிழ்ப்பாஷையும் சங்கமிருந்த தமிழகத்தினின்று விசாலித்துப் பரவியிருக்கலாம் தமிழ் ஐம்பெருங் காப்பியங்களிற்சிறந்த மணி[illegible] மேகலை சிலப்பதிகாரம் பிறந்த இடம் சேரநாடாய்க்கருவூராயிருப்ப (திருவஞ்சைக்களம்) இவ்விடத்தில் தமிழ் மருவி மலையாளப் பாஷையானதுபோல் தூரநாடாகிய நியூஜீலண்ட் முதலிய இடங் களிலும் தமிழ் மருவியிருக்கலாம் அங்ஙனே தமிழ் அரசனாக விருந்த இராவண தேசமானது சிங்களதேசமானதும் அதற்கு அணித்தாயுள்ள யாழ்ப்பாணம் செந்தமிழுடைத்தா யிருப்பதும் சாதுக்கற பாலனவாய் இருக்கின்றது.

> என்னே கிரேதத்தில் ரேணுகையே கூற்றுவனும்
> தன்னோ திரேதத்தில் ஜானகியே—பின்யுகத்தில்
> கூடுந் திரோபதையே கூற்றாங் கலியுகத்தில்
> வீடுதோறும் பெண்களே யாம்.

என்ற நீதிவெண்பாவிற்கண்டபடித் திரேதாயுகம் ஜானகிராமன் காலம் என்றவாறுகின்றது இதனுள்கண்ட ரேணுகை யென் பவள் ஜமதக்கினியின் மனைவி, பரசுராமனின் தாய் இரண்டா வது ஜானகி இராமனுடைய மனைவி. திரௌபதி பஞ்சபாண்ட வரின் மனைவி. இவர்களது சரித்திரங்கள் ஒன்றனொடொன்[illegible]

முன்னும் பின்னும் பினனுக்கு முன்னுமாக முரண்டுகிடப்பதும் யுகமொன்றுக்கு விரித்துள்ளதாயுள்ள வருடத் தொகையும் பின்கண்டபடி.

கிரேதை 1 728,000 வருஷங்கள
திரேதை 1,296,000 வருஷங்கள
துவாபரம 864,000 வருஷங்கள்
கலி 432,000 வருஷங்கள். (என)

அளந்து கொட்டிக்கிடக்கவும அவற்றை நமபவும ஆட்களிருப்பதால இவ்வளவு சாமாத்திய பொய்க்காலங்களை நாமென்ன வென்று தோவதோ அறியிலம். கிடக்கட்டும ராணடைக்கு வேண்டியது அந்தத்திரேதாயுகமே ஆனால அது அவ்வளவு வருடங்களைக்கொண்டதாகா, என்றுமட்டுஞ் சொல்லக்கூடும அதிகமாகப் பார்க்குமிடத்தில இராமனகாலம 5,000 வருஷத்திற்கு அதிகப்படுவதாகவில்லை அதற்கு முன்னே யிருந்த தென்னிந்திய பரப்பெல்லையில மிகுபாகம இராவண ராஜஜியமாகவே யிருந்ததாகப் பினவருபவற்றால தெரிகிறது

அதாவது —விந்தியமலையின தென்பாகமுழுவதும (இலங்கையுமசேர) இராவணனது இராஜஜியமாகவிருந்தது இதன் கிழக்கு கடலணித்தான பாகம், நிறத்தால் வானரமென்று அழைக்கப்பட்ட திராவிடர்களின இருக்கையாக விருந்தது.

குரங்குகளைப்போன்ற இந்தத்திராவிடர்களின புராதன இடம ஷை தென்னிந்தியா பாங்கா தாமோவெனின, இல்லை. யென்றே வால்மீகியாரது வாக்கினால தெரியவருகிறது. எப்படி யென்றால கிஷகிந்தையில சுக்கிரீவ மகாராஜன் சீதாபிராட்டியைத் தேடிவரும்படி வானரவீரர்களை ஏவும்போது தென் பக்கமாகச் செல்லுதற சூரியாரை நோக்கிச சொன்னதாக வானமீகி முனிவர் கூறியவை அடியில வருமாறு :—

அப்பெரிய வானர சேனையை அனுப்பிவிட்டுக் குறிக்கப் சிலரைத் தென்றிசைக் கேவுவானுயினன ....

பின்பு அவன் தென்திசையில் போகத்தக்கதாயிருக்குமென்பதைப் பற்றி அவர்களை நோக்கிச் சொல்லத் தொடங்கி பலவித மரங்களும் கொடிகளும் செறிந்த ஆயிரஞ் சிகரங்களையுடைய விந்த மலையையும், பெரும்பாம்புகள் தங்குவதும் கடத்தற்கரியதுமாகிய நருமதா நதியையும், பெரும் பகுதிகளையுடைய வரதா நதியையும் மேகலை உத்கலை தசார்ண முதலிய நாடுகளையும், அசுவவந்தி, அவந்தி முதலிய நகரங்களையும் நீங்கள் காண்பீர்கள். விதர்ப்பம் ருஷிகம் மாஹிஷகம் வங்கம் கலிங்கம் கௌசிகம், மலைகளும் நதிகளும் குகைகளுமுடைய தண்டகாரணியம் கோதாவரி நதி முதலியவற்றையும் காண்பீர்கள். அவ்வாறே ஆந்திரம் புண்டரம், கேரளம், கேரளத்தோடு கூடிய பாண்டிய நாடுகளையும் காண்பீர்கள், பின்பு தாதுக்கள் நிறைந்ததும் விசித்திரமான சிகரங்களையுடையதும் பலவர்ணமான பூக்கள் நிறைந்த சோலைகளையுடையதும் சந்தன வனங்கள் செறிந்ததுமான அயோமுக மலையைத் தேடுங்கள். அதன்பின் தேவரம்பையர் வந்து நீராடுகின்ற திவ்யமான தெளிந்த நீருடைய காவேரி நதியை அங்கே காண்பீர்கள். அந்த மலயமலையின் சிகரத்திலே ஆதித்தனுக்குச் சமானமான மிகுந்த ஒளியையுடைய முனி சிரேஷ்டரான அகஸ்தியரைக் காண்பீர்கள். பின் அம்மகரிஷியிடத்தில் அனுப்பெற்றுச் சென்று முதலைகள் நிரம்பிய பெரிய தாமிரபாணி நதியைத் தாண்டுங்கள். அந்நதி அழகிய சந்தனச் சோலைகளால் மூடப்பெற்ற திட்டுகளையுடைத்தாய், கணவனிடத்தன்புள்ள யுவதியானவள் புக்ககம் புகுமாறு சமுத்திரத்திற் சென்றுவிழும். பிறகு பொன் நிறைந்ததாயும், அழகுடைத்தாயும் முத்தமயமான மணிகளால் அலங்கரிக்கப்பெற்றதாயும், பாண்டியருக்கு போக்கியமாயுமுள்ள கவாடத்தையும் பார்க்கக்கடவீர்கள். அதன்பின் சமுத்திரத்தையடைந்து காரியநிச்சயத்தைச் செய்யுங்கள்" என்றவாறும்

• [மேகலதேசம்—விந்தப்ரதேசம்; உத்கலதேசம்—கஞ்சம்; தசார்ணம்—சண்டமூகிரியின் கிழக்கு, அசுவவந்தி, வித

இதனால் ஷை வானரத்திராவிடர்கள். விந்தத்திற்கப்பாலைய வடவிந்திய பகுதியினின்று தென்னிந்தியாவுக்குள் புகுந்தவர்க ளென்றே நன்கு தோற்றமாகின்றது, பின்னும்

Ancient History of India. Prof Max-Duncker.

Page 8 In epic poetry of the Indians we find mention of black inhabitants of Himavat (*i e.*, inhabitants of the snowy mountains the Himalayas) and of black sudra beyond the delta of the Indus.

வடவிந்தியாவிலுள்ள இமயமலைக் குடிகளிலும் கரிய நிறத்தோர் இருந்தனராகக் குறிக்கப்படுகிறது

"*Vibishnan Buddhi*"—By Srimath M S. Purnalingam Pillai Avergal, B A , L T , Principal Camisis College, Tinnevelly.

. . . . "The hardy and enterprising Dravidians, who, from their deminutive size and black or brown colour were poetically described as monkeys Evidently these nigger Mannikins were paying homage to their overlord and writhed under his supermacy."

இதனால் திராவிடர்தாமே ஆரியரால் வானரமென்றழைக்கப்பட்டாரென்று ஏற்படுகிறது

எனவே வான்மீகி பகவானது மொழிக்கிணங்க ஷை மாக்ஸ் டங்கர் தருமாற்றலின்படி வடவிந்தியா வாசிகளானோர் கரிய

யம்—(பீரார்), ருஷிகதேசம—பங்காளப்பகுதி, மாகிஷதேசம் கலிங்கம—வடசர்க்கார், கௌசிகம், ஆந்திரம்—தெலுங்கா ணம்; புண்டரம— வடதேசப்பகுதி, அயோமுகமலை—குடகுமலை அங்கம—கிழக்குபீரார்; வங்கம்—பங்காளம்—கலிங்கம்—ஒரிஸ்ஸா.]

நிறத்தோர் என்றும் ஷை விபீஷண புத்தி. தருமாற்றலினைபஞ் கரிய நிறத்திராவிடரே வானரமென்று கொள்ளற்காகின்றமையாலும் ஷை Ancient History of India. Page 25.

The Southern Indian, the Non-Aryan population, who were at that time for less broken up in the Deccan by Aryan and other settlers than now and must therefore have existed in far greater masses were not quite so black as the Ethiopians (the Negrœs)

வடநாட்டார் புகுமுன்னர் பண்டு தொட்டிருந்த ட திராவிடராம தென்னிந்தியர், கரியரேயாயினும் ஷை வடவாசிகளுக்கு வேறும நிறத்தவர் என்பதாலும ஆதி திராவிடர் என்பவர் இந்தத திராவிடர்களுக்கு வேறானவரென்றே தேற்றமாகும

இராவணனது கொடுமையைச சகிக்காதிருந்த திராவிடர்களெனப படுவோரும இந்த வானரத திராவிடரைச சேர்ந்தமக்களாகவேயிருந்து இச்சேனைகளுக்குச்சற்று முன்பதாகத் தென்னிந்தியாவில வந்திருந்தவர்களாகவே கொள்ளலாம. அநாகரீகமாயிருந்த வானரமக்கள நாகரீகநிறைந்த இராவணன ஆட்சியில இருத்தல அவர்கட்கு விபரீதமாயத்தான இருந்திருத்தல வேண்டும

ஆகையாற்றானே இவர்கள் அடிக்கடி இராமனிடஞ்சென்று இராவணனையடக்க முயன்றதுமாம இவர்களது முறையைக் கேட்டு இராவணன்மீது படையெடுத்த ஆரிய மகனாகிய இராமன் ஜெயம கொண்டதாகவும ஆதாரம ஏற்படவில்லை. இந்தப் போரினால் இராவணனது தமபியாகிய விபீஷணனுக்கே அரசு கிடைத்ததாய்த தெரிகிறது. இவ்வாறு தோல்வியுற்ற ஆரியர் தம்பாலுள்ள அழுக்காற்றுப் பகைமையினாலேயே இராவணனை அரக்கனென்றும கொடியனென்றும பலவாறாக இழித்துக்கூறி புள்ளதாகத தெரிகிறது.

இராவணன், பத்துத் தலைகளையுடையவன என்பதால நான் முகன் ஐந்துமுகன் ஆறுமுகன் என்று கடவுள்ஞான அபிதானத் தபடியே இராவணன் மகா புத்திசாலியானவரென்றே தெரிய வேண்டியதாகிறது இத்றகேறப விபீஷணனைப்பற்றிப் புகழு மிடத்தே அவனை யொரு மகாஞானியென்றே இராமாயணம் பேசுவதால அவனது தமையன, ஆரியா கதை தருமவவளவு tar காடியனுக இருந்திரான பின்னும இராவணன் உலகந of bl ன்றி மக்கள பெருகிய முதற்காலத்திலேயே சிருஞ்சிறப்பும ந்த அருமபெறல உயரிய தமிழமொழியாளனுக விருந்ததா ம தெரிவாகிறது இவனது கோட்டை கொத்தளம அரசி தேர் பல முதலிய நாகரீகங்களைப்பற்றி இராமாயணமே நனகெடுத்தி யமபுகின்றது சீதாபிராட்டியை மீட்டுக்கொண்டு வரசசென்ற அனுமான இலங்கையுடசென்றபோது இராவணனது அரண மனைமுழுதும திவயபரிமள முள்ளதாகவும ஸபடிககலலாலும யானைதந்தததாலும பொனனுலுமவெள்ளியாலும முத்தாலும பவளததாலும அலங்கரிககபபட்ட அநேகஸதமபங்கள நிறுத்திய கட்டிடங்களைககணடார, அபபொழுது அவவனுமான கண்ட ஸ்திரீகள அனைவரும உத்திருஷ்டமான பதமினி ஜாதியைச சோநதவாகளாதலால அவாகள உறங்குகையில பலலைககாண பித்தல அரைககண திறததல தூககநத வாயுமை வெளியிடுதல தூக்குணங்களிலலாமல பவளததளிரபோன்ற அதரங்களால மூடப்பட்ட பற்களோடு தாமரை மொட்டுபபோல அழகாய மூடபபட்ட நேததிரங்களோடும தாமரைப புஷபங்களினின்று வீசும பரிமளததோடும நித்திரை செய்வதைக கணடார

இராக்ஷஸாதிபதியான இராவணனைபபாததாவாகவடைந்து சுகித்துவருகிற அவவரணமனையிலுள்ள சுநதரிகளைக்கணட அனு மான புணயபரிபககுவததால ஆகாசத்தில் நக்ஷத்திரங்களாய மினுங்கிப் புணயம நீங்கினவுடன சேஷமான ஸவல்ப புண்யத் தோடு பூமியில விழுகிற நட்சததிரங்களதானோ வெனறெண்ணி னார். (வாலமீகி ராமாயணம சுந்தரகாணடத்தை இத்தோடு

வாசிததுணாக) இராவணனது நாயகியாகிய வணடோதரியைப் பாாதது இவள தானோ நஞசிதாதேவியெனறெமாநதாா.

எனறவாறுகப புகழபபடட திவவியராஜஜியம இராவணனு டையதாயிருநதது பினனும இவன சிவபிராணிடததே மிக்க பக்தி வாயநதவனுக விருநதான, எனபதாக வரதுஙகராமபாண்டி யனவாககாலுமமற்றும சிவபுராணஙகளினுலும அறியபபடுகிறது அதனைப பினனா விளககுதும

இததகையபேரரசனை, வலிமையிலமிககானை,கொடியவன எனறதும இழிவாய அரககன எனறதும நாம கவனிககவேண் டியவராகினறோம

“ஆரியா வருஞானறு தமிழா அரசியல முறைபிறழாது வாழநதனராகலின அவரை ஆரியா அசுரரெனறு பெயரிட்டு வழஙகினா இருககுவேதததின முதல ஒனபது மணடிலஙகள் முழுவதும அசுர வெனனுஞசொல வலியஅலலது அதிகாரமுடைய எனும பொருளில உரிசசொலலாய வழஙகபபடடு வருகினற தெனறும உரோமேஷ சநதிர தததரும இனிது விளககினா ” எனபபணடைககாலததமிழரும ஆரியரும எனும நூலிலே காணபபடுகினறது, பினனும

“ஸ்ரீமிறு எனபது மிஸ்ிறு எனவும விசிறி யெனபது சிவிறி யெனவும எழுதது நிலைமாறி வருதறபோல “அரசு” எனுநத மிழசசொல அசுரவென நிலைமாறி இருககுவேதததில வழஙகப படுவதாயிறறு.”

எனறும பணடிதா சௌரிராயம அவாகளின நுண்ணிய ஆராயசசியுந தொனிககினறது.

“ எனவே தமககு எதிரே நாகரீகம நிரமபி விளஙகுகின்ற தமிழ அரசரைத தமககுத தலைவராக ஒருபபடடுப் பண்டை ஆரியமககள அனனோரை அசுரா எனவழஙகினா. பிற்கால[illegible] வடமொழியில மாததிரம அசுரா எனும அசசொலலின உ[illegible] சிப்பொருளைமாறறி அதறகு அரக்கரெனப் பொருளகட்டி விட்டார்.”

இதன் சாராம்சமாகவே Rev. Dr Macdonald என்பவர் Brahmans of the Vedas என்னும் தனது நூல் 35-ம் பக்கத்திலே கூறுவதாவது

"On unquestionable authority that the Asuras of the old Hindus were none other than their brethren of Persia".

அதாவது அசுரரென்று பண்டைய இந்துக்களால் வழங்கப்பட்டவர் பாரசீகதேயத்துத் தமது சகோதரர்களே யாவரன்றி ஏனையோரன்றெனல் துணிபு என்றவாறும். மேற்படி Rev. மகடானல்துரையவர்களின் கருத்தாவது இந்துக்களானவர் பாரசீக தேயத்திலிருந்து இந்தியாவுக்குட் பிரவேசித்தமாந்தவர்கள், அந்தப்பாரசீக தேயத்து மக்கள்தாமே அசுரராவர். இதனையறியாமல் இந்துக்கள் அசுரரை இழிவாகக் கூறினார்கள் என்றார் போலும்.

இவற்றால் ஏண்டுப்பெறுவதாவது ஆரியராதி சாதிபேத இந்துக்கள் பலதேயத்தினின்று இந்தியாவில் குடியேறினவரென்று நாம் முன்னர் கூறியவற்றோடு இந்தப் பாரசீகதேயமும் அன்னோரது புராதன இடமாகக்குறித்துக் கொள்வதோடு அசுரர் எனப்படுமோர் இனத்தாருளரும் ஆதியசுரர் நவீன அசுரர் என்றுங்கொள்வதற்கிடமாகின்றது. இங்ஙனம் சீர்தூக்குமிடமாயின், இந்தியாவின் இதிகாசங்களில் மிகவும் பழமையானது இராமாயணமே! இந்த இராமாயணத்திலே, உத்தரகாண்டத்திலே,

"புலவா ளரக்க னிருநா லிரட்டி யொருநாலு பெற்ற புயமும்
தலையான பத்து முறவால விசித்த சயவாலி கொற்றமுழுதும்
மலையா சலத்து மறையோ னுரைப்ப வதெலா மனத்திலுணரா
நிலையா லரக்கா திறமவே றறுத்த திறலானிவை யுரைக்கும்."

என்ற பாட்டிலே குறிக்கப்பட்டுள்ள இராவணன் எனும் அரக்கனே ஆதியரக்கன் ஆகின்றதையுங் காண்க.

அசுரன் அரக்கன் எனுஞ்சொற்கள் சிலகால நற்பொருளுடையதாகவும், பிறறைய காலத்தில் தீயபொருளுடையதாகவும் திரிந்திருந்த தென்னேயோ வெனின், எல்லாச்சீலமுமொருங்குடைய இராவணன்மீது படையெடுத்தாராகிச் செயம்பெறாது வாளாப்போந்த இராமன் வகையராம் ஆரியர்கள் தாம் பிழைத்துக்கொள்ளும் உபாயத்தை நாடிப் பலதந்திரங்களாற்றி இராவணனது மதமாகிய சைவத்தை அநுசரித்துக் கொண்டவராகவும் இராவணனது பாஷையாகிய தமிழ்ப் பாஷையைப் புகழ்கின்றவராகவும் இராவண வகையாரை மிக்கு நேசிப்பவராகவும் நடித்துத் தமதுள்ளத்தில் வஞ்சத்தையே இருத்தி பார்வைக்குச் சாதுக்களாக விளங்கி அரசினத்தாரை அங்ஙனே தம்வயப்படுத்தி அரசவையில் தாமு மிருந்து கொள்ளற்கான வழியைத் தேடிக் கொண்டனர்.

பின்னர் இவர்கள் தமதுள்ளத்துள்ள வஞ்சத்தை நிலைநாட்டவும் இராவணன் சந்ததியின் குடியைக் கெடுக்கவும் தஞ்சந்ததியாரே தலை யெடுக்கவுமாகின்ற வழியைத் தேடினவராய் முதலாவது தங்களின் வாசஸ்தானம் தனிமையாக இருத்தல் வேண்டும், அதாவது இராவண குடிகளுக்கும் அல்லது திராவிட குடிகளுக்கும் அப்பால் தாம் வசித்தலே தமது காரிய சித்திக்காதாரமாகும் என்றபடிச் சேர்ந்து வசிப்பதால் சேரியென்றுவழங்கப்படும் அவ்விடங்களுக்கக்கன்று தமக்காக அகரம் என்றோரிடத்தை ஏற்படுத்திக்கொண்டு, அவ்விடத்திலே இவர்கள் கலந்து புராதனசரித்திரங்களைப் பாழ்படுத்தற்கான உபாயங்களைத் தேடிப் பேச்சு வழக்கற்றதாயத் தென்னிந்தியாவுக்குப் புதிதாயுள்ள தமது சமஸ்கிருத பாஷையில், இக்காலத்திய சிறார்களும் நம்பற்காகாத புன்மைப்பொய்மொழிகளை அளவிடற்காகாதபடி அபூரியிதமாக நுழைத்துத் தமது புராதனப் பெருமை தமது மதத்தின் பெருமை, தமது ஜாதிப் பெருமை யென்று பலவற்றைக் கற்பித்தெழுதி வைத்துக்கொண்டார்கள் எனலாம்.

உதாரணமாகப் பார்க்குமிடத்து பிற்காலத்திய நூலாகிய பிங்கலந்தையுள்ளும், "மிலேச்சராரியா" என்றன்னோரை இழித்துக்கூறியிருக்க, முற்போந்த வதிகாரங்களில் இவர்களது புராதன இடமும் குடியேறிய காலமும் தெற்றெனக்காண விருக்க, இந்த ஆரியர்கள் லட்சத்து லட்சக்கணக்காக வருடங்களைத் தொகுத்து யுகம் என்றோ படிவரயலாக அளந்து கொட்டி 11 லட்சம் 12 லட்சம் வருஷங்களுக்கு முன்பதாகவே தாங்கள் இந்தியாவில் இருப்பதாக வரைந்து வைத்துக்கொண்டனர்.

சீலவந்தனுகிய இராவணனது காலத்திலேயே கடவுள்—ஆன்மா—கன்மம் எனும் முப்பொருள் விளக்கமாகிய சைவசமயமானது நின்றிருந்தது என்னே! சிவபிரானிடத்தே செயற்கரிய தவங்கிடந்து மாபல லிங்கத்தை இராவணன் பெற்றானென்றும்

இராவணனது மனையாளாகிய வண்டோதரி சிவபிரானைத் தன்னிடம் குழந்தை வடிவமாக இருக்கப்பெற்றுள்ளென்றும் நன்கு தெரியவிருக்கின்றது. பின்னும் சைவசமயமானது மிகவும் பழமையான தென்னிந்தியாவின் மார்க்கம் ஆரியர் குடிபுகற்குமுன்னரே இவ்விந்தியாவில் இருந்திருக்கும் மார்க்கம், பிராமண மதத்திற் சம்பந்தப்படாத மார்க்கம் என்றவாறாக Dr போப் துரையவர்கள் தனது திருவாசக மொழிப்பெயர்ப்பிலே கூறுகின்றார்

"The tamils have developed a religion of their own independant of Brahmanism from the earliest period and that Saivism is the old prehistoric religion of South India essentially exhisting from pre-Ariyan times." (Dr. Pope)

பின்னும் ஜீவகாருண்யதாதா புத்தபிரானது திருமொழியாம் பௌத்தம், அசோக சக்கிரவர்த்தியின் குமாரன் மஹிந்தன்

என்பவனால் தென்னிந்தியா (Ceylon) வுக்குட் சென்று போதமாயிற்று. அசோக சக்கிரவர்த்தியின் ஆட்சியானது இற்றைக்குச் சுமார் 2192 வருடங்களாகின்றன.

இந்த அளவினையுடைய காலத்திற்கும் முற்பட்டதாய அதாவது 2492 வருடங்களுக்கு முன்பதாகவே சைவசமயமானது அந்த ராஜ்ஜியத்தில் இருந்ததாகத் தெரியவருகிறது. இதற்குச் சான்றாகத் தற்போதுங் காட்சியாயுள்ள இலங்கை அநுராதபுரத்தில் பிரசித்தியுற்ற ஈசுருமணியென்ற திருக்கோயிலின் கற்பாறைகள்மீது வரைந்தழுத்தப்பட்டுள்ள சிவன் பார்வதி நந்தியெனப்படும் சைவ விக்கிரகங்களே விளம்புவதாக விருக்கின்றனவென்று கண்டோர் கூறுகின்றனர். 1909-ம் ஆ அக்டோபர் மாதத்திய Buddhist Review (251) பக்கத்தைக் காண்க.

பின்னும் இந்நூல் 6-ம் பக்கத்தில் குறித்துள்ளபடி தென்னிந்தியாவின் பகுதியாய இடங்களில் சைவசமயமே புராதனமாயிருந்ததாகவும் பின்வருபவற்றால் தெரியவருகிறது.

* அதாவது கி.பி 875-ஆணம் தேசத்தில் அகப்பட்ட சிலா சாசனப்படியும், அங்குள்ள உலோகேஸ்வரமென்னும் விக்கிரகத்தின் பெயர்சார்பினாலேயும், ஜாவாவிலுள்ள Mr Kern துரையவர்களின் கருத்தின்படி பௌத்தம் சைவம் ஒன்றற்கொன்று அந்நியோந்யமுற்றதென்ற அபிப்பிராயப்படியும், ஆண்டு கி. பி. ஐந்தாம் நூற்றாண்டில் பௌத்தம் நிலைபெற்றதாயினும் சைவத்திற்கு நிகர விதிமுறைகளற்றதாயிருந்தது என்பதினாலேயும் அங்கிருந்த இலிங்கம், பிரமா, விஷ்ணு, புத்தர் இவர்களின் விக்கிரகங்களினாலேயும், புத்தராஜன் எனப்படும் முதலாவது சூரியவர்மன் தனது மரணத்தின் பின் வெளியான நிர்வாணபதர் என்றகோவில் மூலஸ்தான சிலாசாசனத்தில் உள்ள ஸ்லோகங்களிலே யொன்று சிவனுக்கும் மற்றொன்று புத்தருக்

---

* Prof. Louis. Finot. Buddhist Review.

கும் பின்னுமொன்று சைவாசாரியருக்குமாக வரைந்துள்ள விளக்கத்தினலும் சைவசமயம் யாதொரு சங்கையுமறப் புராதன சமயமென்று துணிந்துரைக்கலாம்.

சைவசமயமானது தென்னிந்திய சமயமென இதனுக்கேற்றமாகின்றமையால் இது ஆதி திராவிடர்களின் சமயமென்றறிக.

எபிரேய பாஷைக்குக் கிறிஸ்து மதமும் அரபி பாஷைக்கு மகமதிய மதமும் பாலி பாஷைக்குப் பௌத்த மதமும் எப்படி உரிமையுடையதாக விளங்குகின்றதோ அதுபோலக்குடியேறிய ஆரியர்களது சமஸ்கிருத பாஷைக்கு இந்துவேதமும் ஆதிதிராவிடர்களின் தமிழ்ப் பாஷைக்குச் சைவசமயமும் உரிமையுடையதாகும்

தமிழ்ப் பஷையையும் உயரிய சைவ சமயத்தினையும் உடைய ஆதிதிராவிட மன்னனாகிய இராவணனுக்கு விரோதிகளாய் எழுந்த இராமலக்குமணரை யுள்ளிட்ட ஆரியரெனும் பிராமணர்கள், அவற்றின் உண்மை விளக்கத்தை மாற்றி, தமிழும் சைவமும் மற்றுள்ள இந்தியவளம் எல்லாவற்றிற்கும் தாங்களே காரணமென்றும்.

பல பிதற்றுரைகளைச் சமஸ்கிருதத்தில் முன்னடியே நுழைத்து விட்டனர். ஊறுகாய் உணவுக்கு உதவுகின்ற முறைப்படிப் பின் தோன்றிய ஆரியர்கள் தமிழ்ப் பாஷையானது சமஸ்கிருதத்தினின்று ஆரியராய அகஸ்தியராலேயே சிறப்பிக்கப்பட்டது; சைவசமயமும் அவ்வாறே சமஸ்கிருதத்திலிருந்தே தமிழில் மொழிபெயர்த்தெழுதற் காகின்றது என்ற, படிற்றுரைகளை இக்காலத்தில் பரப்புகின்றனர் யாம் இதுகாறும் கூறியவற்றால் ஆரியர்களின் உண்மை வன்மை எவ்வளவிற்றெனல் வெளியேயாம். பின்னுஞ் சில கவனிப்பாம்.

“ஆரியர்களது புராதன வேதமாகிய இருக்குவேத முழுவதையும் துருவித் துருவிப்பார்ப்பினும் சிவம் எனும பதம்

பொருள் இயல்பு காணப்படமாட்டாது என்றார் சைவத்தின் ஞானசூரிய அருமுகிலனையார் சுவாமி. வேதாசலம். அவர்கள் பண்டைக்காலத் தமிழரும் ஆரியரும் எனும் நூல் 31-ம் பக்கத்தைக் காண்க

"ஆரியர் இந்தியாவிற் புகுந்தபின்னரே ஆரியபாஷை முறைசெய்யப்பட்டது"

"ஆரியர் வருதற்கு முன்னரே தமிழர் மிக்க நாகரிகமுடையராய் இருந்தனர் என்பது இருக்கு வேதத்தினாலேயே இனிது அறியப்பட்டதொன்றாம் ஆரியர் சிந்துநதிக்கரையில் வந்து குடியேறிய காலத்தில் உள்நாட்டில் இருந்த தமிழர் எழுவகை அரண்மனைகளும் தொண்ணூறு கோட்டைகளும் உடையராய் வாழ்ந்தனரென்று இருக்குவேதம் உரைதருகின்றது" என்றார் பண்டிதர் சௌரிராயம் அவர்கள் "உபநிடதங்களில் பெரும்பான்மையானவை வெண்ணிறப் பரதேசிகளான ஆரியருக்கு முற்றும் புறம்பான வேறொரு ஜாதியாரால் உற்பத்தியானவைகளென்பதற்கு மிகத்தெளிவான சாக்ஷியங்கள் அவ்வுபநிடதங்களிலேயே இருக்கின்றன" என்றார் P சுந்தரம்பிள்ளை M. A. யவர்கள்.

இவற்றால் தமிழ்ப்பாஷையும் சைவசமயமும் சமஸ்கிருதத்திலிருந்து மொழிபெயர்த்துநவுகின்றோம் எனக்கூறும் ஆரியர்களின் உண்மைத்திறம் நன்கு தெரிகின்றதன்றோ?

உதாரணமாக தென்னிந்திய சரிதமாகிய திருவிளையாடற் புராணத்தை இவர்கள் ஆலாசியமான்மியம் என்று சமஸ்கிருத பெயர்புனைந்து அதனைத் தமது நூலென்று தமிழர் அறியுமாறு விவகரிப்பதும், நாயன்மாரகளெனப்படும் அறுபத்து மூவரும் தென்னிந்தியாவில் வசித்தவர்களாயிருக்க அவர்களது சிவபக்தி விளக்கத்தைக்காட்டும் பெரியபுராணமென்பதையும் தமது சமஸ்கிருத பாஷாப்பெயராய பக்தவிலாசம் என்று அழைத்துத் தமிழர் மருள விவகரிப்பதும், ஆதிதமிழ் அரசனுடைய

[illegible]னது சங்கீத நூலுக்கு இராவணீயம என்றுசமஸ்கிருத பெயா புனைந்தது தாங்களே அதை முதல் எழுதறகாஞேம் என்று வைத்திருப்பதும ஆகிய இவற்றையெல்லாம நாம் உயத் துணருங்கால, ஆரியாகள பண்டைய தமிழ நூலகள் பலவற்றை யும் காலடைவில தங்களது க்ஷேமத்திறகு இயைபாகும் வண் ணம், தங்களுக்குத் தோற்றியபடியே கற்பனை பல புனைந்தித் தம்மின தலைமையே தலைமையாமவண்ணம் மருட்டிவிட்டாகள் எனலாம.

"Ramayana and Mahabharatta. Neither of them has come down to us in its original form. Additions, interpolations and alterations seem to have been made from time to time to the Mahabharatta till the 10th or 11th century A D. and to the Ramayana at least up to the 2nd or 3rd century which have given rise to many anchronisms

[Tamil Studies, Page 51].

ஆரியாகள இந்தியாவின பழஞ்சரிதைகளாகிய இராமாயணம மஹாபாரதம எனபவற்றைக் காலத்திற்குக் காலம மாறுபடுத்தி, அவற்றின உண்மையறியற்காகாதபடிப பெரிதும மயங்கச்செய் துவிட்டனா கம்பா இராமாயண மெழுதியதும இற்றைக்கு சுமாா 735 வருடங்களேயாகின்றன.

புராதன சமயமாகிய சைவம பிராமண மதத்திறகு முறபட் டதாயிருந்ததாலும இராவணனுதியோா சைவாகளாகவிருப்பதி னுலேயும இராவண விரோதிகளாகிய ஆரியா காலதேசவாத்த மானத்தை எண்ணியஞ்சினாகளாக சைவத்தை அனுசரித்தவர் களாகவும அல்லது, சைவசிறப்பை யுள்ளவாறுணாந்து அனுசரித் தவர்களாக இருந்தும பிறகாலத்திலே தந்தலைமை எவரும ஒங்கும்படியாகப் பிரமம, விஷ்ணு, உருத்திரன என மும்மூாத்தி களைக் கற்பித்து சமஸகிருதத்தில் கதை கட்டினா. இதன் கற்

பித்தத்தை போக்குமின். முதலாவது சைவ சமயம் இருந்திரு
ஆசிரியர்கள் மாறுய்த தர்தலைமையே விளங்கும்படி முதலாவது
தங்கள் தந்தையாகிய பிரமாவே முதல் கடவுளென்றபடி யமைத்
தனர். இரண்டாவதாக வளங்கெழுமிய இந்தியாவில் தாமும்
இருந்துவாழக் காரணமாயிருந்த இராமனைக் குறிப்பான்
விஷ்ணு வென்றார்கள். மூன்றாவது சிவனைக் கடைசில வைத்
தாராக உருத்திரன் என்றார்கள்.

இவர்கள் இவ்வாறாக மும்மூர்த்திகளைத் தாபித்துக்கொண்டு மும்மூர்த்திகளுக்குக் கோயில்கள் கட்டுவித்து அவற்றிற்குத் தங்கள் எண்ணம் போனபடிச் சாதியாதாரக் கதைகளையும் ஏற்படுத்தி அக்கால அதிகாரிகளாய் இருந்தவர்களை மகிழ்விப்பாராக அனேரின பூர்வ ஜென்மம் புண்யஜென்மமென முகஸ்துதிகள் பலபுரிந்து மும்மூர்த்தி கோயில்களைக் கட்டுவித்து அவற்றைத் தமது (Office) ஆபீசுகளாகச்செய்து தலைமை வகித்துக் கொண்டு சாதி பேதத்தை நிலைப்படுத்தும் ஒருநோக்கத்தையே கொண்டவர்களாக இருந்தார்கள். அக்கால சைவசமயமானது ஏக கடவுள் வணக்க முடையதாக விருந்தது. சைவசமயங் கொண்ட கடவுள் இலக்கணமானது தற்போதிய நாகரீக முதிர்ச்சியிற் பெறப்படும் மாசில்லாத்தன்மையைப் பொருந்தியதாம்

“காணவுங் கருதவும் படாத முதல்வனுக்குத் தாம் நினைத்தவாறு உருவங்கள் சமைத்து வணங்கல் பொருந்தா தாகலின், அப்பரம்பொருளை ஒருபிழம்பாகக் கொண்டு வழிபடுதற்கு ஓர் அறிகுறியாகப் பிழம்புவடிவான கந்துரு நிறுத்தினார் “கந்து” என்பதற்குத் ‘தெய்முறையுந்தறி’ என்றுரை கூறினார் ஆசிரியர் நச்சினார்க்கினியர் ‘கந்து’ எனப்படும் இதுவே இக்காலத்தில் சிவலிங்கம் எனப்படுகின்றது. இச்சிவலிங்க உருத்தான் மிகப்பழைய நாள்தொட்டு எல்லாச் சாதியாரானும் எல்லாத்தேயத்தாரானும் வணங்கப்பட்டு வந்ததெனச் சரித்திரவா

ராய்ச்சியில்லா பண்டிதர்கள் உரைநிறுவுகின்றார்கள்" பட்டினப் பாலை ஆராய்ச்சி 57-ம் பக்கங்காண்க. இந்தச்சிவ வணக்க அறிகுறியே இந்நாளிலும் ஆதிதிராவிட மக்கள்பால் விளங்குகின்றது. மரத்தடியினும் ஒருகல்லைநட்டு அதனை வழிபாடு செய்து வரும் வழக்கம் பெரிதும் ஆதிதிராவிடரிடத்தே காணப்படுகிறது. இத்தகைய அருமைபெறலான சைவசமயமானது சாதிபேதம் பாராட்டாததாய் இருந்தது.

Concerning this the Government Epigraphist writes as follows.—The Saiva creed ......does not appear to have paid much attention to Sastric karma but taking unsullied devotion to Siva as its basis it received into its fold all classes of people without any distinction of caste. This Catholicity of the faith rendered it not very popular with the orthodox Brahmans

[Tamil Studies Page 292]

சைவசமயத்தின் புராதனத்தையும், சைவசமயம் சாதிபேதம் போற்றாதிருந்ததையும் குறித்துக்கொண்ட ஆரியர்கள் இச்சமயத்திற்கு விரோதமாக இராமன் பெயர்விளங்க வைணவ சமயத்தை ஏற்படுத்தியதாக சரித்திர வல்லுநர்கள் கூறுகின்றனர்.

உதாரணமாக.—Dr. Pope's statement that the Vaishnavas system has been a formidable rival of Saivaism since 12th century.

M. ஸ்ரீநிவாச அய்யங்கார், M.A., அவர்கள் கூறுவதாவது. சைவ பெரிய புராணத்துள் புகலப்படும் நாயன்மார்களின் சரிதமும் அவரது காலமும் ஆராய்ச்சிக்குப் பொருத்தமாகவுள. ஆனால் பெரியபுராணத்திற்கு எதிராக எழுதியதாய வைணவ ஆழ்வார்களின் காலமும் சரிதமும் மிகவும் முரண்படுவதாகவேயுள்ளன என்றவாறு.

இவற்றுள் சிலவற்றைத் தெரிந்துக்கொண்ட சைவர்கள் இவ்வுண்மை வெளிப்படுமாறு பிராமணர்களின் தந்தை அல்லது முன்னோனாகிய பிரமா பொய்சொல்லி அவனுக்குக்கோயிலுமிருந்தற்கா, சிவபிரான் பிரமாவின்சிரசைக் கொய்துவிட்டவனுக்கும் சிவன் (பிராமணர் வணங்கும்) சூரியனது பற்களைச்சிதறச் செய்தவனுக்கும் இயமனை உதைத்தவனுக்கும் என்று கூறற்காயினர் ஆரியர்கள் தமிழ் வேதத்தில் கூறும் தேவதைகளை இழித்துக் கூறற்காயினர் இவ்வாரியர் முன்னோடியே சமஸ்கிருதத்தில் எழுதி வைத்திருந்து பொது ஜனங்களை ஏமாற்ற வெளிப்படுத்திய காலத்திலேயே இந்த வழக்கு ஏற்பட்டதாக விருக்கிறது பின்னர் இவர்கள் ஜாதிபேத நிமித்தம் எவ்வளவும் முயன்று பிரமாவைப் பதியாக வைக்கத் துணிந்தும்,பிரமா பொய் சொல்லியென்று பொது ஜனங்களுக்கு விளக்கமாய் விட்டமையால் தங்கருத்தொருங்கே நிறைவேற்றக் கூடாதவராகிப் பிரமாவைக் கோவிலற்றவராக நழுவ விட்டார்கள்.

ஆனால் இவ்வாரியர்கள் வெகுநாளாக வந்து தங்கி யிருந்த இந்தியாவில், அஜ்மீர் என்ற ஓரிடத்தில் மட்டுமே பிரமாவுக்கு ஒரு கோவில் கட்டுவித்திருப்பதாகத் தெரிகிறது, இந்தத் திரிமூர்த்தி வாது நிமித்தமாக காசியிலிருந்த சிலர் வியாசரை நோக்கி நீங்கள் ஏற்படுத்திய மும்மூர்த்திகளில் தலைமையாவார்,யாவர் என்று வினவ வியாசரானவர் (இராமனும்) நாராயணனே பரமபதியென்று தனது கையை உயர்த்தியவளவில் ஆங்கிருந்த வீரமுஷ்டி யென்பவன் உயர்த்திய அக்கரத்தை வெட்டி விட்டதாக சித்தூர் ஜில்லா அரசாலத்து கோட்டுத் தீரப்பு எனப்படும் ஒரு புத்தகத்தில் எழுதப்பட்டிருக்கிறது.

சாதிபேத நிமித்தமாக இவ்வளவு பாடுபட்டுச் சைவ முறைக்கப் பிரம விஷ்ணு மார்க்கத்தையும் சாதிபேதத்தையும் புதி சைவமதத்தையும் இவர்கள் ஏற்படுத்தினாயினும்,

... மக்கள் பாராட்டிய பதியிலக்கணங்களைக் குன்றுது எடுத்… …மை அவற்றை மறைவாகவே, மருளும்படி எழுதி யிருக்கின் …ர்கள். ஆகையாற்றுனே சமயத்திற்கு மறையென்றும் ஒருபெயர் …ணைத்தனர். கடைசியாகக் கூறுமிடத்து ஆதி திராவிடர்களின் …மாக்கியரிய ஆதி சிவம் வேறு—உருத்திரன் வேறு; ஆதி திரு …மால் வேறு, விஷ்ணு வேறு எனக்கொள்ளுமாறு பண்டைக்காலத் …மிழரும் ஆரியரும் எனும் நூல் தருகின்றதைக் காண்க.

இங்ஙனம் ஆரியர்கள் மதபேதம் ஏற்படுத்தியது ஜாதி பேதத்தை நிலை படுத்தற்காகவே யன்றி வேறல்ல. இவ்வாறாக இவர்கள் மதமருள் சாத்திரங்களை எழுதியதினாலேயே மறையோர் எனவும் பெயர் பெற்றார்

மறையோர் தாமே ஜாதி பேத மேற்படுத்தினவர்,

என உணருணர்தற்கு ஆதாரமாகவே, தன் வயத்தனாதல் முதலிய தூயவெண்குணமுடைய பகவனது ஆலயங்களிலேயும் சாதிபேத விதிவிலக்குகள் போற்றப் படுகின்றது. இராமனாதி ஆரியர்கள் தென்னிந்தியாவுக்குள் பிரவேசிப்பதற்கு முன்னர் அகஸ்தியர் தென்னிந்தியாவில் வந்திருந்தாரென இராமாயணத்தால் தெரியவருகின்ற தொப்ப அந்த அகஸ்தியர் தன்னோடு 18 இராஜாக்களையும் 18 குடிகளையும் கொடுவந்து அருவாளரைத் துரத்திக் காடுகெடுத்து நாடாக்கினா எனத் தொல்காப்பியத்தில் நச்சினார்க்கினியர் உரை நிறுவுகின்றார். ஆகலின் இந்தப் பதினெட்டுக் குடிகளுக்கும் முற்பட்டதாக இந்தியாவில் இருந்த பூர்வகுடிகள்தாமே ஆதி திராவிடர் எனப்…ார் எனலாம். ஆனால் அருவாளர் துரத்தப்பட்டார் என்பதால் …வர்கள் சென்றோடி ஒழிந்த விடம் எதுவோ வென்பதும் …து இவர்களோ நாங்களும் ஆதிதிராவிடர் என்பதுஞ் சங்கை …கின்றது.

…னெனில் "உலக சரித்திரம்" என்ற நூலிலே 654-ம் பக்… …, டாக்டர் சான்டர்சன் தருவதாவது "மிகவும் பழமையதாகக

கொள்ளப்படும் பண்டைய காலத்திலே இந்தியாவானது ... ரல்லாத ஓரின மக்களை உடையதாயிருந்தது. அவர்களுள் இலட்சக் கணக்கான பலர் இன்னும் சண்டாளர் எனும் பெயரிய சாதியின ராய் வாழ்ந்து வருகின்றனர் என்றும், இவர்கள் பிற்காலத்தில் தட்சண பாகமாய் வந்து இலங்கையைச் சேர்ந்த புதிய மக்களால் துரத் தப் பட்டிருத்தல் வேண்டு''மென்பார். இது தவிர " ஆரியர்கள் தென்னாட்டாரை வென்றி கொண்டாரென்றும் அன்னாரைத் துரத்தி விட்டாரென்றும் கூறுதற்கு யாதோர் காரணமும் தாண வில்லை யென்பார் ஸ்ரீமான் T. பொன்னம்பலம் பிள்ளை M. R. A. S. அவர்கள்.

ரியாதியால ஏற்படும் பூர்வ குடிகள் என்ற அருத்த சம்பந் தத்தே அருவாளர் தாமோ ஆதி திராவிடர் எனற்காகின்றது. ஆனல், அற்றன்று. அருவாளர் வேறு ஆதி திராவிடர் வேறு என் பதைப பின்வருபவற்ருற காண்க.

Ancient History of India. By Prof Max. Duncker. Page 8. " In epic poetry of the Indians we find mention of black inhabitants of Himavat (i. e., inhabitants of the snowy mountains of the Himalayas) and of black Cudra" beyond the delta of the Indus. அதாவது வடவிந்தியாவிலுள்ள இந்து நதி பாங்கர் கரிய நிறமுள்ள மலைவாசிகளும் இருந்துள்ளார் என்றவாறும்.

இது நிற்க இராமனுகியோர் இராவணனோடு பொருத வந்த காலையில் சேனையாக வந்த வானர மொத்த மக்கள் பலர் தென்னிந் தியாவுள் புகுந்தனர் எனறும் இராமாயணந் தருவதால் ஷை அகஸ் தியரால் 18 குடிகளும், பின்னர் இராமனால் பல குடிகளும் ... ஞிந்தியாவுக்குள் புகுந்தமர்ந்தனர் எனல் வெளியாம் ஷை ... யாகக் கூறப்பட்ட குடிகள் எல்லோரும் வடவிந்தியாவினின் ...

...னார்கள். வடவிந்தியாவில அப்போதிருந்த ஜாதிகள் (36)-ம பக்கத்தில குறிப்பிட்டிருக்கின்றது.

ஆகவே பெரும்பாலும் அன்னோர்களே தென்னிந்தியாவுக குள் பிரவேசித்தவர்களாதல் வேண்டும். ஆனால இவர்களில வேறாகத் தென்னிந்தியாவில இருந்தவர்களே ஆதி திராவிடர் எனப்படுவர். அவர்களியாரோ வெனின் சாதிபேதமற்ற ஆதிசைவ சமயிகளான இராவணனாதியோரன்றி வேற்றெவரே யாவர் ?

மேற்படி அகஸ்தியரால கொண்டுவரப்பட்ட குடிகளால துரத் தப்பட்ட அருவாளரெனபார யாவரோ வெனின அவர்கள்தாம தற போது குறும்பர் என்றழைக்கப்படும ஒருவகைக காட்டுச சாதியா ரின் மூதாதைகள் எனச் சரித்திரககாரர கூறுவர். இந்த அருவாள ருக்கும இராமன கொண்டு வந்த வானர சேனைகட்கும இருந்த பேதந்தான என்னையோ ? ஒன்றும காணோம், குரங்குகளென ஆரி யரால மதிக்கப்பட்ட இராமன சேனைகளானவை நீகிரோவரைப் போல நிறத்தவராய, குள்ளர்களாய அதிக பலமுடையவர்களாயத தோன்றினர், எனப்படுவதால இராமர் அழைத்துவந்த வானரங்க ளெனப்படுவாருககும குறும்பரென்றிய அருவாளருககும பேதம ஒன்றுமே தோன்றவில்லை. இருவரும ஓரினத்தவரென்றே கொள் ளற்பாகின்றது.

இந்த வானரங்கள்தாமே தற்காலத்திலுள்ள இருளர்-காடர்-சோலிகா முதலிய மலைச்சாதிகளின் மூதாதைகளாவர் என்று ஆராய்ச்சி வல்லார் கூறுகின்றார். எனவே வடதேசத்தினின்று இரா ...னோடு சண்டையிட வந்த சிலர்தாமே போருககும் அல்லது இராவணன வகையாருக்கும் பயந்து மலைகளிலும் குகைகளிலும் ...ந்து வாழ்ற்காயினர் என்றும கூறலாம. அற்றேல் அருவாளர் ...பவர் தென்னிந்தியாவில இருந்து ஆரியரால் துரத்தப்பட்டா ரெனின் ஆரியர் தாம் நிகழ்த்திய பெரும்போரில் ஜெயம் பெற்று

ராகவேனும இருததலவேணடும் அப்படிககில்லாமல் விபீஷணன் தானே ஜெயஙகொணட_தாக வனரோ முடிகின்றது

* The Aryan races had penetrated into vast numbers into the punjab and gangetic valley and had all but exterminated or expelled the children of the soil who were either barbarians, and the population of northern Indian therefore is to the present day more or less of pure Aryan stock.

இதனால அருவாளா எனபபடுவா தெனனிநதியாவின பூர்வ குடிகள் எனப்படும ஆதிதிராவிடா அலலவென்பதும, இரா வணன வகையாரே ஆதிதிராவிடா எனபதும உணாநதேறறுக் கொள்ளற பாலதாம (11-ம) பககததிறகுறிததுளளபடி வட இநதியாவுள புகுநதிருநத ஆதிதிராவிடாகள, பிற்காலததில குடி புகுநத ஆரியர்லலாதவரால துரததபபடடவாகாா இராமனது சேனைகளான வானரம எனறழைககபபடடவாகாா

ஆதலால ஆதிதிராவிடா எனபபடுபவா காடடுச சாதி வகுப்பினைச சேர்நதவாகாா எனபது துணிபே.

சில நூலகளின விவகாரபபடி பூர்வகாலததில இருநத மககள் கறகால மனிதாகளெனறும உலோககால மனிதாகளெனறும நாக ரெனும ஓா சாதியாரெனறும அறியபபடுகினறனா. இவறறை விசா ரிப்பாம.—கற்காலமனிதா உலோககால மனிதாஎனும இவவகுபபா னது நன்ஞானம மிககுடைய ஐரோப்பியாகளின சூழசசியேயாம். இவை உலகின் எலலாத தேயததாரின புராதனமாகவே கொள்ளற் பாலனவேயாம. இவை சாதி யிருள்கவிநது பிதறறித தடுமாறும் நமது இந்திய மக்கள் கொள்கைககு ஒத்ததாகுமோ ” ஒருககாலும் ஆகாது. ஆயினும கற்கால மனிதரெனபபடுபவா கற்களை ஆயுதமாக் கொணடிருநதவரென்றும் அவாகளே பிற்றையகாலததிலே

* " Ancient India " By. R. C. Dutt. C. I. E.

இரும்புக்கருவிகளை உபயோகிப்பவரானபடியால் உலோககாலமனி தர்களென்று அழைககப்பட்டார் என்றும் கூறுவர். இநத வகுப் பினரே ஆதி குடிகள் என்பதற்கு யாரே மறுப்பா ?

நமது சரித்திர புராதனபபடியே பழைமையான தென்னிந தியவாசியான இராவணனாதியோரே இவ்வகுப்பினைச் சேர்நதவ ரன்றி ஏறக்குறைய 4000 அல்லது 3000 வருடஙகட்குமுன் தென் ரிந்தியாவுக்குட்புகுந்து இராவணனோடு பொருதுகளத தொழிநத ஆரியராதியோரே கற்காலத்தவராயிருநது உலோக காலத்தவரானா என்பது பொருநதுமோ? எவ்வாறாயினும் தென்னிந்தியாவின் பூர்வ வாசியார் எனததகக இராவணனாதியோரே அவ்வகுப்பினைச் சார்ந்த ஆதிதிராவிடரெனலாம்

(1) நிறக நாகரெனும் ஒரு சாதியார இந்தியாவின பூர்வகுடி கள் என்பர். இநதநாகர் எனும் வகுப்பார தமிழ் இலககியத்தில் காணப்படும, மறவர்—எயினர்—ஒவியா—ஒலியர்—அருவாளர்— பரதவர். முதலிய சாதிகளின் தலைவராவார். இவர்கள் தமிழா களுக்கு விரோதிகளானவர் என ஸ்ரீமான் கனகசபை பிள்ளை யவர்கள் கூறுகின்றார.

(2) ஸ்ரீமான், S. ஸ்ரீனிவாச அய்யஙகார் M. A. அவர்கள் கூறுவதாவது. நாகர்களே தென்னிநதியாவின் பூர்வகுடிகளென லாம். துரானியா சித்தியர் எனப்படும் (மத்திய ஆசியா கணடத தினர்.) வடவிந்தியர்கள் மங்கோலிய ஜாதியைச் சேர்நதவராவார். என்றும்.

(3) நாகரெனும் வார்ததை பொதுவாக காட்டுவாசிகளுக் கும் பாதலலோகத் தவருககும் இலட்சியமாய்த் தமிழில் வழங்கப் படுகின்றது. இவர்கள் சேரசோழ பாண்டியர்களுக்கு விரோதிகள் என்றுங் கூறுகின்றார்.

(4) பின்னும் (Tamil Studies 80-ம் பக்கம்) புராதன நாக ரென்பார் தண்டகாரண்யத்தைக் கெடுத்து நாடாக்கினவராவார்.

இவர்கள் அந்தக் காட்டை வெட்டற்கமர்த்தப்பட்டவர். ஆதலாலே இவர்கள் வெட்டியார் என்ற பெயர் பெற்றனர். அவர்களிற் சிலர் கிணறுகள் தோண்ட அமர்த்தப்பட்டபடியால் அவர்கள் தோட்டி என்ற பெயர் பெற்றனர்.

இவர்களின் தலைவர்கள் வேலூர் அம்பூர் முதலிய விடங்களை அரசாண்டவர்களாகவும் நெசிவு முதலிய பலதொழில்களையுடையர் களாகவும் இருந்தார் என்றும் சொல்லப்படுகின்றது.

(5) "நாகரென்பவர் புராதன குடிகள் என்பதற்குச் சாட்சி பலவுள. இவர்கள் இரண்டு பிரிவினராவர். அதாவது முதலிலே குடிபுகுந்தோர் நாகரீகமற்ற மிலேச்சர்களா யிருந்தார்கள்; பின்னர் வந்தவர்கள் சற்று நாகரீக முடையரா யிருந்தனர்கள் முதலிலே வந்தவர்கள் நீகிரோ ஜாதியைச் சேர்ந்தவர்கள். பின்னர் வந்தவர்கள் கலப்புச்சாதிகளா யிருந்தார்கள். இவ்விருவர்களும் அவுஸ்திரேலியாவும் இந்தியாவும் சம்பந்தமாய்த் தரைபாகத்தை யுடைத்தாயிருந்தபோது தென்பாகங்களினின்று குடிபுகுந்தோரா வார். இவ்வாறு குடிபுகுந்த இவர்களில் முதல்வந்த நாகரீக மில்லா நாகர் காடு மலைகளில் வசிப்பவரானூர் இரண்டாவதாக வந்த நாகரீக நாகர் கன்னியாகுமரியிலிருந்து விசாகப்பட்டணம், நாகப்பூர் மத்திய மாகாணம் பரியந்தம் பரவிவாழ்ற்கானூர். இவர்கள் தாம் இராமாயணத்தில் கூறப்படும் வானரம். இராக்ஷசர் எனப்படுபவர். இவர்கள் எப்போது இந்தியாவில் குடிபுகுந்தார் என்று கூறல் எளி தானதல்ல." என்றுங் கூறினர் ஷெ நூலாசியர்.

இவ்வாறு தோன்றியவற்றுள் முதலாவது கூறப்பட்ட கருத் தின்படி நாகர் என்பவர் எயினர் முதலியவர்களின் தலைவர் எனக் கொள்ளப்படின் இவர்கள் பூர்வதமிழ்த்தேயக் குடிகள் என்றே தேறவேண்டியதாகும். எங்ஙனமென்றால் அங்கீகரிக்கத் தக்க ஆராய்ச்சி வல்லுநரால் இற்றைக்குச் சுமார் 2270 வருடமென்று

அளவிடறகாகுங காலத்தைக கொணட தொல்காப்பியததிலே, அக்காலததிய மக்களை ஐநதிணை நிலத்தடியே வகுககுஙகாலே,

குறிஞ்சிநில மககளாவாா "பொருப்பன்—வெற்பன—சிலம்பன்—குறவன—குறததி—கானவா — கொடிச்சி என்றும.

பாலை நிலமககளாவாா —எயினா — எயிற்றியா—மறவா—மறததியா எனறும்

முலலை நிலமககளாவாா —இடையா—இடைச்சியா—ஆயர்—ஆய்ச்சியா எனறும்.

மருதநில மககளாவாா —உழவா—உழத்தியா—கடையர்—கடைசசியர் என்றும்

நெய்தல நில மககளாவாா —பரதா—பரததியா—நுளையா—நுளைச்சியா—அளவா—அளததியா எனறும் கேடகபபடுவதால் ஷைநாகா அககாலத்தே யிருநத தமிழகததாரெனபது தேறறமாம

பொதுவாகத் தமிழ்பபாஷைககு இலககண மென்றெழுநத தொலகாப்பியததிலே, இககாலததில விரிநது கிடக்கும் பாாபபாா முதலி நாயுடு எனறபடியான சாதிகளும இருநததாகத தோன்றவில்லை ஷை யோதிய வகுப்பினரும நிலமபற்றி வகுக்கபபட்டவராக இருநதவரே யன்றி இககாலததில் மூச்சுககு மூநநூறு பொய பேசும் கதைகளைக கொணடு உயாநதாமெனறு நடிததும, கீழ் குலத்தாரெனப படுமொருவா "தொட்டாற் பட்டுப்போம" என்ற அறப மதிப்பைக கொணடு உயர்சாதிபேதம பாராட்டா திருநதனரெனறும தோன்றுகின்றது.

குறிஞ்சி நிலமெனப்படுவது - மலைச்சாாபான இடமாம்
பாலை நிலமெனப்படுவது - நீரிலலாக் கடு நிலமாம
முல்லை நிலமெனப்படுவது - காட்டுச் சார்பான இடமாம்
மருத நிலமெனப்படுவது - வயற் சார்பான இடமாம்
நெய்தல் நிலமெனப்படுவது - கடற் சார்பான இடமாம்,

இதுதான அககாலததிருநத சாதிபேத காரணமென்று விளங்குகினறது. ஆகவே நாகரெனுஞ சாதியார இந்தியாவின பூர்வ குடிகள என்ருகினறது

ஷ நாகா எனும விஷயமாய இரணடாவதாகக கூறபபட்டதின் கருத்தாவது நாகரே பூரவகுடிகள் இவாகளுக்குப பிற்பட்டு வநதவாகள் மததிய ஆசியா கணட வாசிகள எனருகிறது. இவாகள யாவரோவெனின இவாகள தாம பாணடியா சோழா சேரா எனும மூவரசா சநததியாரெனலாம இவாகள அநஙனம நாகாகளுக்குப பினனரே குடிபுகுநதோா ரானபடியினுலேயும, பிராமணரலலாதாராயிருநதும, பிராமணரைபபோல கூடிபபதறகுரியராய அவாகள கட்டளைககுட்படடவர்ான படியினுலேயும இவாகள நாகரை இழிததுக கூறும வேறு சாதியராயினா. இநதப பேதம அறிவுவிளஙகிய இககாலததும இருததல ஆதாரமாகவும நாகரெனப படுவோரே ஆதி திராவிடா எனபபடுபவாகினறது

மூனருவதாகக கூறபபடடதுள நாகரெனபபடுபவா பாதல வாசிகளெனக கருதபபடடனா எனபதை நோககுமிடததது உலகிலுள்ள மலைகள யாவறறிறகு முயாநத இமாசலத தணித்தான மேடடுப பாஙகரினினறு குடியேறிகள தெனனிநதியாவுககுள நுழைநதனா. ஆனபடியால அநத அநநியர்களுககுத தெனனிநதியாவானது பாதலம பூமிககுள இருககும இடம போலும தோனறியிருககலாம. ஆகவே நாகாகளைப் பாதலவாசிகள எனரூா போலும்; அறறேல இவர்கள நாகரீக மற்றவரென்பமாயின வடபாலிருநத பாணடவருள அருச்சுனன் நாககனனிகையை மணநதிருகக மாட்டான பினனும நாகரீகம - நகா - நாகரி எனற சொற்களெலலாம நாகா என்ற சொலலையே குறிப்பிடுவதாகவே யிருததலின் நாகரெனபவா சீருஞ சிறபபும உடையவர்களாகவும, நகாகளை பட்டினக்களை உடையவர்களாகவும். திருநதிய பாஷையை உடையவர்களாகவும் இருநதிருககவேண்டும்.

(The India through 'the ages.' By F. A. Steel.)

Page 2. It is not only that these Aryan invaders were themselves in a state of civilisation which necessorily implies long centuries of culture of seperation from barbarian man; but besides this they found a people in India civilised enough to have towns and discipline troops, to have weapons & banners, women whose ornaments were of gold &c &c.

அதாவது ஆரியர் இந்தியாவுட் புகுமுன்னர் ஆங்கிருந்த பண்டைய மக்கள் நாகரீக முடையராய அரசியலாதி சிறப்புக் குணங்களுமுடையராயிருந்தனர் என்றவாறு. இதனால் ஏற்படுவது இந்திய சரித்திரங்களில் பழமையதான இராமாயணம் ஓதும் இராவணன் அவனது கோட்டை கொத்தளங்களே குறிப்பிடற்காகுமே யன்றி வேறென்னும்.

இவர்கள் சேர சோழ பாண்டியர்களுக்கும் முந்தியவராதலாலே இவர்களே ஆதிதிராவிடர் என்றெருப்பவாகின்றது.

நான்காவதாகக் கூறப்பட்டதுள் இவர்கள் அரசராக விருந்து அரசாண்டவர்கள்; தண்டக வனத்தை வெட்டினதினாலே இவர்களுக்கு வெட்டியார் என்ற பெயரும், நீர் வசதிக்காக கிணறு தோண்டினபடியினாலே தோட்டியென்ற பெயரும் இவர்களுக்கு உண்டாயிற்றென்றும் விளங்குகின்றது.

அரசன் என்ற நன்வார்த்தையே அசுரனென்றும் அரக்கனென்றும் தீயபொருள் தரற்கான கற்பனையே போலும், இந்த நாகரெனபாரை இழிவுபடுத்தும் வண்ணம் நற்பொருளடியே எழுந்த வெட்டியான் தோட்டி என்றபதங்களை யவற்றின வாலாற்றினபடி யொழுகும் தொழிலாளருக்கு இடாமல் அதனை மாற்றி ஈன தொழிலாளருக்கு அப்பெயரைப் புனைத்து, இந்த [illegible]னர்தாம் அந்த நாகர் என்றபடிச் செய்து விட்டனர் எனலாம். ஆயினும்

இவர்கள் அக்காலத்திற்கு அரியதான நெசிவு முதலிய தொழில் செய்தவர் என்றமையாலும் தண்டக வன வழக்கினாலும் இந்த நாகர்களே ஆதி திராவிடர் என்று ஒப்பவாகின்றது.

ஐந்தாவதாகக் கூறப்பட்டதுள் நாகரென்பவர் குறித்தற்காகாதபடி பழமையதான வெகு புராதனகாலத்திலே இந்தியாவுக்குள் குடிபுகுந்தோர் என்று குறிக்கப்பட்டதோடு, அக்காலமானது ஆஸ்திரேலியாவும் இந்தியாவும் சம்பந்தப்பட்டிருந்த காலமென்பதால் (37) பக்கத்தில் தந்துள்ளபடி 8000 வருடங்கட்குமுன்னர் இவர்கள் தென்பால் ஆஸ்திரேலியாவிலிருந்து வந்தோராவார் என்றும் பெறப்படுகிறது இங்ஙன மிருக்க ஏனைய வடபானமக்கள் குடியேறியகாலமானது மிகவும் உச்சமாய ஏற்றிக்காணினும் 5000 வருடங்களுக்கு மேம்படுவதாக, ஆதாரம் ஏற்படுவதாயில்லை ஆதலால நாகரே ஆதிதிராவிடர் என்றற்றுணிபு.

பின்னும் நாகரே வானரர் இராக்ஷதர் என்றதை நோக்குமளவில, வானரர்கள் (38) பக்கத்தில் விளங்கும் வால்மீகி கூற்றின்படி வடதிசையினின்று வந்தவராகின்றமையால நாகரென்பவர் வானர சாதியைச் சார்ந்தோராகார் இராக்ஷதரோ வன்றோ எனின ஆம் எனலாம் என்னை? இராட்சதர் என்பதின பொருளாவது "ரக்ஷாம—யாங்காக்க" என்றபடி காக்குந்தொழிலினராவர் பின்னும் இராமயணத்திலே இராவணாதியோரையே இராட்சகரென்று கூறுகின்றபடியினாலும இந்த இராவணனதானே நாய காணும் அரசர்களில மிகவும் புராதனகாலத்தனுக்குத் தென்பாற்கண அரசோச்சினவனாக விளங்குகின்றமையாலும நாகர்தாமே இராக்ஷதர் என் மொழிக்கப்பட்டார் என்பது சாவதந்திர சித்தாந்தமேயாகும.

எயினர் முதலிய தமிழ் இலக்கணந்தரும சாதிப்பெயர்களும் இவர்களுக்கு, எய்தியதுபோலக், காலாந்தரத்தில இவர்களுக்குப் பறையர் என்றும் ஒருபெயர் புனைவுற்றதாகச் சரித்திரங்கள் கூறுகின்றன. பறையர் என்ற சொல்லினவரலாறு காணல கன்னிங்காம்,

வெட்டர்னே. டாக்டர் ஆப்பர்ட். அவர்களின் சமஸ்கிருத ஆராய்ச்சியின்படி பறையர் மலைவாசிகள் (நாகர்) அல்லது பொறையன்—என்றபேர்தானே பறையர் என்றவாறாகின்றது) இஃதோடு பறையர் என்றபெயர் எயினர்களுக்கு உரிய பெயர் என்றுங் கூறினர். எயினர், நாகரென்றுணர்க. பறையர் என்றது என்னேவெனின் நாகவம்சத்தவனாகிய இராவணன் தனது காலத்திலேயே அநேக கோட்டை கொத்தளங்களையுடையவனாக விருந்தான் என்பது வெளி அங்ஙனே இராமனாகவந்து இராவணனோடு போர்புரிந்தார் எனப்படும் விஷ்ணுவானவரே ஆதிதிராவிடத்திருந்து புகழோங்கிய மாபலி சக்கிரவர்த்தியையும் வதைத்தாரென்ற கதையின்படி மாபலிச் சக்கிரவர்த்தியின் அரண்மனையும் கற்பாறையையே குடைந்து அமைத்துள்ளதாயிருக்கின்றது அதனை இன்னுங்காண்கின்றோம்.

" The sculptures at mavalıpuram have reference as well to the relıgıons worshıp of Sıva as of Vıshnu, prıncıpally however to that of Vıshnu. On the other hand as for our present knowledge extends we fınd not the least trace of the servıce of Buddah " (Antıquıty Hıstorıcal Researches. By Heeren)

மாபலி புரமானது தமிழ்ச்சைவ மன்னன் அரண்மனை. அது மிக்க பழமையானது புத்தகாலத்திற்கும் முற்பட்டது. இத்தகையதாயக் கற்பாறைகளைக்கொண்டு ஆதிதிராவிடர் வசித்திருந்தபடியால் பறையர் என்றழைக்கப்பட்டாரென்றும் கொள்ளலாம். பொறையர் என்றது என்னேவெனின், சங்க நூலாகிய பதிற்றுப்பத்து தருமாறு பொறையர் எனப்படுவார் தமிழ்ச் சேரநாட்டரசராவார். இவர்களில் தகடூரெறிந்த பெருஞ்சேரலிரும் பொறையெனபார் ஒன்று, மற்றொன்று குடக்கோ இளஞ்சேரலிரும் பொறைஎன்றும் ஷை. நூலில் எட்டாம பதிகம். ஒன்பதாம பதிகத்தால் விளங்குகின்றது. இவர்கள் தமிழர்களே

யென்பதற் கிலக்காக அவ்விரு மன்னவர்களையும் முறையே தமிழ்ச்சங்கப் புலவர்களாகிய அரிசிற்கிழாரும், பெருங்குன்றூர் கிழாரும் பாடி ஒன்பது, நூறாயிரங்காணமும் முப்பத்தீராயிரங் காணமும் பரிசிலாகப் பெற்றார் என்பதால் தெரிகின்றது. ஆதலால் தமிழ்க்குடிகளாயிருந்த ஆதிதிராவிடர்களுக்கு அந்தப் பொறையர் என்ற பெயர்ச்சிதைவினாலேயே பறையர் என்றா யிற்றோ வென்றுஞ் சந்தேகிக்க இடமுண்டாகிறது

இந்தப் பொறையர் எனும் அரசர்களின்காலம் ஏறக்குறைய கிறிஸ்துவுக்குப்பின் இரண்டாம் நூற்றாண்டேயாயிருக்கலா மென்பது ஆராய்ச்சியுடையார் கொள்கை. இந்தக் காலத்திலேதான் பறையர் என்றவார்த்தை யுதித்ததாகவும் ஸ்ரீமான் M ஸ்ரீநிவாச அய்யங்காரும் கூறுகின்றார். இதன் சார்பாக, "துடியன் பாணன் பறையன் கடம்பனென்ன இந்நான் கல்லது குடியுமில்லை" என்ற புறநானூற்றின் மேற்கோள் எடுத்துச்சவியதல்லாமல்

"We do not find the name paraiya mentioned either in early Tamil literature or in the inscription untill we came down to the time of the great Rajaraja Chola A. D. 1013 from which period it evidently obtained currency as a caste denomination." என்றபடி, தான் இந்தப் பறையன் எனும் பெயரைப்பற்றி விசாரித்ததில் இப்பெயரானது இற்றைக்கு 907 வருடங்களுக்குமுன் அரசாண்ட இராஜராஜ சோழன்காலம்பரியந்தம் உள்ள சிலாசாசனங்களிலும் அல்லது பழந்தமிழ் இலக்கியங்களிலும் கூட பறையன் என்றசொல் இருக்கக் கண்டதில்லை என்கிறார். ஸ்ரீ. ஐயங்கார் அவர்கள் இவ்வாறு சொல்ல பறையர் என்றபெயர் சற்றேறக்குறைய 900 அல்லது 1000 வருஷத்திற்கு முன்னர்தான் உதித்திருக்க வேண்டியது. மேற்றந்தவற்றால் நாகவம்மிசத்து இராவணனாதியோரின் சந்ததியே ஆதிதிராவிடர் என்றுதுகாறுங் கூறியிருக்கப் பின்னும் சேரநாட்டரசர் பெயராலும் பறையர் என்ற பெயர் வந்திருக்கவி

மென்றது சந்தேகத்திற்கு இடமாம். இதனைநாம் விசா ரிக்குமளவில இதுவுமொருசார பொருத்த முடையதாகவே தோன்றுகினறது. எங்ஙனமெனறால் ஆரியர்களும் முதல குடிபுகுந்த மாறாதியரோடு இராவணனுதியோர கலந்து வாழ்ந்த தாகவும சரித்திரங்கள கூறுகினறன இராவணன தேசம இந்தியா முழுவதுமாய விளங்கிற றெனறும முனனர கூறியுள்ளாம. கடைசியாக "கி. பி 12-ம நூற்றாண்டின பிறபாகத்தில் பாணடிய இராஜ்ஜியத்தில இரணடு அரசிளங்குமாரர்களுக்குள யார சிம்மாதன மேறுவதென விரோதமுணடாகி அவருள ஒருவன இராவணனது இராஜதானியான இலங்கைத்தீவின அரசன் பராக்கிரமபாகுவின் உதவிபெறறிருந்ததாக ஆயந்தோர கூறுகினறார்கள் நிறக சேரர்கள் ஆரம்பத்திலேயே தங்கள நாடெல்லாம மாராட்ட குலவரசர்களாலும சோழர்களாலும மற்றும பினவந்த அரசர்களாலும கவரப்பெற்று அவர்கள சிறறரசர்களாக ஒடுங்கிப பின்னர அவர்கள குலமும இருந்த இடமும தெரியாமல மறைந்துவிட்டார்கள்." (எனறார ஸ்ரீமான. T A இராமலிங்க செட்டியார B A. B L.)

சேரர்கள இவவாறு க்ஷீணமடைவதற்குச சிலநூறு வருடங்களுக்குமுன் சேரனது சமபந்தியாகிய சோழமனனவன இலங்கையரசனுகவிருந்த கஜபாகுவின்தந்தையோடு போர புரிந்து இலங்கைவாசிகளில் 1200 போகளைச் சிறைபடுத்தி அனனோரைக காவேரியாற்றிற்குக கரைகட்டும வேலையிலமாத்தினனெனபர. இதனுல் ஆதிதிராவிடராய நாகவமிசத்தவர் சேரநாட்டிற்குள்ளும் புகுந்திருந்தனர எனறும தெரிகிறது. இதுவனறியும் Tamil Studies 403-ம் பக்கத்தருமாறு இலங்கையிலிருந்து மலையாள தேசத்திற்கு கொணடு வரப்பட்டவர்களே தற்போது அந்த மலையாள தேசத்தில தீயரெனறு வழங்கப்படுகிறார்கள் என்பதாலும் இந்த தீயர்கள இக்காலத்தில் தாழ்குலத்தவரெனப் படுவதாலும், ஈழரெனறும் பின்னுமொரு பெயர்பெறறவராகி க்ஷீணமாயினர்சேர

நாட்டரச பெயரால் பொறையா என்ற சொல்லளவே பறையர் என்றழைக்கப்பட்டார் ஆதி திராவிடர் எனலாம். என்னை? பஞ்சாப் தேயத்திலிருந்து தென்கன்னடத்திலுள்ள கோகாணத்தில் குடியிருத்தல் நிமித்தமாக சில பிராமணர்களைத் தமிழரசர்கள் கொண்டு வந்ததாகவும் அந்தக் கோகரணத்திலே இந்தப் பிராமணர்கள் தங்கவும் தங்களுடைய சுயதேசமாகிய பஞ்சாபுக்குத் திரும்பிப்போகாமலும் இருப்பதற்கு அடையாளமாகத் தங்களது பின் குடுமிகளைச் சிரைத்துத் தலைக்கெதிரே குடுமியைத் தூக்கிக்கொள்ள அரசர் கற்பித்ததாகவும், அங்ஙனே யவர்கள் முன் குடுமியுடையவர்களாகி (நம்பூரி பிராமணர்) தம்முன்தோன்றும் ஏனைய மக்களெல்லோரும் இழிஞர் என்றும் பேதம் பாராட்டு பவராஞர் என்று கேட்கப்படுவதாலும், நம்பூரி பிராமணர் மிகுந்துள்ள இடம் சேர நாடாகவே யிருத்தலாலும், சாதிபேதமுள்ள இவர்கள், சேரர் என்றும் நாகரென்றுமுள்ள பேதந்தெரியாமல் நாகராய ஆதிதிராவிடரைப் பொறையர் என்றழைத்திருக்கலாம். ஆயின் இதுவே பறையர் என்றுனதுபோலும்.

அல்லது பறையர் என்பது தொழிலை முன்னிட்டதாய் இருப்பின், பறையர்கள் புராதன காலத்திலே உழவு நெசவு முதலிய அநேக வேறு தொழில்களுஞ் செய்திருந்தவர்களாகத் தெரியவருகிறது.

1910-ம் வருஷம் ஜூலைமீ 25உ "மதராஸ் கவர்ன்மெண்ட் எபிகிராப்பிஸ்ட் ரிப்போர்ட் குறிக்கின்றபடி முடிப்பக்காவூர் கிராம கோவில் உரிமையைப் பற்றி ஒருபறையன் 16-ம் நூற்றாண்டின் சாசன ஆதரவோடு வழக்காடியதில் பறையர் பக்கமே ஜெயமாகத் தீர்ப்புண்டாயிற்று" என்று தெரியவருகிறது.

The Parayyas or the modern representatives of the ancient Eyinas, as Dr. Caldwell rightly observes, thus constituted '*a well defined distinct ancient caste* independant of every other.

[Tamil Studies page 81].

என்பதினாலே பறையர் புராதனமானவர்களென்றும் பிற் காலத்திலே உதித்த ஒவ்வொரு சாதிகளிலும் கலப்படையாத சுயாதீனமானவர்களென்றும் தெரியவருகிறது. பின்னும் இவர் கள் புராதனகாலத்திலே அரசர்களாகவும் கிராமத்தலைவர்களாக வும் இருந்துவாழ்ந்ததற்குச் சான்றாக, தற்காலத்திலும் தஞ்சை திருவாரூர் சிவாலயத்தில் விழாக் கொண்டாடுங் காலை பறைய ரெனப் படுவரிலொருவன் வெண்கொடை பிடித்தவனாய் ஈஸ்வர னோடு ஊர்வலம் வருவதும் காட்சியாயிருக்கிறது. சென்னை பெத்துநாயக்கன் பேட்டையில் உள்ள ஏகாத்தம்மன் திருவிழா விலும் இந்தப்பறையரிலொருவனே அம்மனுக்குத் தாலிகட்டு பவனாகவிருக்கின்றான்.

பின்னும் தென்னிந்தியாவிலே அம்மன் உற்சவகாலத்திலே பறையன் ஒருவனையே அதிக சிறப்பாக கொலுவிருக்க வைப்பதும் ஐதிகமாயிருக்கின்றது.

பின்னும் (வட இந்தியாவில்) உள்ள பிராமணர்கள் தாங்கள் திருமணங்கொள்ளுங்காலை தாலிகட்டுவதற்குமுன் இந்தப்பறைய ரின் அனுமதிபெறும் ஐதிகம் இன்னும் இருப்பதாக Rev. Andrew தனது Depressed Class Mission Report எனும் புத்தகத்தில் குறித்திருக்கின்றார்.

இத்தியாதிகளால் பறையர் என்பது, இன்றுகாறும் பொய்க்க தாப் பிரயோகத்தால் தோன்றும் இழிதன்மை யுடையரா அல் லது பண்டைய மெய்ச்சரிதங்கள் கூறும் சீர்முடையரா வென் பதை இதனை வாசிப்போரே தெரிந்துகொள்ளலாம்.

இத்தன்மையான சீர்மைபொருந்திய ஆதி திராவிடர்கள் பறையரெனப்பட்டது பறையடிக்குந் தொழிலினாலெனின், அதுவுமொருசார் பொருத்தமுடையதேயாகும். எங்ஙனமென் றால் ஆதிதிராவிடத் தலைவனாகிய இராவணன் சிறந்த சங்கீத விற்பன்னன் அவன் அக்காலத்தில் எழுதிவைத்திருந்த இராவ ணீயமென்ற சங்கீத நூலானது தனது தண்ணிய தமிழ்ப்பறையை

யில் இல்லாது சமஸ்கிருதத்தில் நுழைந்துகொண்டதும், இராவணனது காலத்திற்குப் பின்னரே தோன்றிய சாமவேதத் திற்குச் சார்புடையதெனப் பிறரால் தற்போது புகழப்படுவது மாய ஒன்றையொருபாலிருந்து நோக்குமிடத்து, தோற்கருவி— துளைக்கருவி—கஞ்சக்கருவி—மிடற்றுக்கருவி யெனும் சதுர்க் கருவிக்கூட்டமே சதுர்க்கச்சேரி யென்றழைக்கப்படுமே, ஆதலால் இந்தச்சங்கீதத் தடைவின்படித் தோற்கருவி வாசிப்பவன் 'பறையன்' என்றும் பாடுபவர் பாணரென்றும் யாழ்ப்பாணரென்றும் பெயர்கள் ஆதிதிராவிடராய இராவணனாதியோர்க்கு உண்டானதாகத் தெரிவதால் பறையன் என்பது இழிவான பொருள் பாவனைதரும் இக்காலத்துப் பெயர் போலாது நற்பெயராகவே அக்காலத்திருந்திருக்கலாம். பின்னும் அக்காலத்திலே

"தடாவுட லும்பாத் தலைப்படு முழவம்
நான்முகத் தட்டி நடுமுக முரப்ப" என்ற கல்லாடங் காட்டுஞ் சிறந்த முரசமாதி பறைகள் இருந்துள்ளதாகத் தெரிகின்றது. பிற்காலத்திலே தண்ணுமை-முரசம்-பேரி-உடுக்கை-இடக்கை பேரி—படகம்—கைத்தரி—முழவம் என்றினைய பறைகளும் அதனை வாசிப்பவர்களும் அநேகமாகவே தற்போதுங் காணப்படுவதால் இவர்களுக்கும் பறையர் எனும்பெயர் தொழில் நிமித்தமாகச் சேரவேண்டியதாகவே யிருந்தும் அப்படிச் செல்லாமல் தற்போதும் பலதுறைப்பட்ட வேறுதொழிலினராகவுள்ள ஒரு மக்களுக்கே பறையர் என்றபெயர் சாதிப்பெயராக விளங்குவதின் தாற்பரியமாவது இவர்களை ஆதிதிராவிடர் என்று வலியுறுத்தும் பாவனையாகவே யிருக்கின்றதெனலாம். ஆகையாற்றான்போலும் அருணாசலக் கவிராயரும் தான்யாத்த இராமநாடகத்திலே (சுந்தரகாண்டம்) "பறையர் ஊரிலே சிறையிருந்தவென்னைப் பரிந்து கைதொடுவாரோ" என்று இராவணனிடஞ் சிறைப்பட்டிருந்த சீதை புலம்புவதாய்த் தருகின்றார்.

இவற்றால் பறையர் என்ற பெயர் எவ்விதமாகச் சேர்த்துப் பார்க்கினும் அது இராவணனாதியோரைக் குறிப்பதாய் ஆதி

திராவிடா என்ற பெயரினை வலியுறுத்துவதாய் விளங்குவதை உய்த்துணர்க.

பின்னும் சிவபெருமான் உடுக்கைப் பறையுடையனுதலின் சிவனும் பறையன், சிவகணமாகிய நந்தி மத்தளப் பறை வாசிப்பவனுதலால் நந்தியும் பறையனே என்று கூறலாம். பின்னும், பறையென்ற சொல்லைப் பரியாலோசிக்கு மளவில் பண்டைத் தமிழிலப் பகுப்பாம், குறிஞ்சியாதி ஐந்திணைகளுக்கும் வெவ்வேறு பறைகள் இருந்துள்ளன, ஆகவே அவற்றை முழக்கினோராய மக்கள் எல்லோருமே பறையா என்ற முதுகுடிப் பெயர்க்குரியராவர். என்னை

"தொண்டகமு முருகியம்போரத் துடி குறிஞ்சிப் பறைப்பேர்
மிண்டிய துடியே பாலை வேடாதம பறையி னுமம்
கொண்டெழு புல்லையேறங் கோட்பறை முல்லைக் காகுங்
கிண்டிய மருத முற்ற கிணைப்பறை கிணையென் றுமே."
"நிறுவசா பறையே யெனப நெய்தலிற் பறையி னுமம்."

என்றா மண்டல புருடன்.

அங்ஙனே சேந்தனுரும் தனது திவாகரமென்ற நூல் செயற்கை வடிவப் பெயர்த்தொகுதியின் கண்ணே விரித்துள்ளமையுங் காண்க.

அன்றியும், "முரசு கடிப்பிடூஉ முதுகுடிப் பிறந்தோன்." என்று மணிமேகலையிற்றேன்றும் "முரசு" வெனப்படற்கு தோற்கருவியாய பேரிகையல்லது பொருள் வேறெஃதாம? ஆதலின் பறையர்தாமே ஆதிதிராவிடர் என்பது துணிபாம். பின்னும் இவர் தோற்கருவியொன்றே புல்லுவர் என்றுரை யாடற்கு மின்றி மிடற்றுக்கருவி விறபனர் எனவுங் கூறற்கிலக்காய் அரிசசந்திர புராணம் சூழ்வினைகாண்டத்திலே விளங்குகின்றபடிப் பறை குலத்துப் பெண்களும் நல்லிசை கீதம் பாடினரென்று கூறப்படுகிறது.

"கண்ணை வேண்டினு மீகுவன் காக்கின்ற
மண்ணை வேண்டினு வாழ்வுட னீகுவன்
பண்ணை வேண்டிய செஞ்சொற் பறைதலைப்
பெண்ணை யானவேண் டிவனென்று பேசினான்."

எனபதைககாணக. இவற்றால் "துடியன் பாணன் பறையன் ... . அல்லது குடியுமில்லை' யென்ற இலக்கியப்படியே பறையன் என்ற பெயரினாலும் அன்னோரது புராதனம் நன்கெடுத்துக் கூறற்கு இலக்காதலின் அன்னோரே ஆதிதிராவிடர் என்றறுணிபு.

இத்தகையதாகவும் சிறப்பு வாய்ந்தவராய விளங்கும் ஆதிதிராவிடரை ஏனாகளென்று பிறாகாணும்படியாகவும் அதனால் இந்த ஆதிதிராவிடாகள் நாளுக்குநாள க்ஷீணமடையும்படியாகவும் சூழ்ந்த கற்பனையாதோ வெனபதை விசாரிப்பாம்

There was no caste system among the Nagas and Dravidians It is an institution introduced by the cow loving Aryan settler.

[Tamil Studies 387].

அதாவது பண்டைய மக்களாகிய நாகர்— திராவிடாகளுக்குள்ளே ஆதியில் சாதிபேதம இருந்ததில்லை. ஆனால் இந்த வருணாச்சிரம தருமம பசு விரும்பும ஆரிய குடியேறிகளால ஸ்தாபிக்கப்பட்டது. (எ—று)

எனபதால ஆரியா இந்தியாவில குடியமாந்த காலத்திலே தான இந்தப்பேதம் ஒருவாறு ஏறபட்டதாகத தோன்றுகின்றது. இதற்குக் காரணமென்னையோவெனின கூறுதும. இராமனுக்கு விரோதியானவன் இராவணன் ஆதலாலும் இந்த இராவண ராஜயம செழிப்புடையதாய இராவண வமிசயாராலேயே ஆளப்பட்டு வருதலாலும, இராமனுதி ஆரியர்கள் அந்த ராச்சியத்தை அபகரித்துக் கொளளவேணடுமென்று அவாவிய்கொள்கை முற்றுப்பெறாமல் போனபடியினாலும்,

...மையனொன்றிலேனும் தமது கொள்கை சித்தியடையவேண் ... என்ற முயற்சி சூழ்ச்சி வன்மையினாலும தமது கருததைத ...பித்துக்கொள்ளும ஒரு நோககுடையவராகவே தஙகருததிற் ...சானபடி அநேக பொயககாலஙகளும பொயககதா வர ...றுகளும தமது நூதன பாஷைகளில எழுதி வைத்துக் கொண்டு புராதன மக்களை நவீன மககளெனறும, நீதிமானை அநீதிமானெனறும், நாகரீகமுடையோரை அநாகரீகரெனறும், பொயயை மெயயாகவும், மெயயைப பொயயாகவும விகற்பஞ் செயயற றொடஙகினா. அவறறுள முதலாவது எல்லோரும அங்கீகரிப்பதறகானவருணபேதம—சிரப்பேததஙதை ஏறபடுததி, மேன்கீழ ஜாதிபேததததை நிலைநாட்டினா. இதுதான அஸ்தி வாரம. எனறவர்கள் கொணடதும அஙஙனே முடிநததும, இப் ...து மனனர் முதல் எல்லோரும மயஙகற்கானதுமாயுளளதா ...று. தற்போது பரவியுள்ள அசசுககூடஙகளும். அவறறால் புத்தகம பத்திரம முதலான பிரசுரஙகள,தறபோது இநதியாவில ...பிததிருப்பதுபோல சீரியஞானஞ் செழித்தலா பிரிட்டிஷ் ...ஙககாலததிறகுமுன், அதாவது 300வருடங்களுக்குமுன, ...இந்தியாவில அசசுப் புததகாதிகள இருநதிருககவில்லை. ... குடியேறிகள தாஙகொணட சாதி பேத கொள்கை வலிமை பெறவும், தங்களுககே பிழைப்புண் டாகுமபடியாகவும், பறவைத்தலை—பாமபுததலை—மிருகத்தலை யெனததோற்றும சாமிகதைகளையும, அவற்றாற் சமயபேத கதைகளையும், அவறறுள உயரவு தாழவுக கதைகளையும்; அவற்றை விரிததோதத நாதலைமைக கதைகளையும, மீனவயிற் றிலும், மிருகவயிற்றிலும, தவளை வயிறறிலும, சடப்பொருள் களாகிய குடம்—முதலியவறறிலுமிருநது மானிடவர்க்கம பிறக் ...யும; ஆதாரமறற இலடசாதி லட்சமான வருட ...சரித்திர கதைகளையும, பலப்பலவாகத தற்போதியு அறிஞரும் ... வண்ணம், தஙகளது விருப்பின்படிப் பொய்களை எழு ...த்துக்கொண்டார்கள்.

முற்போது அச்சுப்பிரசுரமற்ற காலமாயிருந்தமையால், அந்தகைய புனைமைகளும் பரிமளத்தோடு அடங்கியிருந்தன, அச்சுத்துணை யற்றிருந்தமையாற்றானே, புனைமைச்சுவடிகளும் மிகு மதிப்புள்ளதாகி, அவற்றையுடையார் சக்கிரவர்த்தியொப்பப் பெருமை கொண்டவராய, அச்சுவடிகளை விரும்புமொருவர் அவற்றைக் கற்கவேண்டுமாயின் தாம, தமது தானம்—அத்தம—அங்கம்—சற்பாவம எனபவற்றைத் தந்து எமாந்து நின்று பெறுதற்காகவிருந்தனர்.

ஆதலாலே பொய பொயயென்றும, மெய மெயயென்றுப் உணாவதற்ககனறு தறபோதும இந்தியா தேசம பொய்க்கதைகளில் புரண்டு திணடாடறகாயிறறு எனலாம.

இத்தகைய நலவிசாரணையெழக் காரணராயிருந்த பிரிட்டிஷ் ஆளுகையாருககு நனறிபாராட்டக் கடமை யுடையராதல் உத்தம தருமம் எனும பாறபடுவதாயிருநதும நனறி கெட்டாராய அராஜகவினை புரியும இநதிய மககள், அககாலையில திராவிடரைக கெடுக்கும் வினையுடையராய இருந்தனரென்று சொல்லவும் வேண்டுமோ? பினனும

குளிர் தேசத்திலிருந்து ஆரியாகள (உஷ்ண தேசமாகிய) தென்னிந்தியாவுககுள குடிபுகுநதோராதலால இவர்கள் வெண்ணிறத்தராயிருநதாாகள. இராவணன தெனனிநதிய வாசியாதலால கரியனுயிருநதான. ஆதலாலேயே இராவணன் என்ற சொல்—இரா—இரவைபபோறகருகிய, வண்ணன்—நிறத்தையுடையவன. என்றுங்காணவிருககினறது. பினனும் இராமாயணம் சுந்தரகாண்டத்திலேயே இராவணன கரியநிறத்தன் என்பதைப் பற்றி வலியுறுத்துவதைககாண்க.

"தேவலோகமுதல நாகலோக மளவில நடுஙகுகிற பிரதாபத்துடன் இராஜ்யபோகம அனுபவிக்கிற பிரபுவாய்இராவணன்

பின்னும் வால்—நரா—நரர் எனபதின் பொருளும் வெள்ளை மனிதரென்றேயாம.

"...டில்மீது வருஷாகால மேகம்போல் கறுத்தசரீரத்தோடும் ...ருந்து உருண்டு நீண்ட கைகளோடும் சிவந்த கண்களோடும் .... இராக்ஷசப் பிரபுவான இராவணன் உறங்குவதைக் கண்டார் "

என்பதால் இராவணன் கரியன் என்றே விளங்க இதனை ...றைப்பான் போலும் பொய்ச்சொல்லிகள் புதுக்கதை புதுக்கிச் ...யபத்தனுகிய இவ்விராவணன் சிவபிரானால் நசுங்குண்டா னென்றும் அப்படி நசுக்கப்பட்ட காலை இவன் கூக்குரலிட்டா னென்றும் அவ்வாறு இரைச்சலிட்டமையினாலே சிவபிரான் இராவணன் (சத்தமிடுகின்றவன்) என்ற பெயரைச் சூட்டினு ...ன்றும் ஒருகதை எழுதிவிட்டார்கள் இப்படிக்கில்லாமல் ...றத்தைக் குறிப்பிப்பதே இராவணன் என்ற பெயர் என் ...யுற்று நன்குதெளிக.

தென்றிசையார் கரியராகவும் வடதிசை ஆரியர் வெண் ...றத்தராகவும் இருந்தனர் என்பது பெற்றும். இந்த ஆரியரோடு வந்த திராவிடர்கள், மாநதளிர் நிறத்தராயிருந்தார் என்பது தமிழ் வாசகமென்ற நூலில் காணப்படுகிறது. மாந்த ளிர் நிறமாவது—செம்பின் நிறமாம். ஆகவே செம்பின் செந் நிறத்தராயிருந்தார் சில திராவிடர் என்பது பெற்றும். இந்நிறப் ...தத்தை முன்னிட்டே. "வெள்ளையாயிருப்பவருக்கு உத் ...ம தருமமும் மங்கலாயிருப்பவருக்கு மத்திமதருமமும் கறுப்பா யிருப்பவருக்கு அதம தருமமும் விதித்தவராய்ப் பிரம—க்ஷத் திரிய—வைசியர் என்று மூன்று வகுப்பைத் தோற்றிப் பின்னர் ...த்தால் குறைகூறினுர் போலக் கரியரை அதம தருமத்தில் விடுத்தாராய அவர்களைச் சூத்திரரென்று மற்றொரு வகுப்பைத் தோன்றவைத்தனர். சூத்திரர் எனப்படுபவரும் வடதேசவாசி களேயென்று 55ம் பக்கத்தில் காட்டியுள்ளாம். தவிரதற்போதைய ...றத்திலும் அந்தச் சூத்திரர் எனப்படுபவர் "இந்து" வென்ற ...ப்பிற் சார்ந்தோர் எனல்பிரசித்தம். "இந்து" என்ற பெயர்

இநதியாவின வடதிசையின்கண்ணுள்ள சிநது நதிகரையி
குடிபுகுநது தஙகியிருநத சிலருககே ஷை நதியடியாக இக்
வென்று பெயராயிற்று எனககாண விருததலாலும் அநுகூலே
ஆதிதிராவிடரெனும புராதனமககளை இறைறயஞானறும இக்கு
வென்று ஷை சூததிரா அழைப்பதுமிலலை. ஆதலால கரியதிறத்
திஞல ஆதிதிராவிடாகள், ஆரியரால ஏறபடுததிய சூததிரர் என்
றவகுப்பினததாராகாா என்றறிக

இந்திய இராசசியமானது தறபோது பிரிட்டிஷ் ஆளுகை
யில் சமாதானம அடைநதிருபபதைபபோலாமல அககாலத்தில்
அடிக்கடி மனனா போராட்டம உணடாதலும, ஓரரசனை மற்
ெருருவன் செயிததலுமாக ஒழியாப்புரட்சியுடையதாய இநதியா
ஆட்டமுற்றிருநதது, இநத நிலைமை சாதிபேதம நாட்டுஙகாரி
யஸதாகளுககு மெதத அனுகூலமாகவேயிருநதது. ஆகவே
பிரம—க்ஷததிரிய—வைசிய—சூததிரா எனற ஜாதியின் உற்
பததி விஷேததை எடுததுககாடடித துணிநதுவிடடனர்.
என்னே ! சீவக சிநதாமணியின கதாநாயகஞன சீவகன், பலசாதி
மாதாகளை மணநது அப்பல சாதியார்களோடு உணடு உறவாடி
யிருநததாகவும ஆரியருமநெடுஙகாலம திராவிடமாதரை மணஞ்
செயது திராவிடரோடு கலநது இருநததாகவும சரிததிரங்கள்
கூறுகினறன. இவறறுள சீவகன கிறிஸதுவுககுப் பிற்ப
னூற்ருணடில அதாவது ஏறககுறைய 2000 வருடகாலத்தில்
இருநதவஞகினருன. அககாலததில், இககாலததிய மந்தபுத்தி
சாதிபேதம இருநதததாக காணறகிலலை. இதஞல பிரம க்ஷத்
திரிய வைசிய சூததிரா என்ற நாறசாதி ஆரியகதை எக்காலத
ததோ வென்பது வாசிபபவாகளே யூகிததறியல வேண்டும்.
இது இங்ஙனமிருகக, பொய சொல்லியரான பிரம புத்திரர்
கூறுவதாவது பிராமணா பிரமாவின வாயினினறும, க்ஷத்
திரியர் பிரமாவின புஜததிலிருநதும, வைசியர் பிரமாவின்
தொடையிலிருநதும, சூததிரா பிரமாவின பாதத்திலிருந்தும்
பிறந்தார்கள் என்று மனுதன்ம சாஸ்திரத்தில் எழுதிவைத்துக்

காட்டுகின்றனர். இந்த மனுதன்ம சாஸ்திரத்தின் காலமோ இரேதாயுகத்து என்றும் அஞ்சாமல் எழுதிவிட்டனர். இரே தாயுகமோ 1,728,000. வருடங்களைக் கொண்டதாகும். எனவே, அத்துணை நெடியகாலத்திற்கு முன்னரே 'ஷை சாதிக்குலமும் உண்டாயிற்று' என்று அறியாதார் மயங்கும்படிப் பிரலாபிப்பவரானார். ஆனால் இந்த மனுதன்ம சாஸ்திரமானது இற்றைக்குச்சுமார் 1720 வருடங்களுக்கு முன்பேதான் எழுதப் பட்டதாக, ஆராய்ச்சி வல்லுநர் நன்கெடுத்துக்காட்டுகின்றார்.

" Manava Darma Sastra or the laws of manu took shape about 200 A. D." [History of the Nations. page 140, By Hutchinson M. A., F. R. G. S., F. R. A S]

இங்ஙனமிருக்க அஞ்சாப் பொய்கூறுமக்கள் தமது தலை மையைத்தாபித்துக்கொள்ளும்படியாக லட்ச கணக்கான வரு டங்களைக்காட்டி ஷை நாற்சாதி யுற்பத்தி காட்டுகின்றனர்.

பின்னும் பிராமணகுலமே யுலகு என்றபடியாக, மனு 32 பிரமர்தானே, ஸவாயம்புவமனு சதரூபை யென்று ஆண்—பெண் இருகூறாகி உலகில் மக்களைப் பெற்றார் என்றுங்கூறுவர்.

பின்னும் மகாபாரதம் சந்தியர்வம் தருவதாவது —பிரம க்ஷத்திரிய வைசிய சூத்திரா என்பது முறையே வெண்மை—சிவப்பு—மஞ்சள் கறுப்பு என்ற நிறபேதத்தாலும் பிராமணர்கள் தங்கள் தொழிற் பேதத்தாலும் இவ்வாறு நான்கு குலமாய் முடிந்தது என்றவாறும்.

பின்னும் பகவத்கீதை IV அதிகாரம் தருவதாவது :— கண்ண பகவான் இந்த நாற்குலத்தை யவ்வவர்கள் குணங்கள் நிற்கொப்பப்படைத்தார் எனத் தருகின்றது. எப்படிப்படைத் தாரென்றால், கிருஷ்ணன் நூறு பிராமணர்களைத் தனது வாயி லிருந்தும் நூறு க்ஷத்திரியர்களைத் தனது புஜத்திலிருந்தும் நூறு வைசியர்களைத் தனது தொடையிலிருந்தும் நூறு சூத்திரர்களைத்

தன்து பாதத்திலிருந்தும் படைத்தார் ” என்றபடியாம். எல்லாம் நூறுதான் !

பின்னும் விரிப்பிற் பெருகும் ஆனால் Dr. Muir என்பவர் சாதியுற்பத்தியைப்பற்றிச் சமஸ்கிருத ஆராய்ச்சியாலாய் இயற்றிய தன்னூற் சாரமாயத் தருவதாவது: இச்சாதிபேதமானது வாயுபுராணம் எழுதப்பட்ட காலம்பரியந்தம் இவ்வித பேதமொன்றுங்காணற்கில்லை, சாதிபேத கதைகளெல்லாம் ஒருபடித்தா யெழுதப்பட்டதாகவுமில்லை அவை யொன்றற்கொன்று முட்டிக்கொள்வதாகவே யிருக்கின்றது.

“ Contradictory are the Vedas , contradictory are the Shastras , contradictory are the doctrines of the holy sages ”

மேற்றந்தவற்றால் வாயுபுராண காலபரியந்தம் சாதிபேதமில்லாதிருந்தது என்பதால் இந்த வாயு புராணத்தின் காலமாவதென்னை வாயுபுராணமாவதென்னை யெனக்காண்படமாயின் வாயு புராணமானது புராணங்களில் மிகப்பழமையானதாம், இதன் காலம் கி பி 320 கடைசியாக நேர்ந்த புராணத்தின் காலம் கி பி. 11-ம் நூற்றாண்டு என்றார் ஆய்ந்தோர்.

“ The date of the oldest of these Puranas, probably *Vayu Purana* is believed from about 320. A. D. and the latest to be of the 11th Century. Tamil Studies 280-ம் பக்கங்காண்க

இதனால் 1620 வருடங்கட்கு முன்தானே இந்தச்சாதிபேதமானது ஏற்பட்டதாகத் தெரிகிறது. இவ்வளவிலே குறுகற்காகும் சாதிபேத ஏற்பாட்டைப் பல லட்ச வருடங்களுக்கு முன்னே ஏற்பட்டதாகச் சாமிகளைக்காட்டி யதன் ஆதாரமாகவே சாதுவாக யிருந்துகொண்டு சாதிபேத பிராயசித்தங்களை வெகு கொடூரமாகக் கற்பித்து ஏழைமக்களை வருத்துவதற்கிலக்கானார் ஆரியர். இவர்கள் நினைத்தது ஸ்மிருதியென்றாயிற்று. ஸ்மிருதியென்பதின் பொருளும் மனத்தால் நினைக்கப்படுவதென்றே கூறுவர் கற்பனையடிதாகள்.

மேற்றந்த காலவரம்பின்படி மனுஸ்மிருதியாக்கமும் பறை என்ற ஒரு குலத்தோற்றமும் ஒரு காலத்ததாகவே வெளியாயது. இந்த மனுஸ்மிருதி ஏற்பட்டதின் காரணமும ...க்கப்படின் பறையரென்ற பெயரை அதற்குரிய உடபொரு ...படிப் பிறர் அழைப்பதற்கு இடந்தராமல் அதன் சிறப்பைப ...ழ்படுத்தவும் அவர் சந்ததியை யொழிப்பதற்குமே ஏற்பட்டதாய்த் தெரியவருகிறது எங்ஙனமெனறால் தைத்திரேய பிர...ந்தருமாறு வைசியர் இருக்குவேதத்தினின்று வந்தவர்கள். ...த்திரியர் யசுர்வேதத்தினின்று வந்தவர்கள். சாமவேதத்தி...ன்று பிராமணர்கள் வந்தனர். (எ—று).

இதனால் ஷை மூன்று வகுப்பினரும் வேதத்திற்குரிய வேதி...ம் என்றவாறாயிற்று. ஏனையோர் அவ்வாறுயாந்தோரன்று ...லும். பின்னும்

The Brahmin caste is sprung from the Gods; the Sudras from the Asuras"

"பிராமணர் கடவுளினின்று பிறந்தவர்கள் சூத்திரர் அசுரரிலிருந்து பிறந்தவர்கள்." என்றவொரு கொள்கையுடை...ராகவே இந்த அசுரர்களை யொழித்துவிடவேண்டி இராமனாகிய தேவன் அசுரனாகிய இராவணன்மீது படையெடுத்ததும தங்கள் வேதமெனப்படும் ஒன்றிலே அசுரர்களைக் கொல்லும்படி ... பிரார்த்தனைகளே நிரப்பிவைத்துக் கொண்டதும மனு தன்மநூல் என்ற ஓர் தன்மநூலை ஏற்படுத்திக்கொண்டதுமாகிய ...க்கிகளெல்லாம் தாம்வாழவும் புராதன குடிகள் மாளவுமாகச் செய்துக்கொண்ட ஸ்மிருதிகளாகவே விளங்குகின்றன உதாரண...

மனு. 92. பிராமணன் பரிசுத்தமுள்ளவன்.

,, 93. பிராமணன் முதற்பிறந்தவன அவனே வேதத்திற்குரியவன் சிருட்டிகள் எல்லாவற்றிற்கும் ஆண்டவன் அவனே.

,, 100. உலகிலுள்ள பொருள்களெல்லாம பிராமணனுக்கே உரிமையாகும்.

,, 317. நெருப்பு எப்படிப் பரிசுத்தமாக விருக்கின்றதோ அதுபோலப பிராமணாகள வாசியாதவனுயிருநதாலும சரி. வாசித்தவனுயிருந்தாலும சரி. அவன வணஙகத தககவன்.

,, 318. பிராமணனைக கொலலவேண்டுமெனற எண்ணம அரசரிடததும இருததறகூடாது. அப்படியொருகால நினைப்பாராயின அதறகுச் சமமான பாபம பூதலததில வேறென்றுமேயிராது.

என்றபடிப பிராமணா பெருமையினைப பின்னும ஷை நூல 94, 95, 98, 99, 101, 379, 380, 381, சுலோகஙகளிலே விதநதோதப் பட்டிருககினறன

,, VIII பினனும ஷை நீதி கருமானுஷடானமிலலாத பிராமணனேனும அவன அரசன செயயவேணடிய நீரபபுகளைசசெயயலாம. சூத்திரன ஒருபோதுஞசெயயககூடாது.

,, XI 379. பிராமணாகளுக்குத தலை மயிரை முணடிதஞ செயவது கொலைத்தண்டமாகும் மறற வருணததாருக்கு உயிர்வதையே கொலைதணடமாகும.

,, VIII 413. சூத்திரன விலை கொடுத்து வாஙகப்பட்டிருநதாலும இலலாவிட்டாலும அவனை பிராமணன் நிரபநதப்படுததி வேலை வாஙகலாம. கடவுள சூத்திரனை பிராமணனுக்கு வேலைசெய்யும் ஒருநிமித்தமாகவே படைத்திருககிறா.

, VIII 417. பிராமணன சூத்திரனுடைய பொருளை முழுமனச சமாதானததுடன (சற்றேனும் பாவமெண்ணுமல) கைப்பறறிக கொள்ள

லாம. ஏனெனில் அவனுககுச சொநதமான தொன்று மில்லை யாதலாலும, அவன் சொததை அவன் எஜமான எடுததுக் கொள்ளலாமாதலாலும்.

,, VIII 270. சூத்திரன் பிராமணனைத் திட்டினால் அவன் நாவை அறுதெதறிய வேணடும.

,, VIII 271. சூத்திரா பிராமணர்களின் பேரையாவது சாதியையாவது தூஷித்தால பதது விரல் நீளமுள்ள பழுக்கக் காய்சசிய இரும்பை அவன் வாயககுள் செலுததவேண்டும.

,, VIII 272. சூததிரன் ((பிராமணாகளை) உயர் குலததானை அடிப்பதற்குக் கையையாவது தடியையாவது உயர்ததினால் அவன் கையை வெட்டி யெறிநதுவிடவேண்டும்.

அவன் கோபத்தால் அவனை உதைததால அவன் காலை வெட்டி யெறிநதுவிடவேண்டும.

பின்னும ௸ நூல 280, 281, 282, 413, 414, 417, 123, 129, 283, 51, 52, 126, 80, 81, 132 முதலியவற்றைககாண்க.

இததகைய அககிரமநூலை மனுதர்ம சாஸதிரம் என்று மக களுக்குப் போதிதது அயாகள பாழடைந்து போகசசெய தாாகள்.

இது இவ்வாறு அநதஙகளைப் போதிககும் தீய நூலாகவிருப் பதினாலேயே Sir William Jones, Chief Justice of Bengal இந்நூலைப்பற்றி கூறுவதாவது :—

Code of Manu, "The work now presented to the European world, contains abundance of curious matter extremely interesting both to speculative lawyers and antiquaries with many beauties, which need not to be pointed out and with *blemishes*, which

cannot be *justified* or *palliated*. It is a system of *despotism* and *priestcraft*, both indeed limited by law but *artfully conspiring to give mutual support* though with mutual checks, it is filled with strange *conceit* in metaphysics and natural philosophy with *idle* superstition and with a scheme of theology most *obscurely figurative* and consequently liable to dangerous misconception; it abounds with minute and childish formalities, with ceremonies generally *absurd* and often *ridiculous*, the *punishment are partial*, and fanciful for some crimes *dreadfully cruel* for other reprehensibly slight, &c., &c., &c.

அதாவது மனுதன்ம சாஸ்திரமானது கொடுங்கோன்மை யுடையதாகவும் பூர்வ குருக்களது தந்திரங்களைக் குறிப்பதாகவும், நல்லோர்களால் கண்டிக்கப் படத்தக்கதாகவும், வஞ்சம், மௌடீகம், நகைக்கத்தக்க கொடூரம் முதலிய தீய குணங்களை யுடையதாகவும் தண்டிப்பதில் பக்ஷபாதமுடையதாகவு மிருக்கின்றது. (எ—று).

இத்தகையது ஷை நூலென்று விசால அறிவுடைய பிரிட்டிஷ் காருண்யர்களைப்போல இதுகாறும் இந்தியாவிலுள்ள ஆரியரில் ஒருவரேனும் இந்த அதன்ம நூலின் இழிவை வெளியிட்டாரில்லை. "ஒருகுலத்திற்கொருநீதி", கூறும் இந்தப் புல்லிய பிராமண நூல் திராவிட தேயத்திற்குச் சட்டமாகும்படியான பெருமுயற்சியெடுத்து அக்காலத்திய மன்னர்களை எவ்வாறோ மயக்கி இணங்கும்படிச்செய்து, இந்த ஆரியர்களின் சூழ்ச்சியை அறியாது கிடந்த மக்களைத் தமது கீழடங்கியவராகச் செய்துகொண்டு அவர்களுக்குக் குருபீடமாகி அவர்களாலே எல்லாச்சுகமும் அடைந்து வருபவராவார் இவ்வாரியர்கள்.

இவர்கள் இந்நூலை ஏற்படுத்தியது மக்களைப் பக்ஷபாதமாய் நடத்தும் ஒரு நோக்கையுட்கொண்டதேயன்றி யற்றுயில்லை.

இராமன் வந்தகாலத்திலேயே விரோதியாயினோர்இராவண சந்ததியாராய ஆதிதிராவிடர்கள். இவர்கள் அரசியல் முறைமை சைவசமயம் தமிழ்ப் பாஷை சங்கீதம் நாகரீகம் முதலிய நற்குணங்களெல்லாமுடையராயிருப்பதை நோக்கி இந்த ஆதிதிராவிடர்களை ஒடுக்கி நசிப்பான, முதலாவது அரசைப்பற்றிய சரித்திரத்தை மாற்றி, இவர்களை இராக்ஷசர், அசுரா—பறையா என்று கூறி இவற்றை இழிபொருள் தருமாறு எழுதி வைத்தனர். இவர்கள் சைவசமயிகள் என்பவற்றைமாற்றிச் சிவபிரான் இராவணன் வதைபடும்படி நசுக்கினர் என்று ஒரு கதை எழுதிவைத்தனர். அந்தோ! இராமாயணம் உத்தரகாண்டத்தில் அங்காரதாரை... ... .என்ற தொடக்கத்துச் செய்யுளிலே வருசம்பு மாலி முதலோர். "என்றதில் சம்பெனும் சைவப்பெயரானது கூட்டத்தாருக்கு இருந்ததாகத் தெரிகின்றதே.

ச்கமன்றோ அவ்வரயன சந்ததியாருக்குச் சாம்புவகுலமென்று தற்காலத்திலும் பெயரா யிருக்கக் காணப்படுகின்றதே. பின்னும் சைவகணமாகிய நந்தியின் பெயரைத்தட்டுத்தமொழின்றிக்காண்பிப்பான போனறனறோ? நந்தன (திருநாளைப்போவார் நாயனா) என்றபெயரும் இக்கூட்டத்தாருள் இருந்ததாகக் காணப்படுகின்றது. பின்னும் ஆதிசைவசமய நெறியைக் கழித்து மறைத்தவற்றுள் எஞ்சியதாகப் பிற்காலத்தில் அதாவது சகம் 1143-ம் வருடத்ததாயக் காணப்படும் சைவ சித்தாந்த முதனூலாகிய சிவஞானபோதம், இந்த ஆதிதிராவிடருக்கும் போதிக்கலாம் என்றபடி சிவபிரானே கனவிற்றோன்றிக் கட்டளையிட்டதாகவும் ஒருதளார்ந்த கதையுங் கூறுகின்றதே.

*" அடியாராக கெளியன்சிற் றம்பலவன் கொற்றங்
குடியாருக் கெழுதியகைச் சீட்டு—படியின்மிசை
பெற்றானசாம் பானுக்குப் பேதமறத் தீக்கைசெய்து
முத்தி கொடுக்க முறை." என்பதைக்காண்க.

---

*சைவசித்தாந்த வரலாறு அனவரத விநாயகம் பிள்ளை, M.A., L.T. 24-ம் பக்கங்காண்க.

சைவசித்தாந்தநூல பதினுன்கினுள்திருவுந்தியாரெனும் ஒருநூ இயற்றிய, திருவியலூா. உய்யவந்த தேவரும புலையராகவே தோன்றப்படுகின்ருா. இத்தியாதியால ஆதிதிராவிடர் ஆதி சைவசமயிகள் என்பது நனகு தோற்றமாயிருநதும், இதனை மாற்றி இவாகள சிலமிலலாதழியுமபடி ஸமிருதி கற்பிதது "பறையரைக கோயிலுககுட் சோககககூடாது." என்ற கட் டளை விதிதது௧கோவிலுககும புறமபினராககச செயதுவிட் டனா இதற்குசசான்ருக கோபால கிருஷ்ணையா நநதன் கீர்த் தனையும எழுதிவிட்டாா இவரெழுதிய கீாததனைக்கு முதனூலா யுள்ள பெரியபுராணததில விளஙகும 63 நாயனமாாகளின் காலமோ கி. பி. 7-12-ம நூற்ருணடெனறே தீாமானிககபபடு கினறது. உதாரணமாக 1913ளு நவமபாமீ 7வ மதராஸ் மெயில் பததிரிகை செளத இநதியன இனஸகிரிபஷன எனற மகுடததடியில வெளியான பிரசுரததிலை கவான்மெண்ட் எபிக்ராப்ட்ஸகளுக்கு தெனனிநதியாவில 600 சிலாசாச னஙகள கிடைததகாகவும அவறறில ஆரியா குடியேறு வதறகுமுன் திராவிடா இருநத நாகரீக சிறபபு நன்கு விளங் குவதாகப் பலகூறுவதுடன 63 நாயனமாாகளில ஒருவ ராகிய சிறுததொண்ட பததன எனபவா கி. பி 7-ம நூறருண டில இருநதிருககலாம எனததருகினறது. இவற்ருல நாயன் மாாகள சரிதம நன்கு புலமாகினறன. இவாகளின சரிதையை சேககிழார் பெரிய புராணமெனஞெரு காவியமெழுதியகால மானது இற்றைககுச சுமார் 850 வருடஙகளாகினறன. இதனி டையில அபபுராணததிறகு எததனையோ பொய மாற்றுககள் வந்திருககலாம. பிறகு 800 வருடமான பிறறை ஞான்று எழு திய ஸ்ரீ கோபால கிருஷ்ணையா தமபரமபரை போதப்படி பறை யருக்குச சைவசமய உரிமையினறென முடிததுககொணடாா். இவ்விதமே, ஆரியாகள் சைவபததியுடையராயிருநத ஆதிதிரா விடரைக கெடுத்துச சிவாலயததருகிலும தலைககாட்டககூடா தென ஒடுக்கிவிட்டனர். இநத ஆதிதிராவிடர் தனவயத்தனுதி

ண்குணம்பொருநதிய பகவனது கோயிலுககும் போகக் கூடாது எனறு தடுததுடன இதனை ஏற்படுததிய பிராமணா வசிககும் இடத்திலும் இவாகள் தமது காலை வைககக்கூடாது கிராமததிறகு அப்பாலேதான் வசிககவேணடுமென்றும் கட்டளை பிறப்பிததிருநதாா (மனு 51)

பின்னும இநத ஆதிதிராவிடா நன்ருக உடைதரிககககூடாது நகைகள த்ரிககக்கூடாது. நலல பாததிரஙகள கொண்டு சாப்பிடககூடாது. இவாகள பிணததினமேல சுறறப்பட்டுளள துணிகளையே தரிககவேணடும் உடைநத பாததிரஙகளில்தான் இவாகள் புசிக்கவேண்டும் இருமபைததான இவாகள்நகைகளாக அணியவேணடும். இவாகள ஓரிடததிலேயே இருநது வசியாத படி, அஙகுமிஙகுமாக அலைநதுதிரியவேணடுமெ (மனு. 52.) இவாகளை ஆரியா கொலை செயதாலும நாய—பூனை—தவளை- ஆநதை காகம் இவற்றைக கொனறதற்கே சமமாடி பாபமுமிலலை. (மனு. 182).

என்றபடியான சட்டஙகளை விதிதது ஆதிதிராவிடாகளைப் பயமுறுததியதல்லாமல, இவாகள தாகந்தீரததணணீா அருநது தற்கியலாதபடி நீர்ததுறையணடையும ஆதிதிராவிடா நெருஙகக் கூடாது இப்படியிருகக இவாகள குளிததுச சுததமாதலதான எப்படியோ ? பினனும இவாகளை நசுககுமபடியாக உபாயஞ் சூழ்ந்த சட்டஙகள பலஙிகழுத்தினாகள

இவற்ருல அறியப்படுவதென்னையோவெனில் இவவளவு இவ்வாரியருக்கு அநத ஆதிதிராவிடாமீது பகை உண்டானதின் காரணமியாதாக விருககலாம எனறு நோக்குமளவில் இராவணனது சநததியராகி இநதியாவின் புராதன குடிகளாக இவாகள் இருப்பதால் இவாகளைத தொலைகக வேண்டுமென்ற ஓர் எணணமேயன்றி வேறென்னும். ?

தம்போன்ற மனிதர்களைக் குரஙகுகளாகக் கற்பித்துக் கதையெழுதிய ஆரியாகள் கொள்ளுஞ் சாதிபேதத்தைப்

பாராட்டி அனனோரபோல பாவனைசெயதுகொணடு நீதி அநீதி மெய பொய் என்ற பகுப்புணராமல அவவாரியாகளைப்பார்க்கிலும் அதிகபேதம பாராட்டுபவராய இவவாதிதிராவிடர்களைப் பின்னும ஒடுககும கருததுடையராயததேர்னறிலா இவவாரியரின் பின்பற்றிகளும..

இவவாறுக எலலோராலும பகைககப்பட்ட தனிககுடியாக இவ்வாதிதிராவிடர்கள ஒதுககப்படடபினனா "பனையேறி விழுநதவனைக கடா ஏறி மிதிபபதுபோல" பறையன் வெட்டியான என்ற பெயாகளோடு பாதகா கயவா நீசா புலையர் சணடாளா என்று பல அநநிய பெயாகளையும இநத ஆதி திராவிடர் மேற்குட்டிப பூட்டிவிட்டனா

"பலலவா கயவா பதகா நீசா"

என்ற பிஙகலை நிகணடு தருமாறு இபபெயாகளானவை பலலவ ராஜன சநததியாருககே உரியனவாம பலலவன இநதியாவின் வடமேறகுத திககிலிருநது தெனனிநதியாவுககு வநதவன எனறும் இவன சோழராஜவினததைப போன்றவனென்றும, இவனது பெயர் பழமையான தமிழ இலக்கியஙகளில காணப்படவிலலையென்றும இவன திராவிடனலலனெனறும கி பி. 7-10-ம் நூற்றாணடிற்குன் இவன பலவநதனாக தெனனிநதியாவில அரசோசசினவனுவா னெனறும், சரிததிராசிரியாகள கூறுவா.

S. I. Inscription Vol. 11. Part 3. குறிககின்றபடி பல்லவன் கி. பி. 7-ம் நூறறாணடிலேயே இருநததாகவும, கொள்ளப்படு

இநதப் பல்லவன் சேர சோழ பாணடியாகளுககு விரோதியானவன். ஆதலால் இவனையவாகள் கள்ளன எனறழைக்க இப்பெயரானது அவனுடைய சநததியாருககுக கள்ளா எனறாகி அதுவே (கள்ளா) சாதிப்பெயராக வழஙகற்காயிற்று எனறுயர்ந்தோர் கூறுவர். ஆதலால், கயவா-பாதகர்-நீசா. கள்ளா என்ற பெயர்கள் ஆதி

திராவிடர்களுக்கு விலட்சணமாயிருந்தும், இழிவென்றுணர்ந்த அக்குலத்தோர் ஒடுக்கமுற்ற பழங்குடிகளாய ஆதி திராவிடர்மீது இப்பெயர்களைச் சுமைத்து விட்டார்கள்.

பின்னும், புலையர் என்னும் மற்றொரு பெயரை ஆதி திராவிடர்களுக்கு இட்டு வழங்கலாயினர். புலை = பஞ்சமாபாதகம் என்ற பொருளடியே ஆதி திராவிடர்களுக்கு இப்பெயர் எய்தியதோவென, உயர்ந்த சாதியோர் எனப்படுபவர் எழுதிய புராணங்களை விசாரிக்கப்புகின் அந்தப் பஞ்சமா பாதகங்களானவை தேவர் முதல் இந்து உயர்சாதி நரர் ஈறுயுள்ள எல்லோரகத்தும் இழைப்புண்டதாகவே காணப்படுகின்றது. ஆதலின் புலையர் என்றபெயர் ஆதி திராவிடர்க்கே உரிய பெயரென்பது வெற்றுரை யென்க. மற்றொரு சாரார் புலால் உண்ணுபவர் புலையர் எனப்பொருள் தருவர். ஆயின் உலகிலுள்ள மாந்தர் எல்லோரும் ஆடு-மாடு- பன்றி-கோழி மீன் முதலிய புலால்= இறைச்சி. தின்பவராகவே காணப்படு

வேதியரான பிராமணர்களும் கி. பி. 250-ம் வருடமட்டும் மாடு, ஆடு பன்றி, மான், மீன இறைச்சிகளைத் தின்று வந்தவராகவும், அதன்பின்பு ஜைனர்களின் போதத்தினால் கொல்லாமையெனும் தன்மம் உணர்ந்தவராகிப் புலாலுண்பதை விலக்கினர் என்றும் தெரிய வருகின்றது.) இக்காலத்திலும் பிராமணருள் சிறுபான்மையோர் புலால் உண்ணுகின்றாரன்றோ ?

ஆகவே இந்திய பல்கோடிச் சாதித் தலைவராம் ஆரியர் முதல் மற்றெல்லா வகுப்பினரும் புலால் உண்டு புலையராயிருந்தும் மறதிப் பயன்போலும், ஆதி திராவிடர்களைமட்டும் புலையரெனக் கூசாமற்கூறி வாளா வாழ்கின்றனர். இதனால் புலையர் என்ற பெயரும் ஆதி திராவிடர்களுக்கு அநீதமாயிடப்பட்ட பெயராமென்றறிக.

பிராமணர்கள் எப்படி ஜைனம் புத்தம், எனு மதங்களைத் தழுவினார்களோ அங்ஙனே ஆதி திராவிடர்களும் பிற்காலத்தில் புத்தமதந் தழுவியிருந்தார்கள்.

சிவஞான சித்தியார்.

சௌத்திராந்திகன் மதமறுத்லை 37-ம் பாட்டு

"தினனுமது குற்றமிலைச செத்ததெனும் புத்தர்" என்ற புத்தர் போதத்தின்படி அஹிம்சாதருமம = கொலைசெய்யாமை யெனும் விரதம பூணடிருந்த சில புத்தர்கள் உயிர்துறந்த மிருகாதிகளையே உணணறகானார்கள். பிறறைய ஞானறிலே ஆதிதிராவிடரை ஒடுககவேணடும என்றிருந்த மககள், இபபழக்கத்தை ஆதிதிராவிடர் மீதே சூட்டி அனனோரைச செத்ததவற்றை யுண்ணுமபடியாகவும வற்புறுத்தா நினறனர்.

Wheeler observes that the Hindu Yogis were there nothing more than Moghul Priests.

The Moghul priests and the Vedic Aryan might have had a common ancestry. Moghuls were fond of flesh meat. They would eat the flesh of any animal even if it had died a natural death (Origin of Brahmin Page 12)

அதாவது. மோகல், ஆரியர் எனப்படும இருகுலத்தோரும் ஏகவமிசத்தவர் எனறும மோகல இனத்தவர் இயறகையாய் உயிர் துறந்த எந்த மிருகஙகளையும உணபவர் என்றும் கூறியவாறு

இதனால் செத்தவறறின் புலாலும, பலவேறினத்தவரும் உண்டிருத்தலின் ஆதி திராவிடர் மட்டும எவ்வாதாரத்தாலும் புலையர் என்று பிரித்தழைத்தற் கருகரரகார

பின்னும் ஆதிதிராவிடர்களுககு வலஙகை முகத்தார் என்னு மற்றொரு பெயர் வழஙகற்கானதை விசாரிப்புழி அது புகழ்தரும் பெயரே யன்றி வேறலல. எஙஙனமெனின், ஆதிதிராவிடர்கள்

அரசகுடும்பத்தைச் சாாநதோராதலால் அவாகள யானேயேற்றம், குதிரையேற்றம், வேட்டை முதலிய வீரச் செயலகளில் மிகக உவப்புடையாராவர்.

அங்ஙனே கி. பி. 11. ம நூற்றுண்டில சிறநதவனுயிருந்த இராஜராஜ சோழனது வெற்றிககுக காரண மாயிருநத சேனே வகுப்பில் ஆதிதிராவிடாகள் சேனேயாக விளஙகியதால, இவாகளே வலங்கை முகததாரெனறும், சோழனுககு விரோதியான பல்லவ ராஜனது குடிகளான பள்ளா—பளளி—மடிகர் பேடா என்னும் வகுப்பினரைக கொணட சேனேயைச சோழன இடஙகை முகத்தா எனப் பெயரிட்டானெனறும சரிததிராசிரியாகள கூறுவா

வீர தீர வனமையை எடுததுக காட்டுவதாயுளள வலஙகை முகததார் என்ற ஆதிதிராவிடாகளின பெயரானது, அனனோர் ஒடுங்கி வறிஞரான இக்காலததிலே கேட்பாரறற கீழ்ப்பெயரே யெனச் சாதிபேத பழக்கமுடையாாபால வழஙகபபடடு வருகின் றது.

பின்னும் வீரபாகு எனற பெயரோனறன இனததவர் ஆதி திராவிடரென இகழவாய் ஒருசாா குட்டிககதை யொனறு கட்டி னேரே இகழ்படக் கூறுவர். இதனே விசாரிககு மளவிலும், ஆதிதிராவிடர் ஆதிதிராவிடரென்றே அறியற்பாலதன்றிப் பிறி தியாம். அருச்சுனனேடு போாபுரிநதவனெனப் பாரதத் தில் காணப்படும ஆயுரவாகு என்றபடி, கயவாகு பராககிரமவாகு சித்திரவாகு என்ற அரசப் பெயாளவில வீரவாகு என்ற பெயரும் ஒத்திருத்தலோடு அநத வீரவாகு என்பான் அயோததிக்கரசனு யிருந்த அரிச்சநதிரனேயும் அடிமையாகக கொள்ளததகக செல்வவந் தனுய விளங்கினன் எனறும் அறியவிருப்பதால் வீரவாகு என் பான் இகழ்பட விருந்த ஒருவனென்று சொல்லற்ககன்று அவன் ...னென்று புகழ்படவிளஙகிய புரவலனென்றே ஒப்பற்பாகின்றது

வாகு என்ற விகுதி புணர்ந்த பெயரின் பெரும்பாலார் இராவணனது நாட்டாராக விருத்தலோடு இராவணன் நாட்டை பறையனூர் என்று சின்னாட்களுக்குமுன் தோன்றிய இராமநாடகத்திலும் குறித்திருப்பதால், ஆதிதிராவிடரை இழித்தறையும் ஒரு நோக்கத்தாலேயே வீரவாகுவை இகழ்ந்தனர் எனலாம்.

பின்னும், இராவணன் தமிழ்ப்பாஷையையும் சைவசமயத்தையும் பண்டேயுடையான் என்பது வலியுறுத்துமாறன்றோ வீரவாகு என்ற பெயர் நிலவுகின்றது! எங்ஙனமென்றால் தமிழ்த் தெய்வம், குறிஞ்சி நிலக் கடவுள், கந்தவேளின் திருக்கணமாகவுமன்றோ வீரவாகு என்ற பெயர் வழங்கப் படுகிறது. இத்தியாதியவற்றிற்கு முற்றும் புறம்பாக, சில காலத்திற்கு முன்தோன்றிய மனுதன்மநூல் 52-ம் சுலோகமானது வீரவாகு என்பவன் சுடலை காப்பவன் என்று கூறுவதெனனே!

The yakshas of Ceylon and Rakshasas of South India belongd to the Same race of people called yatudanas in the Vedas and Nagas in the latter Buddhistic and other literature. They might have been the ancestor of the Modern *Pariahs* Pallas Idaiyas Maravas and Kallas. [T. S.

அதாவது இந்திய தென்பாற்கண் இராக்ஷதர் என்றழைக்கப்பட்டவரின் இனத்தவரே தற்போது பறையர் பள்ளர், இடையர், மறவர், கள்ளர், எனப்படும் சாதியார் என்றவாறு.

இராக்கதரோ தமது பிணங்களைப் புதைக்கும் வழக்கமுடையரேயன்றிச் சுடுவாரல்லர். அங்ஙன மிருக்கத் தென்னாட்டர்களேயெனுமாறுள்ள (இராக்கத) வீரவாகு சுடுகாட்டில் இருந்து காவல் புரிபவன் என்றது எவ்வாறு பொருத்த முடையதாகும்?

இ[illegible]

வன் என்றது அன்னோரைப் பண்டைய அரச இனத்தவரென்று வலியுறுத்தற் பாலதாம் என்க. அங்ஙனே தற்போதும் ஆதி

டர் தமது திருமணகாலததில் அரச சின்னங்களாகிய கொடி மாம் முதலிய விருதுகளுடன் குதிரை மீதேறி ஊர்வலம் வரு ம்; உலகுக்கு முதலாவது கடவுள், இரண்டாவது அரசன் ன்ற விசுவாசததின்படித தஞ்சாவூரில் சிவன் ஊா வலமாம் யாது பறையனும் சிவனோடு வாகன ருடனுய வருதலுமே போதிய சான்றும்.) பின்னும் ஆதி திராவிடர்கள் பண்டைய தமி என்பதற்குத திருககுறள் அருளிய திருவள்ளுவா கபிலர் வ யென்பவர்களே சான்றும. இவர்கள் சைவ சமயிகளே யென்றும் முன்னரே குறிததுள்ளாம இத்தகையாளரைச் சைவத ப் புறமபானவரென்றும், காளி முதலிய தேவதை வணகக முடையவர்களென்றும் கூறுவா சிலர்.

வடவிந்தியாவாகும் வங்காளத்தில் உள்ளவாகளின் தொகை யில் முககால் பங்கினர் காளி வணக்கமே யுடையார் என்றும், யினுலேயே அவவூருககு (காளி-காட்) கல்கத்தா வெனற பெயர் வழங்கற்கான தென்றும், கல்கத்தா வாசிகள் காளி யை வணஙகுவதில் மிகவும் பததி வைராக்கிய முடையவர் அன்றும், காளிமீதுள்ள பததி வைராககிய முதிர்ச்சியால் கொடிய நரபலியும் செய்து வந்தார்களெனறும், இநதக் கொடிய செய்கையாம பக்தியைத தாங்களே தக்கதன்று என்றுணர்ந்து ர்ததி செயவதற்கில்லாமல, வீணே மடிவதைக் கணட காருணய ட்டிஷ் அரசாங்கத்தவாகள் 1845-ம் வருடததில், ஷை நரபலி யத் தடுக்கத் தலைவர்களை ஏற்படுத்தி 1861-ம வருடம் பரியந்தம் கவனித்துத் தடுத்து நல்வழி காட்டினர் என்றபடி, டாக்டா. டாக் துரையவர்கள் தனது "இநது மதம்" என்ற புத்தகத் திலே வெளியிட்டுள்ளார்.

இப்படி யிருக்க பலா ஷை வங்காள வாசிகளின் காளி வணக் கை முற்றும் மறந்து சைவ சமயாதிகாரிகளான ஆதி திராவிட ரக் காளியை வணங்குகின்றவர், சைவ சமயத்திற்குப் புறம்பான

வர்கள்; என்று தாஙகள் தஙகள் பழககப்படிப் பேசுவாரானுர். அந்தகையோர்களுக்குப் பிரமாணமாகும்படி ஸ்ரீமான். கோபால கிருஷ்ண ஐயா அவர்களும் நநதனூ கீரததனை என்ரேர் அவர் நூல் இயற்றி யுதவி விட்டார்.

இவ்வித குரூர நெஞ்சத்தவாகள் ஆரியா என்று தெரிந்து கொண்டமையினுறருனே ஆதிதிராவிடாகள், தஙகளது சேரிக்குள் ஆரியர் புகுவரேல் அவாகளை காலவைதத இடமும் கெட்டதென் பானபோலும் ஆதிதிராவிட மாதாகளை அவ்வாரியர்களைப் பின் தொடாந்து அவாகள் சேரியை விட்டகலுமவரையில சாணந் தெளிததுச சுததப்படுததுபவராய நூன் வருகின்றுர்கள். இது 30-வருடஙகளுககுமுன் யான் திரிசசிராப்பள்ளியில் கண்ட காட்சியாம.

இது நிற்க "கள்ளன மறவன கனதததோ ரகம்படியான், மெள்ளமெள்ள வெள்ளாளன்." எனறவணணம் ஆரியரல்லாதார் தாஙகளை நாளுககு நாள வெவ்வேறு சாதிகளெனப் பிரிந்துகொண் டாாகள. உதாரணமாக கள்ளரெனப்படுவோர் தேவர்களென் றும, பள்ளியெனப படுவோா வன்னியர்களென்றும் கம்மாளர் எனப்படுவோா விஸவ பிரம வமிசத்தவரென்றும் இவ்வாறு ஆதி திராவிடருககு வேறாக அநேக சாதிகளை முளைததுககொண்டே வருகினறன. பின்னும சாமாவென்பது பிராமணருககும் வர்மா வென்பது க்ஷத்திரியருககும குப்தாவென்பது வைசியருக்கும், தாசரெனபது சூததிரருககும் உளள குடுமப சாதி பெயர்களென அவை யொருபால வழஙகப்பட்டு வருகினறன, தசசன் தட்டான் கணககன் என்றபடித தொழிலைப்பற்றி அநேக சாதி பெயர்கள் தோனிப்புண்டு வருகின்றன. விரிப்பிற் பெருகும்.

• இநதியாவின் ஜனததொகையானது 30 கோடியென்று கணிப்பா சாஸ்திரிகள். இநதியாவின தேவா தொகையோ 33 கோடியென்று கணிப்பர் இந்து ஞானிகள். ஆக இநதுவான ஒருவற்

ஒரு தேவனுக வகுத்திககாணினும மிகுதியான 3 கோடி தேவர்
நககு மக்களிலலாமற போகினறது. அதுபோலத் தென்னிந்தி
யாவில் தோன்றியுள்ள சாதி வகுப்பின் வியரீதங்களாக காணப்
படின் ஒவ்வொருவரும ஒவ்வொரு ஜாதியாா என்று சொல்லும்படி
யாகவும் அலலது ஒவவொருவராக தனிததுக காணப்படுபவ
நன் சிலருக்கு மட்டும் உயாவு நோககி மூனறே அலலது
டோவாகக கூட்டுச சாதிபெயாகளுஞ சோதததுக கணிதப்
படுத்தும்படியாகவும சாதிப்பெயர்கள பயிராகிப்பாவி வருகினறன

ஆயின ஆதிதிராவிடா எனற பெயா மேற்றநதபடிப புதுப்
பெயரானறேவெனின அற்றனறு. அறியாததனமையால சிரிய
ராவிட தேயததைப்பாழடையச செயவதாயுள்ள புல்லிய சாதி
பேதப் பிதற்றுரைகளுக்குச் சமாதானம புகன்று தேசசிறப்பைத
தாங்குவதாய உணமை புகலவநத பழம் பெயரே ஆதிதிராவிடா
என்ற பெயா எனலாம்

'இராமாயண வுள்ளுறை பொருளும, தெனனிந்திய சாதி
பேதமும்'' எனும் நூல 34. 35. ம பககங் குறிககுமாறு.

"திராவிடருள் அடங்கிய வேளாளா—மறவர்—இடையர்
கம்மாளர் முதலிய சாதிகள பல செயற்கைச சாதிகளாயும, ஒரே
இயறகைச்சாதிகளாயு மிருக்கின்றனர். பிராமணரிற் சிலா, மறவ
ரிலர். இடையரிற் சிலர், கம்மாளரிற் சிலர் மறறைய தென்
னிந்திய சாதிகள் ஒவ்வொன்றிலுஞ் சிலா ஆகிய இவாகளை ஒரேவ
கையாகச் சவரஞ் செய்வித்து ஒரேவிதமான உடையுடுப்பித்து
ஒருசேரத் திரட்டினால் அவர்களுள் இன்னா இன்னசாதியென்று
பிரித்தால வல்லாரே பகுத்தறிய மாட்டாாகள்.

நீகிரோவர் கருநிறத்தவர். சீனர் மஞ்சள் நிறத்தவர். அமெ
ரிக்கர் இநதியரென்றசாதிகள் இவ்விருசாதியினின்றும் பிரித்துக்
காட்டும் உருவபேதததோடு செம்பு நிறமுடையவர். இம்மூன்று

சாதி மனிதரையும முன சொனனபடி ஒரேவகையாகச் சவரஞ் செயவிதது உடை யுடுவிததலே யனறி எலலாருக்கும் ஒரே வரு ணம பூசிவிட்டாலும இவாகளை வெகு லகுவாக இனனின்ன சாதி யெனறு பகுததறியக கூடும''.—எனறூா ஷை நூலின் அறிஞர். ஷை நூல இயறகைசசாதி செயறகைசசாதி யென்று மற்றொரு கிளாசசியையும தூணடி விட்டது அவவணணமே நநநாடு போற் றும் சாதிவாததைை நோககு மிடதது பாாபபாா-பறையா என்று இரணடு வகையாரே இயறகைச சாதிபோலும ஈணடு வரைதற்குரி ராவர். குடியேறிகளெனறும பழஙகுடிகளெனறும பகுததறியுமள விலும் பாாபபாா-பறையா எனபவரே இயறகைசசாதியெனும பாற் படுவா

பணடைய மககளெனபானபோலும "ப" என்ற எழுதது முதறகொணட பறையா எனபபடுவதூஉம், குடி புக்காா என்பான் போலும. பகரததிறகு இரணடாவதான "பா." எனற எழுத்தை முதறகொணட பாாபபனா எனபபடுவதூஉம சீாதூககுமளவில் பறையா, பாாப்பாா ஆகிய இவவிருவரே இயறகைச சாதியெனப் படுவா. இவவிருவருள விருநதின ரொபபககுடிபுகுநத ஆரியா நீங்க, திராவிடதேய சுயாதீனரான ஆதிதிராவிடாகள செயற்கைச்சாதி யெனற சொலலுககு எடடுணையும பொருநதுராகாமல் பூாவ இயறகைச சாதியோரே எனபபெறறது.

38-ம பககததில காட்டியபடித தெனனிநதியாவின முழுப் பாஙகரும் இராவணனது இராஜியமாகவிருநதது

[South of Vindhia mountains, the whole peninsula including Ceylon was the dominion of Ravana Vibishnan Buddhi]

என்பதோடு 37-ம பககததில குறித்துள்ளபடி பிரளயத்தி னல் இலஙகையெனும இராசசியம தீவு, எனற அளவுற்றது ; என் பதையாதாரமாயக கொணடு அநதபபிரளயம எப்போதுண்டாயி ருக்கலாம்.என்று விசாரிக்கபபுகின, கடைசிபிரளய மானது இற்

றக்கு 9000 வருடங்களுக்கு முன்பு உண்டாயிற்று என புரோ பசர் எலியட் துரையவாகள் தருகின்றபடியினுல் ஷ 9000 வருடங் களுக்கு முன்பிருநத குடிகளேயாய விளஙகுவா தாமே ஆதிதிரா விடர். ஆதலால அன்னோா இயற்கைசசாதியோரே யென்று பின் னும் வலியுறுததுவாம், ஷ இராவணன நிமித்த முதிதத பகைமை யடியே அவனது இனததவரான ஆதிதிராவிடாகளே வறுமையி லும் பிணியிலும கவலேயிலும பிணிபபுணணச்செயது ஒடுககும் முறையாகவே பழஙகுடிகளேத தாழ்குலமெனத தபபறை சாற்றற காயினுரெனலாம.

"காணுதாற் காட்டுவான் தானகாணுன் காணுதான் கணடா னுந தான்கணடவாறு" என்ற பழந்தமிழ் நாவலா கூறிய வண்ணம் முயற் கொமபுகதை போலும புராணஙகளும = பழஙகதைகளும், ஸ்மிருதி = மனதால நினேக்கப படுபவை, யாகும நீதிகளும பற் பல எழுதிககொணடு சாதி வியாபாரததில தலேதூககி நிற்க முந தினர் இநதுககள்.

Among no other nation was it ever observed with such strictness or enforced by such severe penalties as among the Hindus. From birth to the funeral pile, it irects every movement. The Hindu by day and night at home or abroad in waking, sleeping eating, drinking in all he systen of the society in which he moves, and in the events determining his entire life is always under its pervading and over mastering influenee." [Sherring's Hindu Tribes and Castes

அதாவது இந்தியாவின் சாதிபேதமானது, இந்தியர் தேட்டி லில் இருநது சுடுகாடு போகும்பரியந்தமுள்ள வழக்காதி எப் பாதும் ஒருவரைத தாழ்ததியாட்கொள்ளும் முறைமையுடைய தாயிருக்கிறது என்றபடியாம்.

"The Queen of England Can raise any of her subject to peerage but she cannot alter the Caste of a Hindu.

The highest nobleman in England may enter the Cottage of the humblest person in England and sit with him at table; not so in India." [John. Murdoch.]

அதாவது இஙகிலாநது தேசததிலுளள அரசி தனது குடிகளில் எவரையும உயா பதவிககுக கொணடுவரககூடும ஆனுல் இநது ஒருவனுடைய சாதியை மாறற அநத அரசியாலேயும் கூடாது. இஙகிலாநதிலுளள மிகப் பெரிய பிரபுவான்வன அவ்வூரில மிகத தாழநதுளள ஒரு குடியானவனது குடிசைககுள் நுழைந்து அவனேடு பேதமினறிச சமபோசனஞ் செய்வான் ஆனுல இநது பிரபுககளிடததில அவவித சுகுணங்கிடையா. என்றவாறு.

ஆரிய வர்க்கமான சாதிகட்டுகள் ஆதி சததுருககளாகிய வடதேசதது ஆரியரால் அததியநத சாதுரியமான சூழ்ச்சியோடு ஆக்கபபடடுக கைகாலகளைக கட்டலினும அதிககேடு பயப்பதாக ஆன்மாககளுககு இடபபட்டிருககிற விலஙகுகள என்றும . . . . கலகாலபதமான கொள்கை எனறும கூறுவா [ஸ்ரீமான். P. சுநதரம பிளளை. MA. யவாகள. இவறறுல் இநதுக்களின் சாதி பேதவாதஙகளும ஒழுககஙகளும சததுருத தனமையையே காரணமாகக கொண்டுளளதென நனகு புலமாகினறதனறே? இத்தகைய பகைமை சாதிககும சாதிபேததகையும் இதற்கெழுந்த கொடிய மனுதாம சாததிரத்தையும் சாதிபேதிகள் வாணுள் பேரிலும் ஆண்டு பயின்று வந்தமையாறறனே, ஆதிதிராவிடாகள் தம்து உரிய நிலங்களையும் பொருளகளையும் இழநதவாகளாகி வறிஞராஞர் எனலாம. தற்காலததிலும ஆதிதிராவிடாகளின் நிலைமைக்கட்டுகளும் இநதுககளின் ஏமாற்ற வஞசததிற் சிக்குண்டு இழப்புண்டு போகின்றன.

ஆயினும் இவர்கள் புராதன குடிகள் என்பதற்குச் சான்றாக பாதும் இந்திய ஜனத்தொகையில் ஐந்திலொரு பங்கினராக ம்பியிருக்கின்றனர். இவர்கள் அரசவமிசத்தவர் என்பதற்குச் சான்றாகப் பரம்பரையடியே தீரவீரசேனை சமூகங்களில் சுபேதார் பஹதூர், சுபேதாரமேஜா, ஜமேதார் அவுல்தார் எனப்படுமோர் கௌரவ உத்தியோகத்தவராய்ப் பெரும்பாலோர் விளங்குகின்றனர்; இவர்கள் பழந்தமிழ்க் குடிகள் என்பதற்குச் சான்றாக, நாவலர் பாவலர் அவதானியார் என்று பண்டைநாள் தொட்டு இது காறும் நன்றே விளங்குகின்றனர்; இவர்கள் புராதன சைவசமயிகள் என்பதற்குச் சான்றாகத் தற்காலையிலும் கண்கூடாயக் கண்டறிவதற் கிலக்காய உதகமண்டலத்திலே சிவாகாரமாய ஸ்ரீமத்.ஏகாம்பர சுவாமிகள். ஸ்ரீமத். ஓம்பிரகாச சுவாமிகள் ஸ்ரீமதி. இரத்தின அம்மையார் சென்னையில் ஸ்ரீமத். பாலதேசிக நாயனர். பிருங்காசலம் மாங்குள கிராமத்தில் சமாதிகொண்டுள்ள ஸ்ரீலஸ்ரீ. சிவலிங்கநாயனா. சென்னைச் சேத்துபேடு, சிவப்பிரகாச தேசிக சுவாமிகள்முதலிய சைவாசிரியர்கள்பலர் நிலவுகின்றனர், இவர்கள் காருண்ய பிரிட்டிஷ் ஆளுகையாரின் சாதிபேதமற்ற செங்கோல் கொடையினுக்குச் சான்றுவாரபோலும், ஆங்கிலேயரின் பலதுறைப் பட்ட வேலைக் கூடங்களில் உத்தியோகத்தவராயும், தமது புராதன வேளாண்மை யுடைமைதோன்ற பலர் வேளாளர்களாகவும், சோதிட வாகடகலா பண்டிதர்களாகவும் இலங்குகின்றனர். பின்னும் சாதிபேதம் பாராட்டும் ஆரியரல்லாதவர்கள், பேதஞ்செய்வோராகிய ஆரியரிடத்தில் வேலையாட்களாக விருந்து அல்லல்பட்டு அயர்ந்து நிற்பதைப் போலாகாமல், இவ்வாதிதிராவிடர்கள் இந்தியாவைப் பரிபாலிக்கும் பிரிட்டிஷ் மெய்ஞ்ஞான கவர்னர் (ஆளுபவர்) நியாயதுரந்தரர் சேனைத்தலைவர். சாஸ்திரிகள். கன்தனவர்த்தகராயுள்ள ஐரோப்பியரிடத்தில், அறிவுசான்ற சமையற்பாக சாஸ்திரம், ஐரோப்பிய கணிதலிகிதம், குதிரையேற்றம் முதலிய பயிற்சிகளைத் தேர்ந்து அவற்றிற்கென நல்யோக்யதாம்

பத்திரங்களை பெற்று ஷை ஐரோப்பியரின் விலையேறப்பெற்ற பொருளகளுககு உததரவாத முடையராம் அலுவல்களில் அமர்ந்து தமது ஒரே இனததவரிடம் பழகும பாவனைபோல் அவ்வளவு நெருஙகிய அனபு விசுவாசம கீழ்படிதலுடையராகவும அவரோடி ருநது விளஙகுகினறனா.

பஞசபாணடவாகள விராடபுரத தாசனிடம் அவனது அரண் மனை வேலையாட்களாக இருநது சினனாள் கழித்தனா. நளசக்கிர வாததியும சாரதிவேலை செயதனா. அதுபோல ஆதிதிராவிடர் கள் அககாலைய கொடுஙகோன் மன்னரின் பணபைத தெரிகது ஊமையனகண்ட கனவைபபோல தஙகிலைமையை நோககி வருநதி நின்றனா எனறுற்போலும், எல்லாம வல்ல இறைவனது பெருஙகருணை திரண்ட தொபபச் சாதிபேதம் பாராட்டாத பிரிட் டிஷ் அரசு இநதியாவுககு வாயததது. ஆதிதிராவிடர்களின் நிலைமையை அருகிலிருநது கணட ஷை ஐரோபபிய கணடததினர் தாங்கள் இநதியாவினின்று தமது சுயதேசம் சென்று, ஆதி திரா விடரின விலகியிருநதும், தாஙகள் தமது கண்ணுற்கண்ட இந்தி யாவின் சாதிபேத கொடுமைகளை மறத்தற்காகாதவராகிப பரோப கார சிநதையால கிறிஸது மதசபையினரைஅனுப்பினா போலும்; வநத ஷை மிஷனெரிகளால அநேக பாடசாலைகளும நற்போதங் களும் நாளுககுநாள் விருத்தியாக அவை ஆதிதிராவிடர்களுக்கு

இநதியாவில் அநேக நூற்றாண்டுகளாக சுதேசிகளென விருந்து வாழ்நது வருபவரோ,ஆதி திராவிடர்களை அவாது பிறவிக் கும் மாறாக யாதென்றோ ! எண்ணுமோர் புல்லிய எண்ணமும் உதேசமும் உடையவர்களாகி அவர்களைததாழ்த்துமோா அறிவை பெரிதும் உடையராய் இருப்பவரானர்.

சுயாலப் பிரியரான சாதிபேதம பாராட்டும் முன்னோர்களின் சந்ததியாராய பிற்றைய காலததிலே தோன்றினவர்களும் தங்க

மூதாதையரின் சூழ்ச்சிகளை இனைய தென்றுணராமல் தாழ்ஏய் நடத்தீற்கானதை யுணாநது அவரது அறியாமையையகற்றும் வண்ணம், கபிலாகவல்ஞானவெட்டி முதலிய நூலாசிரியர்கள் அறிவுசுடர் அருளியுள்ளபடி 50 வருஷங்களுக்கு முன்னிருநத பெரியாருள், பாலவாகட திரட்டு., என்ற நன்னூலாற்றிய வலல காளத்திநகர் ஸ்ரீமான் அயோத்திதாச பண்டிதா அவர்களும (45) ஆணடுகளுககுமுன் சுகிர்தவசனி யென்ற பததிரிகை நடாத்தி வநத ஸ்ரீமான் நாராயணசாமிப் பிள்ளையவர்களும் மற்றும பலரும் ஆதிதிராவிடா எனப்படும் பழஙகுடிகளைப் பஞசமா பறையா எனறுதீய பொருளடியே அழைதது வரும் பழககததைக் கணடிதது வநதனர். சென்னைக காசிமேடு. ஷட்டாவதானம. லைரககண். வேலாயுத புலவர், ஸ்ரீமான். அரஙகையதாசப பணடிதர் முதலிய நற்ரோாகள் பலர் கூடி "ஆதி திராவிடர் மகாஜனசபை" என்ெறாரு பெருஙகழககததைக கடநத 1890-ம் ஆணடில் ஆரம்பித்து 1892-ம் ஆணடில் 1860-ம் ஷூத்திய XXI-ம சட்டத்தின் படி ஆளுகையாரின் முததிரையுறச செயவிததனா. ஷை ஆதி திராவிட மகாஜன சபைக்குத் தனது நீடிய ஆயுளபரியநதம் சபாநாயகமாய விளஙக நோநது கொணடாா பெருநதகையாளர் ஸ்ரீமான். ஷாப்பு P. V. சுப்பிரமணியம் பிள்ளையவாகள. 1890-ம ஷூ எப்ரல் ௴. 8 நதிகதிய மகா விகடதூதன் பத்திரிகையைக காணக.

இவ்வாறு தோன்றிய ஆதி திராவிட மகாஜன சபையின் கருத்தின் படியே, ஆதி திராவிடர்களை அழைக்கப்படும் பெயர் பலவற்றுள், பறையன என்ற வொரு பெயரைக கொணடு விவாதிக்கும் படியாக ஸ்ரீமான். இரட்டைமலை ஸ்ரீநிவாசம் அவர்கள் "பறையன்" என்றொரு பததிரிகை நடாததி அக்கால் சென்னைக் கவர்னராயிருநத லார்ட் வென்லாக் பிரபுவிடம, ஆதி திராவிடர்களுக்கு உண்டாயுள்ள குறைகளை யெல்லாம் எடுத்துக் காட்டி நன்மையுண்டாக்க விளங்கினர்.

ஸ்ரீமான். T. ஜான் இரத்தினம் அவர்கள் "திராவிடபாண்டியன்" பத்திரிகை நடாத்தித தென்னிந்திய பழங்குடிகளின் வரலாறுகளை விளங்கக் கூறி வந்தனர். ஸ்ரீமான். வே. இரத்ந முருகேச பண்டிதர் அவர்கள் ஸ்ரீமான், வேலூர்-து. முனிசாமிப்பண்டிதர் அவர்கள் "ஆன்றோர் மித்திரன்" எனும பெயரிய பத்திரிகையொன்று நடாததிச சாதிபேத தவறுகளை எடுததோதி வந்தனர். சதாவதானம. ஸ்ரீமான. பூஞ்சோலை முதது வீர நாவலரவர்கள் "பூலோகவியாசன்" எனும பததிரிகை யொனறு நடாததி ஆதி திராவிடா முன்னேறறததை யவாவி நினறனா.

ஆதி திராவிடாகள புராதன மககள் எனறும் ; தமிழர்களென்றும் ; வஞ்ச நெஞச பிராமணாகளது சூழ்ச்சியால பழநதமிழா சரிதங்களும அவரது செல்வஙகளும நாளுககு நாள் மறைவுண்டு போக அன்னோர் தாழ்ததப்பட்டாரென்றும் , ஆன்றகலவி கேள்வி பெருககினால "தமிழன்"- எனவொரு பததிரிகை நடாத்தி இரவும் பகலும் பழஙகுடிகளாகிய ஆதி திராவிடாகளின் முன்னேற்றத்தையே கருதினவராகப் பிரகாசித்திருநதாா ஸ்ரீலஸ்ரீ. க. அயோத்திதாச பணடித பெருமான் அவர்கள்.

ஜோதி உழைப்பில் வளாநதுவந்த ஆதி திராவிட மகாஜன சபையானது மூனறு வருடஙகளுக்குமுன், டாகடா T. M. நாயர். சர். P. தியாகராய செட்டியார் ஆகிய பெருநதகையாளராது இராஜிய கிளாசசி, வகுப்புவாரி பிரதிநிதித்துவம் என்ற அமைப்பின்கண் வன்மையுடன் நின்று தோன்றற்காயிற்று.

அககாலையில் ஆதி திராவிட மகாஜன சபையின் நாயகராகிய ஸ்ரீமான். ஷாப்பு, P, V. சுப்பிரமணியம் பிள்ளை யவர்களின் தலைமையினகீழ், ஷை மகா சபைக்குக கௌரவ காரியதரிசியாய்ப் பரோபகார திடமனதுடன எழுந்தாா ஸ்ரீமான். M. C. இராஜா அவர்கள்,

கல்வி கேள்வி நிறைந்த பண்டிதர்களாகிய சீமான்கள் T. ஜான் இரத்தினம அவர்கள். "இல்லற வொழுக்கம்" எனும் நூலாசிரியர் ஸ்ரீமான். ம. க. சின்னதம்பி பிள்ளையவர்கள் சைவ பிரசாரகர் ஸ்ரீலஸ்ரீ. கி.ஊ.பா.கஙகாதர நாவலா அவர்கள. ஸ்ரீலஸ்ரீ. சகஜானந்த சுவாமிகள். வித்வான. மதுரவாசகம் பிள்ளையவர்கள் வேதாநத விதவசிரோமணி, களதூா முனிசாமிப் பிள்ளையவர்கள் ஸ்ரீலஸ்ரீ. அதவைதானந்த சுவாமிகள். செநதமிழ நறவந துளிகரும் பன்னூலாசிரியன, மகாவிததுவசாகரம வீ ஏ. முனிசாமிப் பிள்ளை யவாகள ஸ்ரீமான். மா. தேசிகானநத சுவாமிகள். ஸ்ரீமான். திரு. பழநிசாமிப் பிளளையவாகள. ஸ்ரீமான பெ. மா. வெஙகடபதிநாவலர் அவர்கள ஸ்ரீமான். R. இராஜகோபால். ஸ்ரீமான் M. C D. வரத ராஜலு அவர்கள. ஷட்டாவதானம. கஙகாதர பாலதேசிகர். நரசிங்க புரம ஸ்ரீமான். பொ. இரததினப் பிளளை யவர்கள். ஸ்ரீமான். ஐ. பாலகுருசிவம. அவர்கள். திரிசிரபுரம் ஆ. பெருமாள் பிள்ளை யவர் கள் பினனும பல நல்லிசைப் புலவர்கள் எல்லோரும் கிராமங்க டோறும் சென்று ஆஙகாஙகு ஆதி திராவிட சபையின நலததை எடுத்தோதி வந்தனர்.

இநதியாவின சீாதிருதத விஷயமாக 1917-ம் ஞு. சென்னைக்கு விஜயஞ் செயதருளிய H. E. Lord Chemsford, Right Honourable Mr. E. S. Montagu ஆகிய பிரபுககளிடம் ஆதி திராவிடா எனும் பெயரைப்பற்றியும் ஆதி திராவிடாகளின முன் நப் பற்றியும் அவாவிய பததிரமொனறு விடுக்க சென்னை விக்டோரியா பொதுக்கூடத்தில், திருமயிலை. திவ்ய கவி. இராகவதாசர் அவாகளின் தலைமையின்கீழ் ஆதிதிராவிடர் களின் பெருஙகூட்டமொன்று நிறைவேற்றி ஷை பததிரததில், ஸ்ரீமான். P. V. சுப்பிரமணியம்

பிள்ளை ஸ்ரீமான. T. ஓங்காரம்

,, V. முக்குந்துபிள்ளை ,, M. சண்முகம் பிள்ளை

,, M. C. இராஜா ,, ஸ்ரீமதி. திருப்புகழ்

அ

ஸ்ரீமான். K. முனிசாமிப் பிள்ளை ஸ்ரீமான் V. G. வாசு தேவ பிள்ளை

" V. இராஜரத்தினம் பிள்ளை " V. G. வேணுகோபால் பிள்ளை

ஆகிய இவர்கள் தங்களது கையொப்பஞ் சார்த்தி இந்திய மந்திரியாகிய மாண்டேகு பிரபுவிடம் சமர்ப்பித்தனர்.

அதன் பிறகு ஆதிதிராவிடர்களின் முன்னேற்றத்திற்கு அறிகுறியாக சென்னை கவர்னர் H. E. Lord Willingdon பிரபு ஷை ஆதிதிராவிடர் மகாஜனசபையின் காரியதரிசியாகிய ஸ்ரீமான் M. C. இராஜாவை ஆதிதிராவிடர்களின் பிரதிநிதியாக சட்டசபையில் அமர்த்தினர். ஸ்ரீமான் M. C. இராஜா அவர்கள் பிரதிநிதியாகத் தெரிந்தெடுக்கப்பட்ட அந்நாள் தொட்டுத் தான் தனது கடமையைப் பூர்த்தியாய்ச் செய்து முடிக்க வேண்டுமென்ற விரதமே பூண்டவராய்க் கைம்மாறொன்றுங் கருதாமலும் பிறரால் உண்டாகும் பல கஷ்டங்களைப் பொருள் பண்ணாமலும், ஷை சபைக்காக உழைத்து வருவதோடு ஆதிதிராவிடர் எனும் பெயரை ஆளுகையாரின் புத்தகங்களிலே பதிவுசெய்விக்க வேண்டும் என்று திடமனதுடன் முயன்றதின் பலனாக நிகழும் 1922-ம் ஸ்ரீ. ஜனவரி மீ 20-ம் தேதியன்று நடந்த சென்னை சட்டசபையில் ஸ்ரீமான், M. C. இராஜா M. L. C. அவர்கள் ஆதிதிராவிடர் எனும் பெயரைப் பிரேரேபிக்க ராவ். பஹதூர் ஸ்ரீமான். T. நமபெருமாள் செட்டியார் அவர்கள் அதனை ஆமோதிக்க, ஆனரெரி மாஜிஸ்ட்டிரேட்டும் ஆதிதிராவிடர்களின் பிரதி நிதியுமாகிய ஸ்ரீமான். M. C. மதுரைப்பிள்ளை M. L. C. அவர்கள் மிக்க நயம்படும் இதமொழிகளால் ஆதிதிராவிடர் என்ற பெயரை ஷை சட்டசபை பெருங்கழகத்தில் ஆதரித்துப் பேச ஆதிதிராவிடர் என்ற பெயர் ஆளுகையாரால் மங்களகரமாக ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்டது.

முடிவுரை.

ஈகாறும் குறித்தவற்றின் திராவிடமெனப் படுவது பல் வறிடங்கட்கும் பெயராயிருப்பதினாலே ஆதி திராவிடரென்ற ஒரு யர் ஓரிடத்திற்குரியதா யிருத்தல் வேண்டும் என்றும், அந்த தி திராவிடம் என்பதே தென்னிந்தியா வென்றும், திராவிடம் ப்படுவது தமிழ எனுஞ்சொலலின் திரிபு எனறபடித்திராவிடா க்ளை நோககுமளவில பழந்தமிழராயத தோன்றுபவரைப் பிரித் தாற்றும் பாவனையெனவே ஆதி திராவிடர் என்றும், மனுதன்ம நூல் தரும ஜாதிகளெலலாம் பிற்கால ஏற்பாடுகளென்றும் இந்தச் சாதிபேத ஏற்பாட்டில உட்படாது சுயாதீன மாயுள்ள ஒரு வகுப் பாரே ஆதி திராவிடரென்றும் இந்தியா சரித்திரப் பழமையடியாய் அனறோர் இராவணாதியாச வினததவரென்றும் ஆதலால் இவர்கள் இந்தியாவுள் குடிபுகுந்த ஆரியராதியோருக்குக் கைத்த விரோதிகளா, கப் பாவிககப பட்டாரென்றும், அவ்வித பகைமை காரணத்தா லேயே ஒடுககப பட்டாரென்றும் ஆதி திராவிடர்களின் தவத்தின் பயனாக வந்தது காருண்ய பிரிட்டிஷ ஆளுகையென்றும், ஆளுகை யாரின் ஒரு துணையும் திடமுமே உறுதியாய் நம்பியுள்ளது ஆதி திராவிட மகாஜன சபையென்றும் இப்புத்தகததில் தோன்ற முடிவுற்றதாகும்

கருணையங்கடவுள் செங்கோலைக் காப்பாராக.

PRINTED AT THE
NOBLE PRESS,
TRIPLICANE, MADRAS.

இப்புத்தகத்தை அச்சிற் பதிப்பிக்கப் பொருளுதவிபுரிந்த கனவான்களின் பெயர்கள்

அயனபுரம் கிராமம் ஸ்ரீமான் பச்சையப்பதாஸ் அவர்கள்.

பூவிருந்தவல்லி ஜரோட் கோடம்பேடு கிராமம் ஸ்ரீமான் R. தாமலிங்கம் பிள்ளையவர்கள்

பெரம்பூர் ஸ்ரீ வேணுகோபால சுவாமி சந்நிதியங்கம் திருமயிலை நிவாசகர் ஸ்ரீமான் சோ குப்புசாமிதாஸ் அவர்கள்.

திரு ... அ கோயில் அழகிய மணவாள இராமானுஜ ஏகாங்கி ஸ்வாமிகள் மடத்து சம்பந்தராகிய ஸ்ரீமான் அ வே. முராரி ராமானுஜதாஸ் அவர்கள்

அ வீ இரா கோவில் ஸ்ரீமான் அருளாள பெருமாள் இராமானுஜதாஸ் அவர்கள்

சென்னை வேப்பேரி "கிரீன் வில்லா" அருணாசல பண்டாரம் தெரு ஸ்ரீமான் M C கோபால பிள்ளையவர்கள்.

சென்னை "கன பௌண்டரில்" அடுத்த பொன்னப்பன் தெரு ஸ்ரீமான் பி ராஜகோபால் அவர்கள்.

சென்னை ராயபுரம் ராமநாயக்கன் தெரு ஸ்ரீமான் பொ ஆ முனிசாமி பிள்ளையவர்கள், Fitter, (P W P.)

காசிமேடு கொடிமரத்தெரு ஸ்ரீமான் T பெருமாள் பிள்ளையவர்கள்

அகரம் திம்முசாமித் தெரு திருப்பாணாழ்வார் திருச்சபைத் தலைவர் ஸ்ரீமான் நா வ. ராகவதாஸ் அவர்கள்

சைதை தாலூகா போர்ட் மெம்பரும், அகரம் சேர்மராம செட்டித் தெரு நிவாசகருமாகிய ஸ்ரீமான் அ லட்சுமண பிள்ளையவர்கள்

சென்னை மண்ணடி மலையப்பன் தெரு ஸ்ரீமான் அ. சிவலிங்கம் பிள்ளையவர்கள்

பெரம்பூர் ஆறுமுக முதலித் தெரு ஸ்ரீமான் பா கோவிந்தராஜலு அவர்கள்

சென்னை வியாசர்பாடி சிவஞானசுந்தர சிதவிலாச பக்தஜன சபையின் காரியதரிசி ஸ்ரீமான் அ. பெரியதம்பி பிள்ளையவர்கள்.

ஆயிரம்தீபங்கள் அஜ்மல் முடக்கு தெரு ஸ்ரீமான் C. பொன்னுசாமி பிள்ளையவர்கள்

காசிமேடு கொடிமரத்தெரு ஸ்ரீமான் சி மா பொன்னம்பலம் பிள்ளையவர்கள்

பெரம்பூர் ஸ்ரீமான். R அரங்கநாதன் பிள்ளையவர்கள்.

பூவிருந்தவல்லி ஜரோட் திருமங்கல கிராமம் ஸ்ரீமான். வே. மன்னார் பிள்ளையவர்கள்.

இப்புத்தகம் வேண்டியவர்கள் கீழ்கண்ட விலாசதார ரிடம் விலைக்குப் பெற்றுக்கொள்ளலாம்.

சென்னைப் புரசை சாமி நாயக்கன் தெரு கிராமத் தலைவர் ஸ்ரீமான். M. C. D. வரதராஜுலு அவர்கள்.

சென்னைப் புரசை தாக்கர்ஸ் வீதி 17-வது எண்ணுள்ள கிருஹம ஸ்ரீமான் மு. சிவசுப்பிரமணியம் பிள்ளையவர்கள்.

விளம்பரம்.

அறிவானந்தன் எனும் பெயரிய செந்தமிழ்க்கதை யொன்று இந்நூலாசிரியனால் எழுதிச் சென்னைத்திராவிடன் பத்திரிகையில் வெளியிடப்பட்டுவந்தது. இதனைப் புத்தகரூபமாகக் காணவிரும்பும் அன்பர்கள் தங்களது பெயரைக் கீழ்கண்ட விலாசதாரருக்குத் தெரிவித்துக் கொள்ளுவாராக "இக்கதையானது பொழுது போக்கற்காகக்கொள்ளும் சில கதைகளைப் போலாகாமல் நன்னீதி முறைகளை யெடுத்தோதுவதாயுள்ளது." எனக்கற்றோர் உரைதந்துள்ளார்.

300 பெயர்கள் பதிவானபின்னர் ஷை கதைக்குரிய சந்தா அணா 8. சேகரித்து அச்சிடப்படும்.

புத்தகத்தளவு கிரௌன். 130-பக்கங்கள். விலை சந்தாதாரல்லாருக்கு பன்னிரண்டணாவாகும்.

திரிசிரபுரம். ஆ. பெருமாள் பிள்ளை,
49, சாமிரெட்டித் தெரு,
1-5-'22. எழும்பூர், சென்னை.